

சிவமயம்.

பராபரவித்யா விவரண

சிவாகம வேதாரதம்யம்.

வேதரகம தாரதம்யம்.

இஃது

திருசிரபுரத்திற் கடுத்த

திருவானைக்காவலி வீருக்கும்

சிவாகம பாடசாலை உபந்யாஸகராகிய

பச்சரம்பேட்டை

ஸத்யோஜாத சிவாசாரியரால்

இயற்றப்பட்டது

திருசிரபுரம்

லக்ஷ்மீ விலாச முத்திராட்சர சாலைநில்

வெளியிடப்பட்டது.

1908

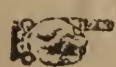
சிவமயம்

வேதாகம தாரதம்ய முடிவுரை.

சிவபக்த சிகா மணிகளாகிய நம்மனோர் பலர்க்குந் தெரிவித்துக் கொள்வதாவது. மதுரை சிவதர்ம பரிபாலன சபையாரால் பிரசுரித்த சைவ தூஷண நிராகரண மென்னுந் தலைப்பேர் புனைந்த புத்தகத்திற் வேதஸாரஞ் சிவாகம மென நிரூபத்திருத்தலை சிற்சிலர் ஆசைப்பித்து வேத முயர்ந்ததா? சிவாகமம் உயர்ந்ததா? அல்லது இரண்டேமேசமனா? என ஆசங்கிக்க புகு முன்னிலையில் வேதசாரம் சிவாகம மென்பது விடையாக தெனவும் இவர்கள் கூறிய சமாதானம் வேதத்திற்கே மகிமை சார்ந்துள்ள தெனவும் இதென்றி வாயுஸம்ஹிதா வாக்கியத்தில் சிரௌதா சிரௌத விவசாரங் கூறியவிடத்தில் சுருதிஸாரம் சிரௌதமெனவும் ஸ்வதந்திரம் இதரமெனக் குறித்துள்ளது அச்சிரௌத மெனவும் கூறப்பட்டிருத்தலின் காம்காதிகளான அசிரௌதசிகாகமங்களை சிரௌதமென வலிந்தீட்டிப்பொருள்கொண்டது குற்றமாமெனவும் சுருதி சூத்திரர் முதலினோர்க்கு அத்யயன விலக்காய் நின்றலின் சூத்திரரும் படிக்க விதித்துள்ள சிவாகமம் வேதஸார மாதல்பாங்குமெனவும் வேதத்தை நோக்க ஸாரம் விசேஷ மாதல் பற்றி இங்ஙனம் சூத்திரர்க்கு அத்யயன ஹேது உண்டாகா தெனவும் இவ்வாறுள்ள பல் வகையாம் ஆசங்கைகளை எம்பால் சிற்சிலர் ஆசங்கிக்கப் புகுந்ததால் அவ்வாசங்கை நிராகரித்து உண்மையுபகரிக்க வேதாகம தாரதம்மிய மென்னும் இம்மெய் தூல் வெளிப்படுத்த துணிந்தோம்.

இந்தூல் வெளியிட எம்மை பன்முறை வர்ப்புருத்தி பொருள் நலம் உபகரித்து சைவாபிமான மேற்கொண்டு நிற்கும் பூதலூர் பிருமமழீ சுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியா ரவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நன்றி பாரட்டிக் தக்கவராயிருக்கின்றோம் அவர் வேதசிவாகமங்களில் வைத்திருக்கும் அன்பும் அவ்வன்புதடித்து நம் சிவ பெருமானிடத்து அந்தரங்க விசுவாசமும் வைத்தது. மென்மேல் அபிவிர்த்தி யடையு மென்பதில் தடையிலலை.

சுபம்:—இப்புத்தகம் வேண்டுபவர் எமக்காவது பூதலூர் சுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியாரவர்களுக்காவது தெரிவித்துக் கொண்டால் விவஸதாரர்களுக்கு வி. பி. மூலியமாய் அனுப்பப்படும்.

 ஸத்யோஜாத சிவாச்சாரியார்.

ஆகம பாடசாலை உபன்யாஸகர்

திருவரணைக்காவல், திருச்சி.

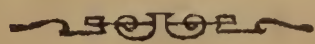

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவதூஷண நிராகரணம்.

வேதாகமதாரதம்யம்.

வாஹுநார்த்தி ஸாஸாயத நமமுஹண தஜெஸநஜோ
ஹவதெ ஸஸிஸெவராய | யசுவாடிஸெவநரதாஃ கஜியாஸ
நாடிஃ ப்ராபஸுதி த்ஸுவடிஃ வடிநதஜேஃ ||

ஸாஸம் ஸெஸுவதாஜிஹாஸு ஸாஜெனஹம் பெஸாஸம்
நதிநம்நகூஹ்யம்மிரிபிந்தி ஷஷிமணிதாந ஹுதாஹவதூ
நதாந | ஸ்ரீகாமதிக்ஷ ஸௌரஹவிடி ஸ்ரீஹாஷிகார்ஃ
மநாஸம்ஸெஸுவா வநயவஹம்ஹ ஹாடிதாஹாஸுவாஸம்
ஹஜ ||

ஸ்ரீரதாஹவாஸிநஃபஸுவதெகாரண தஸூவ
ராஹிடிஃ ஸெவவபராஜி ய் த்ஸுவதம் வெஜெகநிஷாத்த
நாஃ | ஸ்ஜெஜாதிஸிவா ஹியாமநாஸவாஃ கெஸாஸ
நாஸாதஜிஃ சூஜாயாமதிதாநதஜி ஃகெஸாஸ்யம் ஸதாஃ
வ்யதயெ|| சைவதூஷணநிராகரணமேஸ்ஸம்

இத்தலைப் பெயரிட்ட புத்தகமொன்று மதுரை பிருமமஸ்ரீ
கல்யாண சுந்தரபட்டரவர்களால் கிடைக்கப்பெற்றவை நோக்கி
யானந்தமுற்றேம்—அவற்றுள்? திபஸாபிகல் ஸௌஸைட்டியார
து ஒரு குறிப்பு வறுமாறு? எனத்தொடங்கி முன்று வைதிக மத
ங்களில்? ஒன்றாகிய விசிஷ்டாந்தவை தத்தைப்பற்றி? இஃது எழு
தப்பட்டதாயை யால் இதில் சைவமதமானது அடங்கவில்லை என
வும்? சிவஞானமுனிவர் முதலியவர்கள்சைவத்தை வேதாந்தத்
தைவிட்டு முற்றும் விலக்க? வேதாந்திற்கு புறம்பான ஆகமசா
ஸ்திரங்களையே ஆதரவாக்கி சிலவேறுபாடுள்ள தாத்பரியங்களுட

ங்கே வைதிகமதமாயின் ஒன்றையொன்று கண்டிக்கக்காரணமில்
 லை - த்வைதம் அத்வைதத்தைக்கண்டித்தும்-அத்வைதம் த்வைத
 த்தைக் கண்டித்தும்- விசிஷ்ட்டாத்வைதம் த்வைதாத்வைதங்க
 ளைக் கண்டித்துமிருப்பதால் இம்முன்று மொன்றிலொன்று முற
 ணியவேறுவேறு விஷயங்களை நிலைநாட்டியுளதாதலின் முன்று
 வைதிகமதமென ஒருங்கு சேர்க்க முயன்றது சரியாசா-இம்முன்
 று மதமும் வைதிகமதமா- இதி லொன்றிற்கொன்று தாரதம்மிய
 முளதா- எது வைதிகம்-எது அவைதிகம்-எண்ணெட்டுத்து விளக்
 குவாறாக - மதமென்பது தெய்வத்தை முன்னாகக்கொண்டுவரும்
 நற்பேராதலால் அத்வைத மதத்தவர்க்குத் தெய்வம் யாது-அவர
 ணியும் புண்டி-ரங்களைவை-அவர்கொள்ளும் பிரமாண நூலெது
 பிர்ம்மமே தெய்வம்- பஸ்மபுண்டிரம் சித்திரபுண்டிரம் மிர்த்திகா
 ஊர்த்தவபுண்டிரம் முதலியவைகள் இம்ம்தஸ்தரணியும் புண்டி-
 ங்கள் இதற்கு வேதமே பிரமாணமெனக் கூருவராயின் - பிரமா
 ணம் - பிரமேயம் - பிரமிதியென்னும் திருபுடி வியவகாரம் இங்ங
 னம் வருமாதலின் அத்வைதக் கொள்கையுடைய இவர்களுக்குத்
 தனக்கன்யம்மித்தையாதலால் வேதம் மாத்திரம் சத்யமாதல் யா
 ங்கனம் - பிரம்மம் வேதமென யிரு பொருள்த் தொந்தமுண்டா
 தலால் இவர்க் கத்வைத ஹானி வந்து விடும் பிரம்மத்தின் உச்ச
 வாஸம் நிச்சவாஸம் வேதமெனக்கூருதலின் பாதை யேர்படக்கா
 ரணமில்லை யென்பரேல்-ஈஸ்யூஹதா லூ தஸ்ய உஹுலிதநி
 ஸ்ய ஸி கரேதஹ்யுஹெஹி-என்னும் வாக்கியத்தால் இந்த மஹ
 த்தானபூதத்துக்கு உச்சவாஸ நிச்சவாஸமே ரிக்காதி வேதங்க
 ளெனக்கூரியிருத்தலின் மஹதோபூதசப்தம் யார்பொருட்டு வே
 தங்களில் பிரஸ்தாபித்துள்ளது-மூக்கிருந்தாலன்றோ உச்சவாஸ
 நிச்சவாஸ மேர்ப்படக்காரணம் மூக்குள்ள பிரம்மம் இவர்களுக்
 கு மித்தையாயிருத்தலின் அவற்றால் வெளிப்பட்ட வேதங்களில்
 சத்யபுத்தி வருதல்யாங்கனம்-இவர்கள் விவஹாரம் மேல்ச்செல்
 லச் செல்லத்தான் மாத்திரமே ஸத்யம் மற்றயாவும் பொய்யெனக்
 கூருவராதலால் இவர்க்கன்யமான வேதமும் பொய்த்துஅவற்று
 லாய வைதிகமும் பொய்த்துவிடும், வைதிகம்வேதாகமபுராண இ
 திஹாஸாதி பிரமாணங்களை கைப்பற்றிநிற்கும் ஸத்பிராமணர் ப
 ரத்தெநிற்றலால் இவற்றையப்ராமாண்யமென்றோதுக்குவோர்க்கு
 வைதிகம்ஏராதுஏராது. இவர்கள் தங்களை வைதிகரெனப்பிறர்கூ

ராது தாமே கூறிக்கொள்வ தென்போலிருக்கு மெனின் கிறிஸ்து
 வர்தங்களைஞாநியெனவும் வேதாகமாதி சர்ச்சாத்திராராய்ச்சியும்
 சர்யை கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் சாதனசதுஷ்டய சுத்தா
 த்வைத சிவஸாக்ஷாத்கார மயமாம். சைவசமயத்துள்ள ஸத்பிரா
 மணாதிகளையும் மற்றுள்ளவர்களையும் அஞ்ஞாநியெனக் குறை கூ
 ருதலை யொத்திருக்கும். இங்ஙனம்நோக்காது யாம் வைதிகர் என
 மென்மேலெழுவதால் யாதுபயன் இவர்கள் மூன்று வைதிக மத
 மென காட்டியது - த்வைதவிசிஷ்டாத்வைத அத்வைத பாஷ்ய
 ங்களை நோக்கியதாலென தெரியவருகிறதால் ஸ்ரீகண்டபாஷ்யத்
 தை எங்கனம் வைத்துள்ளாரென்பது விளங்கவில்லை-அவற்றை
 உட்கொண்டிருப்பதால் நான்கு வைதிகமதமென கூட்டி முடித்
 தலுங்கடும் இவர் பாஷ்ய விவரணங் கூறி இருப்பது பஞ்சபா
 ண்டவரை தெரியாதாக் கட்டில்க்கால்பேரல் முக்கிளை இரண்டுபி
 ரிவாய் என ஒருவிரல் நீட்டி கீழே ஸைபர் எழுதி அதையும் அ
 ழித்து விட்டதை யொத்திருக்கின்றது வேதபாஷ்யம் நான்காயி
 ருத்தலின் நான்கு வைதிகமதமென்பதொழிந்து மூன்று வைதி
 கமதமென பிரஸ்தாபித்ததெக் கருத்துப்பற்றியோ விசிஷ்டாத்
 வைதமென்பதால் ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம் அதனுள்ளடங்குமெனின்
 ராமானுஜ பாஷ்யமொன்றிருப்பதால் அவை என்னுமென்பதையு
 ற்று நோக்கு வாராக ஸ்ரீகண்ட பாஷ்யம் ராமானுஜ பாஷ்யம் இவ்
 விரண்டும் விசிஷ்டாத் வைதமாயிருத்தலின் அங்ஙன கூறப்பட்ட
 தெனின் இவ்விரண்டும் பதித்வனீரூபணத்திலும் பத்தமுத்திலோ
 கோத்பத்தி முதலிய விவரணங்களிலொன்றிலொன்று முரணிய
 வேறுவேறு சித்தாந்தங்களைநிலைநாட்டியுள்ள இவ்விரண்டும் ஒரு
 புடைத்தாய நூலாதல் யாங்கனம்-விசிஷ்டாத் வைதமென்னுஞ்
 சொல்லானே அவை ஒரு புடைத்தாய் நிற்குமெனின் விசிஷ்டா
 த் வைதமென்றதால் அத்வைதமும் அதனுள்ளடங்கிய பொரு
 ளாதலின் வேறு பிறித்துகூற வெளிவந்த தெற்றுக்கோ- இவற்
 ரால் மூன்று வைதிக மதமென கூறியது குளறி விகேஷ நாய் நி
 ற்கின்றது இவர்கள் வைதிகரென்பதுண்மையாயின் வேதம் பிர
 மாணமாய் கொள்ளவேண்டி வருகிறது- ஸாஸாந ஸ்வ-விஷ்ணு
 ஸாஸாந என்னுஞ் சருதி வாக்கியத்தால் நசானமுகத்தில் கதலவி
 த்தைகளும் தோற்றியதென்பது வெளியாயினமயின் இம்முடித்
 தினின்று வெளிவந்ததற்கு வித்யாவாசகம் சிறப்பித்து கூறப்பட்

புருக்கின்றது-முண்டகோபநிஷத்தில்-செவிசெவ்வெழிதவெழு
தீஹஸ்யஸ்ய ஹவிஷாவதணிவாராபெவவாராவ- என்னும்
வாக்கியத்தால் இரண்டுவித்தைகள் அறியவேண்டுமெனவும் பிரு
ம்மவித்துக்களாயுள்ளோர் இவ்வாரே அறிகிறார்களென்றும் அ
வைபரமபரமென பேதப்பட்டு நிற்குமெனவுங் கூறியிருத்தலால்
வித்தை இரண்டுடையதென்பது தெற்றெனவிளங்கும் | அதூர
வாராஜேஷ்டொ யஜு-வெ-டி ஹரிஷ்டொயவ-டி வெஷ்டுக்ஷா
விராகாணஸ்தொநீரா-தூக்ஷொ ரஜோ திஷ்டீ திசயவாராயாத
திஷ்டாபி மஜுதெ - என்னும்வாக்கியத்தால்-ருக்கு-எஜுஸ்-ஸா
யம் அதர்வணம் முதலிய வேதங்கள் நான்கும் சீசைஷ்வரியாகர்ணம்
சந்தஸ்நிருக்தம் ஜோதிஷம்கற்பமுதலிய வேதாங்கங்களாற் றும் அப
ரவித்தையெனவுந் அக்ஷரத்தை அதிக்ரமித்துள்ள துப்ரவித்தை
யெனவுங் கூறியிருத்தலால் வைதிசுவாதம்பூண்ட இவர்களிங்ஙன
மென் செய்வர்-வேதம் அபரமெனவும் வேதா தீகமாம் வித்தையெர்
ன்றுளதெனவேத முகத்தால் வெளிப்படுவின் முன்னர் ஈசான மு
கத்தில் ஸகலவித்தைகளுந் தோற்றியதென னும் சுருதிக்கும் இங்ங
னம் பரவித்யாபிரதிபாத்தியங்கூரிய சுருதிக்கும் ஒருபுடையொற்று
நின்றலால் இப்பரவித்தையாதெனவை திகராவார் உவரும் ஊகித்த
ரியப்புருவாராக-பரவித்தை உபநிஷத்துக்களென கூறுவராயின்
உபநிஷத்து வேதமோ அல்லது வேதான்னியமா - வேதமெனி
ன் - அபரவித்தை என்பதாயிவற்றை பொதுக்கப்படும்-வேதான்
னியமெனின்-வேதபாற்றபத்வம் உபநிஷத்துக்களுக்கு கூறவேண்
டிவரும்-வேதத்தினின்றே வெளிப்பட்டதாய் உபநிஷத்துக்களை
க்குறிக்கப்பட்டிருத்தலின் வேதான்னியமென்பது கூடாது வே
தான்னியமாய் ஒரு மெய்நூல் வெளிப்பட்டிருக்குமாயின் அ
வை தோற்றியதற்கு பிரமானம் வேண்டும் ஈசான ஸர்வவித்யா
னம் மென்னும் சுருதியே இவற்றிற்கு பிரமானமெனின் உப
நிஷத்துக்கள் ருக்காதி வேதமூலகமாகங் கூறியிருப்பதால் இவ்
ற்றை ஈசான முகோத்பவங் கூருதலி முக்காய் முடியும் இவற்றா
ல் உபநிஷத்துக்களும் அபரவித்தையென்பதே முடிபாம்-பிரும்
மத்தை அடையுன்னிலையை பரவித்தையென கூருவோமெனின்
ஜெகஜ்ஜீவேசுவரமுதலிய முப்பொருளும் வித்தையாயிருத்தலின் இ
வ்வுடைதலெங்கும் ஜீவேசுவரபேதமிருந்தாலன்றோ அடையுங்கா

டிஸ்கூ | வ க்யூத்-ஓ டிஸ்கூ ஜாந் காதிசாதிவாஹவெசு
 டிஸ்கூ | வாஹஜாநவெஸ-வாஸாஹுத்-ஓ டிஸ்கூ | யபாவிது
 கடிணம் உகடி-ஓ கடிவாயாந் நுவிவாயுயொஃ | என்னுஞ்சிவாகம
 ம் வாக்கியங்களால் நாதரூப சிவஞான மபமான சிவாகமங்கள்
பரவித்யா ஸரூப மெனவும் நாதாந்தமான மேம்பாடுடையமதத்
 தையே இச்சைவாகமங்கூறுகின்றதெனவும்வேதசிவாகம் இரண்
 டும் பரமரமென்னும் பேதத்தால் பதியையும் - பசுவையும் பொ
 ருளாகக்காட்டுமெனவும் - பதியைப் பொருளாகக்காட்டு ஞானம்
 காமிகாதினான பரஞானமெனவும் பசுவை பொருளாகக்காட்
 டுவது வேதாதிகளான அபரஞானமெனவும் - இந்தபராபர ஞா
 னங்கள் இராத்திரியில் மரிதற்கண்ணும் பூனையின்கண்ணும் வித்
 யாஸத்தை அடைந்திருப்பதுபோல் இவ்விரண்டும் வித்யாஸத்
 தை அடையுமெனவுங் கூறியிருத்தலால் காமிகாதினான திவ்பா
 கமங்கள் பரவித்தை பென்பதமயப்பெறும்-இஃதன்றி-ஊஹ-ஹ
 யொஸ்யோதஸா ஹேவாஹிவா ஹாஹயொஹிதம் | ஊஹ-ஹ
 ஹயொதொஹிவாஹாஹாஹாஹிதம் | ஹயொஸ்யோ
 தொஹிவாஹிவாஹாஹிதம் | வராவாவிவாஹாஹாஹாஹா
 ஹிவாஹாஹிவாஹாஹிதம் | எனனும்வாக்கியத்தால் ஊருத்வமுகத்
 தாலும் - அதோமுகத்தாலு மிரண்டுபிரிவாய் வேதங்கள் வெளி
 ப்பட்டதெனவும் - ஊருத்வமுகத்தால் வந்தது பரவித்தை என
 வும் அதோமுகத்தால் வந்தது அபரவித்தை எனவும் இப்பராப
 ர மென்னும் பேதத்தால் சிவஞானம் பிரகாசித்து விளங்குகிற
 தெனவுங்கூறியிருத்தலின் சிவாகம்பரவித்தை என்பதற்கய்யமில்
 லை வேதம் சிவாகமங்களை பரவித்தையென குறித்துணர்த்தியதி
 ன்றெனின்- பராபர பேதத்தால் வேதமிருகூறாய் நின்றலின் சி
 வாகமமுணர்த்தியது வேதவுணர்ச்சியேயாகும் - இவற்றால் வே
 தம்வுணர்த்தியதின்றென்னும் அபவாதம்திரஸ்கரிக்கப்படும் ருக்
 காதுவேதத்தால் பரவித்தையெனச்சுட்டியுணர்த்தியதென்றெனி
 ன்ருக்காதிவேதம் அபரமாயிருத்தலின் அபரம் பரத்தைகுறித்து
 ணர்த்தா-இதுவுமன்றி சிவஞானத்திற்கு வேதாகமங்கள் அங்கா
 ங்கி பாவமுடையதுபற்றி வேதம் அங்கமுஞ்சிவாகமம் அங்கியு
 மாய் இருத்தலின் அங்கி அங்கத்தை குறித்துணர்த்தும் தரமு
 டையதும் அங்கம் அங்கியைக் குறித்துணர்த்தத் தரமற்றதுமா

[illegible]

ததம்நிஷாநெஸீதிஹிஸ்ய-கிம் | என்னும் வாக்கியத்தால்
 ரஹஸ்யத்திற்கெல்லா ரஹஸ்யமாயும் சூக்குமமாயும் வேதஸார
 மாயுமுள்ள பாசபதவிருதத்தைத்தெறிவிக்கும்ஆகமமந்திரங்கள்
 முக்தியின்பொருட்டு முன்னரெம்மால் கூறப்பட்டதெனவும்
 இஃது பூதிசாதன சிவசின்னம் புனைந்த புனிதராயுள்ள முமு
 க்ஷுக்களால் ஸேவிக்கத்தக்கதென்றும் நிஷ்காமயர்களாகிய பர
 மவைதிகசிகாமணிகளுக்கு இதுவேசருதியெனவுங் கூறியிருத்த
 லால் இவற்றாலும் சிவாகமங்களுக்கு பரசருதியென்பதை நிலை
 நாட்டப்படும். அக்கூர்ம புராணத்திலேயே-சுந்யாநிஸெவஸா
 ஸ்யாணி வொகெஷிஷ்டாஹநாயவெவ | வெடிவாடிவிர-பாநி
 ஃயெவகயிதாநித- | வாஃபாஸ-வதம் ஸொஃவாக-ஹ
 ஹெவஹெவாவம் | நவெஷுஷேதக்யிதம் வெடிவாஹ்யம்
 யெதாஸ | யாநிஸாஸ்யாணி ஃயஸ்யுந்தெய-மெஷிபிவி
 யாநித- | ஸ்ய-த்யாமஃவி ரொயெநதெஷாம் நிஷ-ஹிதா
 வலி | என்னும்வாக்கியத்தால் வாம்பாசபதம்-ஸோமம்-லாகுளம்
 பைரவம் முதலிய மதங்களை அஸ்ராதி வியாமோகார்த்தமாய்
 என்னால் கற்பிக்கப்பட்டதெனவும் இவை வேதாகம விருத்தமு
 டையதுர்மதமாதலின் சாதுக்களால்சேவிக்கத்தக்கதன்றெனவுங்
 கூறியிருத்தலால் மோகனசாஸ்திர மினத்தென்பதினிது விளங்
 கும். அன்றியும் -வாஃபாஸ-வதாஜாராம் வாஹாந்யாஸ்ய
 யவரொஸ்ய-த்யாமஃவி ரொயெநதெஷாம்நிஷ-ஹிதாவலி |
 என்னும் வாக்கியத்தால் வாம்பாசபதாச்சாரமும் பாஞ்சராத்நி
 ராச்சாரமும் சருத்யாகமவிருத்ததர்மங்களாதலின் இவற்றையு
 ம்பரித்தியஜிக்க கூறியிருக்கின்றது. இக்காரணம்பற்றி வேதாதீத
 சத்தசிவஸாஷ்டாத்கார பரவித்தையாம் சிவாகமங்களை மோகன
 சாஸ்திரமென்பதை பிரமாணமுகத்தால் திரஸ்கரித்தொதுக்கப்
 படும். இஃதின்கனமாயின் ஸ்ரீநீலகண்டசிவாச்சாரியார் அவர்கள்
 பாஷ்யம் நடு-வது சூத்திரத்தில் -வத்யு-ரஸாஜேஷ்யாஸு என
 க் கூறியிருப்பதாலும்-வத்யு-ஃவாஜேஸ்யாஸ்யு ஸ்ய-திவிபஜ
 மடி-ஃயகாரண சுவஸ்யாவிததாமஃ நிஷாஸ்யடிவ்யாயாந
 ஃஜாஹகடிஸி நஸ்யாஹ்யகாஃ கெவயம் நிபிதக்யம் வடி-தி
 தடி-ஃகூ-நவெ திஸ-ஃடிஹம்-என்னும் வாக்கியத்தால் ஆகமநி

[illegible]

Handwritten: *Handwritten*

காஸ்தெ || என்னும் வாக்கியத்தால் லௌகீகம்-வைதிகம். அத்
யாத்மிகம். அதிமார்க்கம்-மாந்திரிகம் என பேதமைந்துளதென
வும் வைத்யம், க்ஷத்திரிய தர்மமாகிய தண்டந்தியைக் கூறும்
ஸ்மிருதி இதிஹாஸம். இந்தமூன்றும் லௌகீக சாஸ்திரமென
வும் மீமாம்ஸம் நியாயம் வைசேஷிகம் இந்த மூன்றும் வைதிக
சாஸ்திரமெனவும் சாங்கியம் பரதஞ்சலம் வேதாந்தம் இந்தமூ
ன்றும் அத்யாத்மக சாஸ்திரமெனவும் பாசுபதம் காபாலம்
மஹாவிருதம். இந்தமூன்றும் அதிமார்க்கசாஸ்திரமெனவும் இரு
பத்தெட்டு ஸங்கியையுடைய சைவசித்தாந்த ரூபமான சிவாகமம்
அனுக்கிரஹஸ்வரூபமான மாந்திரீகமும் இதற்கன்னிய மான யாஷ்
ம்பரித்யஜித்து மாந்திரிகத்தை கிரகித்தல் வேண்டுமெனவும் ஆத்ம
லாபத்தை உத்தேசித்து பரமேசுவரரால் சொல்லப்பட்டதென
வும் ரிஷிகள் கல்பபேதத்தினால் மோஹத்தால் வேதார்த்தமென
வேதாசமவிருத்தமான வசனங்கள் கூறியிருக்கின்ற ரெனவும்
பரம். அபரமென்னும் பேதத்தினால் சுருதி இரண்டு பிரகாரமாகு
மெனவும் ருக்கு யஜு ஸாம அதர்வணம் முதலிய வேதங்களும்
வேதாங்கமாகும். அபரசுருதி எனவும் நாதோத்பன்னமான
சிவாகமம் பரசுருதி எனவும் இவ்விரண்டு சுருதிகளையும் அறிய
வேண்டுமெனவும் விசேஷமான பரசுருதியை நன்றாய் அறியவே
ண்டுமெனவும் அபரம் பூர்வபக்ஷமும் பரஞ்சித்தாந்தமாகவும்
சொல்லப்படுமெனவும் பராபரவிபாகமாய் சிவஞானம்பிரகாசிக்கு
ன்றதெனவும் கூறியிருத்தலால் சிவஞானமுனிவர் வேதாந்தமதத்
திற்குவேறாய் சைவமதத்தை ஆகமவாக்கியத்தால் சித்தாந்தித்திரு
க்கிறுறென துக்கப்படுவதால் யாதுபயன்? வேதாந்தம் அத்யாத்
மகமாதலின் அதற்குமேல் அதிமார்க்கம் அதற்குமேலன்றோ
சிவாகமமீருக்கின்றது வேதாந்தம் சிவாகமத்திற்கு அடுத்தபடி
க்கி கீழ்படி-ரொம்ப கீழ்ஸ்டெப்பிலிருப்பதை உயர்த்தநினைப்பது
எப்படி-வாகுதூ டிவ்யயிவ்யுஹ வெடினெஷுவாகாஸி
கம்! நாடி டிஸிவக க்வாந்தோ மரெஷுவஸந்திரீகம்

என்னும் வாக்கியத்தால் பிரகிருதிதத்வம் முதல்
பிரதிவிதத்வ பர்யந்தம் வேதாந்தத்தால் வெளிப்படுமெனவும்—நா
தாதிசிவதத்வ பர்யந்தம் ஆகமத்தால் வெளிப்படுமெனவும்—கூறியி
ருத்தலால் வேதாந்தத்தால் எட்டப்படாத தத்வங்களை சிவாகமம்

வெளிப்படுத்துவதால் வேதாந்தம் இவற்றை எட்டிப் பிடித்துக்கொட்டி
 வந்தமன்று—வேதத்திற்கு உதாத அனுதாதஸ்வரங்கள் அமைந்
 துள்ள துஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்பொருட்டேயன்றி உபாஸனா உ
 பாய்பேதம் நோக்கியன்று இந்தஸ்வரம் சிவாகமத்திற்கில்லாத
 தாலும் சுலோகரூபமாயிருத்தலாலும்—பரசுருதி ஆகாதென்பாரா
 யின்—வேதம்ஷட்ஜமமத்தியநிஷாதகார்தாரதிஸுஸ்வரமில்லா
 ததால் அபஸ்வரமாயிருக்கிறதென ஸங்கீதஞ்ஞர் குறைகூறுவரா
 யின் இவரென் செய்வார். வேதத்திற்கேற்பட்ட ஸ்வரம் இதுதான்
 என்பதைத்தவிர தோடி பைரவி கானடாகௌரீ மனோஹரீ முத
 லிய ராகங்களில் வேதத்தைப்பாட மாட்டாராதலின் அதனதற்
 குள்ள ஸ்வரத்தைத்தவிர நம்மால்கற்பித்தல்குமோ. வேதம் நா
 ன்காயிருத்தலால் யஜுர்வேதத்திற்கு ருக்குவேத ஸ்வரம் மாறு
 படும் ருக்வேதத்திற்கு ஸாமவேதஸ்வரம் மாறுபடும். ஸாமவேத
 த்திற்கு அதர்வணவேதஸ்வரம் மாறுபடும். இவற்றுள் எந்தவேத
 உதாத அனுதாதம் சரி எந்தவேத ஸ்வரம் பெசகு அதினதின்
 ஸ்வரம் அதனதற்குச்சரி என்பதுபோல் சிவாகமமும் சுலோகரூ
 பமாய் அமைந்துள்ளதும் சரி இவ்வுண்மை நீற்று ஸ்வரம் சுரு
 திலயம் அந்தபிராணம் பஹிப்பிராணம் முதலிய பந்தலக்ஷணங்
 கள் வேதாதீதமாகிய பரவித்தைக்கு வேண்டுமென்பது வேதமறி
 யாதோர் செயலேயாகும். வேதம்பதார்த்தலக்ஷணமின்றி ஸ்துதி
 பரமான தடஸ்தலக்ஷண முடையதாதலின். ஸ்தோத்திரத்திற்
 கு உதாத அனுதாத ஸ்வரங்கள் வேண்டப்படும் சிவாகமங்கள்
 கேவலம் ஸ்துதி பரமல்லாத பதார்த்த நிச்சயமும் ஹிருபஞ்ஞ
 முமாயிருத்தலின் ஸ்ராம்-இம்மெய்நூலிற்கு அவைசயக மாகும்
 ஸ்ராதீதவஸ்து பிரதிபாத்தியமுடைய சிவாகமங்கள். ஸ்ராம்
 ல்லாதிருக்கிறதென்னும் துர்வாதம் திரஸ்கரித்து இவ்வாதிகளை
 அவைதீகரென வேறுபிரித் தொதுக்கப்படும். சிவாகமங்களி
 லோ ஹிருஸ்வம் தீர்க்கம்-புலுதம்-ஸூக்ஷ்மம்-அதிஸூக்ஷ்மமெ
 ன உச்சாரண பேதம் கூறியிருத்தலின் இவ்வுச்சாரணபேதங்கள்
 குருமுகமாய் உணர்ந்துய்தல்பற்றி பரிபவமற்றோர்க்கு இவற்றை
 யுணர்த்தல் கூடாதென்னும் பரவித்தையின் நியாமகமுணர்ந்து
 இவற்றை விரித்துணர்த்தாது சுருக்கிக் கூறவிடம் பெற்றது.
 இவ்வாறுள்ள ஐவகைப்பட்ட உச்சாரணத்தின் முன் உதாத

அனுதாத ஸ்வரங்கள் தலைநீட்டி வாழுதலெங்ஙனம்-இவற்றால்
அபரவித்தை ஸ்வரமுடையதும் பரவித்தை ஸ்வராதீத உச்சார
ணபேதமுடையதுமாய்காணப்படுதலின் இவற்றில்ஸ்வரவியவஸ்
 தை ஏற்படுத்தமுயன்றதும் விசாரணைக் குறைவாகும். இவ்வதி
 மகிமைதங்கிய பரவித்தையாம், சிவாகமங்கள் பிராம்மண பரிக்கி
 ரிஹீதமன் றெனவும் சூத்திரர்க் குறியதெனவுங் கூறி சிர்ச்சிலர்
 தம் அவைதிகத்தை நிலைநாட்ட வெளிவருகிறார்கள் அவை தப்
 போ ஒப்போவென்பதை விசாரிக்கபுகுவோமாக-யாம் முன்னர்
 வேதம் அபரவித்தை யெனவும் சிவாகமம் பரவித்தையெனவும்
 சுருதி யுத்தி அனுபவம் முதலிய நியாயவாயிலாய் நிரூபித்துள்
 ளோ மாதலின் அபர சுருதி தமக்கெனவும் பர சுருதி சூத்தி
 ரார்க்கெனவும் ஒதுக்கப்புகுவோர்-சூத்திரரினுங் கடையாவரே ய
 ன்றி பிராம்மணராதல் யாங்ஙனம் வேதம் பிராம்மண க்ஷத்திரிய
 வைசியபார்யந்தமே அத்யயநம் செய்யவிதித்திருக்க சூத்திரரும்
 படிக்கவிதித்துள்ள சிவாகமம் பரசுருதியாதல் யாங்கனமெனின்
 அபரசுருதி கேவலம் கர்மப்பிரதி பாத்யமுடையதும் பரசுருதி
 ஞானப்பிருதி பாத்யமுடையதுமாய் யிருத்தலால் கர்மத்திற்கு
 றியார்பிராம்மணாதி வைசியபரியந்தமுள்ளவர்களுெனவும் ஞான
 த்திற்குறியார் பிராம்மணாதி பரிபவமுடைய ஸர்வான்மாக்களும்
 யெனக்கூறியிருத்தலால் ஞானம் தமக்கங்கீகாரமன் றி அவற்றைகு
 த்திரர் பரத்தொதுக்கி கர்மபலதாதாவாய்நின்றனுக்கிரகிக்கும் சி
 வபெருமானே இழந்த இவ்வாதம் நாஸ்திகத்வமெய்தப் பெறுத
 லால் இவர்கள் ஆஸ்திகராதல் யாங்ஙனம் -சிவாகமாகிய பரவித்
 தை -ஸாஸா நஸூவ ட்விஷா நா-என்னுஞ் சுருதிவாக்கியத்தால்
 ஸர்வவித்தியாபிரதி பாத்யங்கேட்கப்படுதலால் இவைதீவிரதர ப
 ரிபார்குகளாகிய ஸர்வான்மாக்களுக்கும் முத்தியின் பொருட்டுப்ப
 யன்படத்தக்கவை. இவற்றால் முத்திதிசையில் பரிபாகமொன்று
 மாத்திரமே விளங்கப்படுவதன் றி வருணதாரதம்ய மின்றுதலால்
 பரிபாகமல்லாத உயர்ந்தவருணிகளுக்கும் சிவாகமங்களில் அதி
 காரமல்லாது போய்விடும்-ஃக்ஷாவிஹீ நவிபூராஃ கீரவண-
 ஸூஉஷாஜாதயஃ | வஃனிலிவஸாஸூஹுஷாரவம் நரகம் வு
 ளெக | என்னும் பரவித்தியா வாக்கியத்தால் சிவதீகை யஸ்
 லாத பிராம்மணன் முதல்கூத்திரிருதியாக சிவாகமபடணஞ்செ

ய்யக்கூடாதெனவும் மீறிச்செய்வாராயின் நரகத்தை அடைவ
 ரெனவும் கேட்கப்படுதலால் இப்பரவித்யாத்யயனத்திற்கு அப
 த் ஸம்ஸ்காரமாகிய உபனயனாதி கர்மஸம்ஸ்காரம் போதாதென்
 பது கருத்து. இப்பரசுருதி அத்யயனத்திற்கு அபரசுருதியால்
 ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட திவிஜத்வஸித்தி போதாது. ஜந்நாஜாய
 தெஸூஉஷ்யஃ கஸீ-கணாஜாயதெஅஜிஃ எனனும் அபரசுருதிவாக்கி
 யத்தால் ஜன்மாவால் சூத்திரத்வமும் கர்மாவால் த்விஜத்வமுங் கூ
 றுதல்பற்றி சூத்திரற்கு வேதாதிகாரமீவர் பரத்தேவந்து விடுவதால்
 சூத்திரர் வேதாத்யயனஞ் செய்யக்கூடாதென்னும் வேதவாக்கை
 இவர்கள் உல்லங்கனஞ்செய்தவர்கள் ஆகின்றார். இவற்றாலிவ்வபர
 ஸம்ஸ்காரிகளே வேதாத்யயனத்திற்கு லாயக்கற்ற சூத்திரரெனவே
 திரஸ்கரிக்கப்படும். பிராம்மணருக்குத் த்விஜத்வஸித்தி வந்தவிட
 மென்பாராயின்-ஜந்நாஜாயதெஸூஉஷ்யஃ என்பதிவர் பிறமாண
 மாதலால் ஜன்மாவிலுள்ள சூத்திரற்குத்தானே வேதாத்யயனங்
 கூடாதென சுருதிகள் புறக்கணித்தொதுக்கி இருக்கின்றது. ஜன்
 மாவால் சூத்திரத்வமுடைய இவர்கள் இவ்விதியை மீறி நடப்பு
 தெங்ஙனம். கர்மாவால் த்விஜத்வம்வந்து விடுவதால் அவ்விதி எம
 க்குடன்பாடென்பாராயின் சூத்திரனுக்குத் த்விஜத்வம்வந்து வே
 தாதிகாரம்வந்துவிடும் என்னுமிவர்கள் ஸமாதானத்தையாவரொ
 ப்புவர்-சூத்திரற்கு வேதாத்யயனம் விலக்கென்பதையாவருமங்கீ
 கரித்துள்ள விஷயமாதலின் சூத்திரற்குக் கர்மாவால் த்விஜத்வ
 ம் வந்து வேதாத்தியனத்தில் அதிகாரம்வந்து விட்டதென்னும்
 இச்சூத்திரர் வார்த்தையை ஸத்பிராம்மணர் அங்கீகரிப்பரோ க
 ண்டோக்தியாய் சூத்திரரெனக்கூறிக்கொள்ளுமொருவர் வேதாத்
 யயனத்திற்கு பரிபவமுடையார் யாமேனமுந்தி நிற்பதுயாங்ஙன
 ம்-இவற்றால் சூத்திரற்கு வேதாத்யயனம் விலக்கென்பது பிரஸித்
 தவிதியாதலின்-சைவஞ்சூத்திரற்குறியதெனக்கூறிதாஞ்சூத்திரத்
 வம் பெற்று அத்யயனவிலக்காய் நிற்பது இவர்கள் பரத்தன்றி
 சைவஸமயிகள் பரத்தன்று. சிவபிராம்மணர்களுக்கு ஜன்மாவால்
 பிராம்மணத்துவமுங் கர்மாவால் சிவத்வமு முண்டாகின்றபடியா
 ல் வேதாகமாத்யயனதர்மம் அவர்பரத்து நிற்கின்றது இவற்றால்
 வேதாத்யயனத்திற்கு இவர்களே யுரியவரென்னும் வாதந்திரஸ்
 கரித் தொதுக்கப்படும். ஆதிசைவ பிராம்மணர் சிவபெருமான்

திருமுகத்தினின்று வெளிவந்தவரென பரவித்தை கூறுவதால்
 சிவம் பிராம்மணராதல் பற்றி ஜன்மாவினாலேயே பிராம்மணத்
 வலித்தி இவர்களுக்கேற்பட காரணமாயிற்று-ஸம்ஸ்காரத்தாலும்
 சிவமாந்தன்மையுடைய சிவதீக்ஷா ஸத்பாவத் யோதகமாயிருத்த
 லின்-இவ்விருதிற்றத்தாலும் பிராம்மண ஸ்வரூபியாகிய சிவபெரு
 மானுக்கு ஸஜாதிபராகிரூர்-இக்காரணம்பற்றி. இவர்க்குற்ற பிரா
 ம்மணத்வத்தை யாவராலும் அசைக்கமுடியாப் பொருளையாகு
 ம்-இவற்றைகிறிதுமுற்று நோக்காது சைவஞ்சூத்திரற்கேயுறிப
 தெனக் கூறுவோர் தமக்குற்ற சூத்திரத்வத்தை வெளிப்படுத்தற்
 பொருட்டேயன்றோ-ஃ-வாஸுஷ்யாஹ ஸபேவஸ்ய ஹ்யாஹிஸெ
 வாஸுஸாமதா: | கஸாபிஷ்யாஹ ஸா: வெப்யாஹ ஜநெநவ
 ஃஹாயஸா: | கவனெ கஹ்யாஹிஸெ வாஸுஸக: ஃ-ஸாஸிவபிஷ்ய
 ய: | வ்யாஸு-வனி ததஸுஷா: ஃ-அஜாஃஹிஸாஸாஸிந: | என்
 னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் பிராம்மணராகிய பரமேசுவரரது
 முகத்தினின்று ஆதிசைவர்கள் வந்ததால் இவர்களுக்கு ஜன்மா
 வினாலேயே பிராம்மணத்வஞ் சித்திக்கிறதெனவும். இவர்களுக்கு
 கர்மத்தால் நாசநகிதமாகிய சிவத்வம்வந்து விடிவதால் அதிமஹி
 மைதங்கியத்விஜர்களாகிரெனவும் த்விஜத்வலக்ஷணங் குறிக்கப்
 பட்டிருத்தலின் இவர்களின் முன்ஜன்வால் சூத்திரத்வமெய்தப்
 பெற்றுள்ளார் பிராம்மணராதல்யாங்னய் இவற்குற்றசூத்திரத்வ
 த்தைனோக்காது வேதந்தமக்கேஸர்வமான்யமாய் விடப்பட்டது
 அவற்றால்யாம் வைதிகரென தற்புகழ்ச்சிகூறுதல் குற்றமாம் வை
 திகமென்பது ஜன்மாவா லுங்கர்மாவாலும் பிராம்மணத்வம் பெற்
 றோர்களோ பொருந்தும் ஜன்மசூத்திரத்வமுடைய இவர்பரத்து
 வைதிகம் ஏராதுஏராது. இவற்றால் பரமபரமென்னும் உபயசுரு
 திஅத்யயனம் சிவபிராம்மணர்களாகிய ஆதிசைவப்பிராம்மணர்க
 ளுக்கும்-பரசுருதி அத்யயனம் ஜன்மசூத்திரர்கள் கர்மத்தால்
 சிவமாய்த் விஜத்வவித்தி பெற்ற ஸத்சூத்திரருக்கும் விதித்துள்
 ளது தீக்ஷாலீஹீநவிப்யாஹ்யா: திபுஷண-ஃஸு-ஃபுஜாதய: |
 வண்ணிஸிவஸாஸ்யுஹெப்யுளாவம் நரகம் வ்யுஜேச | என்னும்
 பரசுருதி வாக்கியத்தால் சிவதீக்ஷையல்லாத பிராம்மணர்-க்ஷத்
 திரியர்-வைசியர்-சூத்திரர் முதலினோரும் சிவஞானமயமா பரவி
 தையாகிய சிவாகமங்களை நோக்குவராயின் ரொரவாதி நரகத்

தையடைவரெனக் கூறுதல் பற்றி நம்பூர்வபக்தியார் ஜன்மாவால்
சூத்திரத்வமெய்தப் பெற்றிருத்தலின் வேதாதிகாரமுமற்று சிவ
திக்காதி ஸம்ஸ்காரமின்மையின் சிவாகமம் முதலிய சிவசாஸ்திர
படனத்திற்கும் அர்ஹரல்லா தொழிந்துவிடுவார் சிவாகமம் அப்
பிராமான்ய மெனக்கூற வெளிவந்ததாலிவற்கு வேத சிவாகம
பாஹ்யத்வம் உடன் பாடாயின ஜன்மசூத்திரத்வ முடைவ சை
வசம்பததுள்ள ஸத்சூத்திரி பரஸம்ஸ்கார விசேஷத்தால் பரசு
ருதி அத்யயனத்திற்கு அதிகாரியாய்நிற்கின்றார் பூர்வபக்தியாகிய
சூத்திரர்கள் பரசுருதிக்கும் விலக்காயிருத்தலின் அபரசுருதியா
கிய சீவதந் தமக்குடன்பாடன் நென்பதை ஏனின்னமிவர்கள் ஊ
சித்தரிந்திலர் இக்காரணம் பற்றி, வேதமொன்றே பிறமானம்
சிவாகமம் அப்பிராமான்யமெனக் கூறுபவற்கு சூத்திரத்வவித்
தியுண்டாய் வேதாதிகார மிழந்து அவைதிகத்வம் விர்த்திக்கப்
பெருதலால் அபரஸம்ஸ்காரமாகிய உபநயனாதிஸம்ஸ்காரத்
தோடு பரஸம்ஸ்காரமாகிய சிவதிக்கை செய்யப் பெருவர்ராயின்
இவர்கள் மஹா சைவத்வவித்தி.பெற்று ஆச்சார்ய முகமாய் ஸ
ம்ஸ்கார விசேஷத்தால் ஜன்மாவால் பிராம்மணத்வமும் கர்மாவா
ல் சிவத்வமும் பெற்று தனிஜத்வசித்தி பெருகின்றார் அங்ஙனமா
யின் இவர்களுக்கு வேதாகமாத்யயனத்தில் அதிகாரம் வந்து வி
டும் இவ்வாரன்றி கேவலம் கர்மபரமாயுள்ள ஸ்மிருதி-ஸம்ஸ்கார
மாகிய அபரஸம்ஸ்காரத்தால் வைதிகம் வந்துவிடுமென்னும் வா
தந்திரஸ்கரிக்கப்படும்-ஸ்ஸாரொராஜிவிபஃ ஷ்ஞாகூஃ ஶாஹு
தாரிதிஹிஃ | தபிசுகூ-ல் உவெவஜூநம் தியா கடிவிகபு
உகிகூ-ல் ஸஸ்ஸாரஹை தபுவெ-ல் ஶாஹு ஸஸ்ஸார உவுகெ!
ஜாநஸ்ஸாரஹை தபுஹி-ல் கயான ஸஸ்ஸு தி:வபநம் | ஷு
கு-தூயெவ ஸஸ்ஸாரா: தெவெகூ-ல் வஸாரந-மா: | ஸி
வாமதே தபெ ஷ்ஞாகூஜாநஸ்ஸார காயய-ம் | ஷுதி
யொதி தஸ்ஸாரமஹம் ஸத-னெபெவஹி ! ஜாமயொதி த
ஸ்ஸாரமஹம் ரோஷஸ-நிஸித: | ஸஸ்ஸாரொ வார-ணம்
ஷ்ஞாகூ: ஷு-ஷு-தொஹாம ரெரி-கம் ! ஸஜெபாயீதேகா
ஸகூ ஸய்ய-திசுவி'ஸகூபா தகஹீ நஹை ஜநஸ-
ஹிஸு-கம் ! என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் ஸம்ஸ்காரம்

பாஹ்யம் அந்தரம்யென இரண்டு பேதமுடையதெனவும்பாஹ்யம் கர்மஸம்ஸ்காரமும் அந்தர் நிஷ்டம் ஞான ஸம்ஸ்காரமுமா மெனவும் ஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸ்காரங் கர்மஸம்ஸ்காரமும் சிவாகமத்தால் சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸ்காரம் ஞானஸம்ஸ்காரமுமாய் முடியுமெனவும் ஸ்மிருதி ஸம்ஸ்காரத்தால்ஸ்வர்க் காத்ரி புவனபோகமே பல பிராப்தி யெனவும் சிவாகம ஸம்ஸ்காரத்தால் முக்தியே பல பிராப்தியாமெனவும் ஸ்மிருதி பிராம்மணாதி வரண ஸம்ஸ்காரமும் சிவாகமம் பிராம்மணாதி உபாஸனா மார்க்க ஸமய ஸம்ஸ்காரமுமாய் முடிதலால் ஸமயஸம்ஸ்காரமில்லாதிருப்பரையின் ஜன்மத்தால் சூத்திரரெனக்குறிக்கப்படுமெனக்கூறியிருத்தலால் ஸ்மிருதியும் பிராம்மணத்வவித்திக்கு சிவாகமஸம்ஸ்காரத்தையன்றோ அபேக்ஷித்து நிற்கின்றது சிவாகமஸம்ஸ்காரமல்லாவிடில் ஸ்மிருதியால் ஜன்ம சூத்திரத்வந்தானேசித்திக்கப்பெரும் இவற்றால் வரண ஸம்ஸ்காரமாகிய அபர ஸம்ஸ்காரம் பெற்ற பிராம்மணர்கள் ஸமய ஸம்ஸ்காரமாகிய பரஸம்ஸ்காரஞ் செய்ஈப் பெராதிருப்பரையின் வரணத்தாலுபர்ந்த பிராம்மணராயிருப்பினும் ஸமயங்கைவரப் பெராததால் ஸமயத்தால் தாழ்ந்து சூத்திரரினங்கடையாவார் அபரஸம்ஸ்காரம் கர்மஸம்ஸ்காரமேயாதலால் கர்மம் ஜடமாதலால் கர்மபலதாதாபரமேகவராதல் பற்றி இப்பர ஸம்ஸ்காரத்தை இழந்து நிற்கும் பிராம்மணர்கள் நாஸ்திக றோயாவார் இன்னாத்திகர்க்கு அத்யயனம் பயன்படாதொழிந்து விடும் பளத்தர் முதலிய பிராம்மணர்களும் அத்யயனஞ் செய்திருக்கின்றார் இவ்வபர ஸம்ஸ்காரிகளும் அத்யயனஞ் செய்திருக்கின்றார் பளத்தர் கூறுந் தர்மம் வேத விஹித தர்மம் மல்லாதது போல் உபாஸனை யற்ற அபரஸம்ஸ்காரிகள்கூறுந் தர்மமும் வேதவிஹித தர்மங்களன் றென்பதாய் வேறு பிரித்தொதுக்கப்படும் இன்னாத்திகர்க்கு வேதத்தாலாய் பயனென்னோ வேதாத்யயனம் புனகிராப் முதலிய அசேதன பதார்த்தத்திலுமிருக்கின்றது வேதமென்னும் சப்தகிரஹணஜடவஸ்துக்கள் கர்த்திரு போக்திருத்வவிஷயபோதனுக்ரவில் அறிவின்மையாதலின் புனகிராப் வேதவாக்கியம் பயன்படாதது போல் இவ்வபர ஸம்ஸ்காரிகள் அத்யயனமும் பயன்படா தொதிங்கி நிற்கும் இவற்றால் அத்யயனஞ் செய்த மாத்திரத்தாலே வைதி

[illegible]

த்தானதெனவும்ஒன்று திரியீவர்ணிகவிஷயமும்மற்றொன்று ஸர்
வவிஷயமுமாய் முடிபுருமெனவும்வேதந்திரியீவர்ணிகவிஷயமும்
சிவாகமம் ஸர்வவிஷயமுமாய் இவ்விரண்டிற்கும்சிவபெருமானு
கிய ஒருவரே கர்த்தாவெனவும் ஈசானஸ்ர்வவித்யானும் என்பது
சிவாகமோத்பத்திக்கும் அஸ்யமஹதோபூதஸ்யநிசுவலிதமெதத்
ருக்வேதோளன்றதுவேதோத்பத்திக்கும் பிரமாணமாகக்கூறி அ
னேக மார்க்கங்களோடுகூடிய அஷ்டாதசவிததைகள் அதாவது
யஅ விததைகளுக்கும் ஆதிகர்த்தாவாயுள்ளவர் சூலபாணிபாகிய
பரமேசுவரரேஎன்பது சுருதிரியாயமெனவும் இவற்றால் வேதத்
திற்கு சிவபெருமான் கர்த்தாவாகுரொரெனவும்சிவாகமங்களுக்கும்
பரமேசுவரரே கர்த்தாவாகுரொரெனவும்இவ்விரண்டிற்கும்கர்த்தா
ஒருவராயிருத்தலால் இவ்விரண்டினாலும் ஒரேஅர்த்தத்தை நிர்
ணயித்தறிதல்வேண்டுமெனவும் இவற்றால்இவ்விரண்டும்பிரமாண
பூதமாமெனவும் சிவாகமங்களில் பஞ்சபிரும்மபிரணவ பஞ்சாக்ஷர
பிராஸாதாதி மந்திரங்களுக்கும் பதி பசு பாசம் முதலிய வஸ்து
வியவஹாரங்களுக்கும்பஸ்மோத்தாளன திருபுண்டிரதாரணலிங்
கார்ச்சனம் உருத்திராக்கதாரணாதிபர தர்மங்களுக்கும் இதற்க
ன்யமானமற்ற எல்லா தர்மங்களுக்கும் இந்த வேதாகமமிரண்டும்
ஸமமாகவே காணப்படுவதால் அபரதர்மம் பரதர்மம் இரண்டி
ற்கும் பிரமாணபூதங்களாகிய வேதாகமங்கள் ஒரு கர்த்தாவாகிய
பரமேசுவரருக்கே பரத்வஞ்சாதித்தா சிவாகமத்திற்கே கார்த்தப்
ரமாய் நின்றலின் விரோதமாகாதெனவுங் கூறியிருத்தலால் சிவா
கமம் பரவித்தையென்பதிவற்றாலுஞ் சுட்டப்படும் ஆகமம் வந்த
தென பொருளாதல்பற்றி பசுபதிபரமேசுவரர் திருமுகமைந்தி
னாலும் வெளிவந்த வேதசிவாகமங்களை சிவாகமமெனவே ஒன்று
சேர்த்து கூறப்படும் ஆகமம் என்பது வேதத்திற்கே உறிய உயர்
ந்த நாமமாம் இவைஊருத்வாதோ முகங்களின் வழியாய் வெளி
வந்துள்ளவை ஊருத்வம் ஈசானமுகமாதலால் அதினின்று தோ
ற்றிப சிவாகமங்களாகிய பரசுருதிக்கு ஸர்வவித்யா பிரதிபாத்யம்
வேதத்தால் குறித்தோதப் பட்டிருக்கின்றது அதோமுகம் தத்பு
ருஷாதி நான்குமுகங்களே யாதலால் அதில் தோற்றிய அபரசுரு
திபாகியருக்காதி நான்கிற்கும் வேதத்வம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிரு
க்கின்றது இவற்றால் ஊருத்வமுகத்தால் வெளிவந்ததை பரமெ

னவும் அதோமுகத்தால் வெளிவந்ததை அபரமெனவுங் கொள்
 னப்படும் வேதம் பிராமணக்ஷத்திரிய வைச்யபர்ந்தமே பயன்பட
 த்தக்கவை சிவாகமம் பிராமணாதி சூத்திரபர்ந்தம் பக்குவான்
 மரக்கள் யாவருக்கும் பயன்படத்தக்கவை வேதம் திரியீவரணப
 ரமாய்கேவலங்கர்மபிரதி பாத்யமாயும் ஞானசாதகமாயும் இரு
 த்தலின் பிராம்மணாதி வைசியபர்ந்தமே சொந்தம் பாராட்டத்
 தக்கவர்கள் சிவாகமம் ஞானைகநிஷ்டசுத்தாத்வைத சிவஸாக்ஷாத்
 காரம் பெற்றிருத்தலின் பரிபாகமுடையார் யாவருஞ் சொந்தம்
 பாராட்டத்தக்கவர்கள் திரியிவர்ணிகள் கர்மானுகுண்யமான உப
 னயனாதி அபரஸம்ஸ்காரம் வேதாதிகளால் பெற்றிருப்பினும் ஞா
 னைகநிஷ்டஸமயஸம்ஸ்காரமாகிய பரஸம்ஸ்காரஞ் செய்யப்பெரா
 திருப்பராயின் இவர்கள் பிராம்மணத்வம் வலித்திக்கப்பெற்றவர்க
 ளாகார் பிராம்மணர்பரமேசுவரரும் விஷ்ணுக்ஷத்திரியரும் பிறும்
 மாவைச்யரும் இந்திரன் சூத்திரனுமாய் வேதங்களிலுத கறிக்கப்
 பட்டிருத்தலின் சிவத்வஞ்சித்திக்கப் பெராதோற்கு பிராம்மணத்
 வ்வுலித்தியுண்டாதல் யாங்ஙனம் திரியீவர்ணிகபரத்தில் அபரகாயி
 த்திரி யொன்று மாத்திரமே உபதேசிக்கப்படும். ஸர்வவிஷயபரஸ
 ம்ஸ்காரத்தில் பரகாயித்திரி உபதேசிக்கப்படும். அபரகாயித்திரி
 சக்தியும் பரகாயித்திரி சிவமுமாய் முடிதலால் சிவம்மங்களாதல்
 பற்றி சிவகாயித்திரியையெழுந்த சக்திகாயித்திரி அமங்களத்வமெ
 ய்தப்பெரும் இவற்றால் சிவகாயித்திரி இழுந்து சக்தி காயித்திரி
 யைமாத்நிரிமே ஐயிக்கும் பிராமணர்களும் அமங்கள் பிராம்மண
 ராவார்.

யயாஜுமவ சிஷ்யஸ்தாவநே தளமஜஸூடா | சுதீக்ஷிதாமி-
 க்ஷுமம்மஷ்யஸ்தாவநே தளமஜஸூடா |

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் வனத்திலுள்ள யானை
 லிம்மத்தைக் கண்டு அஞ்சுவதுபோல் அதீக்ஷத்ரால் பூஜிக்கும்
 சிவலிங்கத்தில் சிவபெருமான் ஆவிர்ப்பவிக்க அஞ்சவரெனக் கா
 ணப்படுவதால் பரஸம்ஸ்காரசிவதீக்ஷையல்லாதோர்சிவபூஜையும்
 அஸத்பாவமுடைய தென்பதிதன்கருத்து சிவபெருமான்ஸத்தா
 யிருத்தலால் ஸத்தை பூஜிப்பதில் அஸத்பாவம் வருதற்குக் கார
 ணம் யாதெனில் சிவபெருமான் பதியும் ஆன்மாக்கள் வசவுமாயி
 ருத்தலால் இப்பசு சிவகைங்கர்யமாகிய ஸத்கார்யத்தைச் செய்ய

த்தனிக்கின்றது. ஒரு காரியத்தைச் செய்ய நிமித்தோபாதான்ஸ
மவாயம் முதலிய மூன்று காரணம் வேண்டப்படுவதால் இச்சிவ
கைங்கர்யமாகிய காரியத்திற்கு ஆத்மா நிமித்தனும் உபாதானஞ்
சரீரமும் ஸஹகாரீகாரணங் கைகளுமாய்க் கொள்ளப்படும். இம்
மூன்றுஞ்சிவாகாரமான பாவம் வருதல்வேண்டும். சிவாகாரபாவ
மல்லாவிடில் சிவஸஜாதீய பாவன்னீங்கி பசுகரணமாய் நின்றலின்
பதிபாவத்திற்கு விஜாதீயமாய் நின்றுவிடும். விஜாதீயத்வம் பதி
ஸ்வரூப பரசிவத்தையும் பசுரூபமாக்க முயற்சித்து நிற்கும் இத்
யாதி காரணத்தால் ஸத்பாவமுடைய சிவபூஜை அஸத்பாவப்ப
ட்டு நின்றலின் சிவதீக்ஷையல்லாதோர் சிவபூஜை குற்றமேயாம்.

வேதாதிமந்திரங்களால் ஸத்பாவம்வருமெனின் வேதாதிமந்திரங்
கள் சிவபூஜையை விதிமுகத்தால் விளக்க வெளிவந்ததின்று. இவ
ற்றால் அந்தர் நிஷ்டதர்மபரஸம்ஸ்காரம் விளங்குதபெற இவை
விதித்துள்ள சிவாகமத்தாலன்றி ஸத்பாவம்வருதல் கூடுமோசீவா
கமத்தால் ஸத்பாவம் விளங்கப்பெறுத லெங்கன்மெனின் முத
லில் சிவகைங்கரீயமாகிய காரியத்திற்கு நிமித்தபூதமான ஆன்மா
பசுவாயிருத்தலால் இப்பசுவை அந்தர் நிஷ்டாக்னியால் தகித்து
திரும்ப மிருதமான ஆத்மாவை அமர்த்தத்தால் உண்டாக்கி பஞ்ச
ப்ரம்ம மயமாய் தியானித்து ஞானமயமான சரீரங்கர்ப்பித்து ஹி
ருதயாதி ஷ்டங்கம் பாவிக்க சிவாகாரமாம். இவ்வாறே உபாதா
னகாரணமாகிய சரீரத்தையும் அங்கன்யாசத்தால் சிவாகாரமாக்கி
ஸஹகாரிகாரணமாகிய கைகளையும் சிவாகாரமாக்குவது கரந்நியா
ஸாங்கன் யாசமாகும். இவ்வாறுள்ளஸம்ஸ்காரத்ரயங்களும் பர
தர்மத்தால் விளங்கப்படுவதன்றி அபர தர்மத்தால் இவை மருந்
திற்குங்கிட்டுவதரிதாய் முடியும். அபர தர்மத்திலோ அஸத்பா
வமே வெளிவந்திருக்கும் அஃதெங்கன மெனின் பரதர்மத்தில் சி
வாஸ்தராயஹும்படுபெனகையைமுதலில்மார்ஜனம்செய்துஇது
பசுகரணமாகிய கரங்கள் சிவாஸ்தரத்திலுண்டான சிவாக்னியால்
தெகிக்கப்பட்டதாகும். பின் சக்தியை வெளஷ்ட்என புருமத்ய
த்தில் அஞ்சலிசெய்வது இது மிருதமான கை அமர்த்தத்தால்திரு
ம்ப உண்டான பாவமர்கும். அதன் பின் சிவாஸனம் சிவமூர்
த்தி சிவமூலத்தால் உள்ளங்கையில் சிவனை ஆவாகித்து ஐந்து வி
ரல்களையும் யீசானாதி பிர்ம்மபஞ்சகமாய்பாவித்துவித்யாதேகஸ்வ

நூபமான ஞான சரீரம் கற்பித்து திருணேந்தரமுண்டானதாய் பா
 வித்து ஹிருதயாதிஷ்டங்கங்கற்பித்து சிவாகாரமாக்குவது பரஸ
 ம்ஸ்காரக ரன்னியாசமாகும். அபரசம்ஸ்காரத்திலோ இச்சத
 பாவம் விளங்கப்பெறா. அங்குஷ்டாப்யாநம்: தற்ஜனி ப்யாநம்:
 மத்யமாப்யாநம்: அநாமிகாப்யாநம்: கனிஷ்டி-காப்யாநம்: கறதலக
 கறப்ருஷ்டாப்யாநம்: யென கையாகவே அஸத்துருபமான அப
 ரஸம்ஸ்காரத்தின் கரன்யாசமாதலின் கட்ட விரலாயனம்: ஆள்
 கர்ட்டி விரலாயனம்: நடுவிரலாயனம்: அணிவிரலாயனம்: கடை
 விரலாயனம்: கை பின்புறம் முன்புறமாயனம்: யென்னும் அஸத்
 பாவமாம் கருங்கன்யாஸ அபரஸம்ஸ்காரிகள் சிவசாக்ஷாத்காரப
 ரஸம்ஸ்காரஸதாசாரமுடையோர்களை அவைதிகரென தூஷிப்பது
 சிறிஸ்துவர் தங்களை ஞானியென தற்புகழ்ச்சிகூறுதலை யொத்தி
 ருக்கும் இஃதன்றி பஸ-ஹோ-ஹெஷி பஸ-ஹவா எனனும் அபர
 சருதி வாக்கியத்திற்கு பசுவென்பதை பிராணி ஸாமான்யமாய்
 பொருள் செய்து பறக்கிற பிராணியில் பட்டம் நீக்கியும் ஊருகிற
 பிராணியில் படுக்கும் கட்டில் நீக்கியும் மற்ற பிராணி யாவற்றை
 யும் கொன்றுதினன மனுஸ்மிருதி விதித்திருக்கின்றது. இஃது
 அபரசருதியின் அந்தர்கதமென்பது பூர்வபக்ஷிகளது அபிப்பி
 ராயமாகும். பரசருதியிலோ பசுவென்பது ஆத்மாவாகக் கொ
 ண்டி ஆத்மா ஆணவம் மாயை கர்மமென்னும் மூன்று பாசத்தால்
 பந்திக்கப்பட்ட பசுவேயாதலால் இப்பசுவை பந்தித்திருக்கும்பா
 சத்தை ஆசாரியன் ஞானாகனியாகிய சிவாக்கினியால் தகித்து பசு
 த்வத்தை நிராகரித்து சிவத்வத்யோதகம் செய்வது பசும்வதாவெ
 ன்னும் அபரசருதிக்கி சிவாகமம் பொருள் படுத்தி யிருத்தலின்
 வேதம் ஜீவஹிம்ஸை செய்ய துணிந்திலதென்பது தெற்றெனவி
 ளங்கும் இஃதன்றியும் சுஹிம்ஸாவ்யூஹோயஜி-ஃ என்னும்சருதி
 வாக்யத்தால் ஹிம்ஸையல்லா திருப்பதே முதன்மையான தர்மமெ
 னவேதம் விதித்திருக்க இத்திருவாக்கை மீறி சகல பிராணிகளை
 யும் உயிர் செகித்துண்ண வேதம் விதித்துளதாய் மயங்கி அபரா
 ர்த்தம் கொண்டு சுருமாம்ஸம் புசிக்க நியமவிர்தம் கைக்கொண்ட
 இத்துருசாரமுடையார் ஹிம்ஸையற்ற சிவஸாக்ஷாத்கார நிஷ்டா
 னுபூதிபெருஞ் செல்வபரம வைதீகசிகாமணிகளாகிய பரஸம்ஸ்கா
 ரம் பெற்றோரை அவைதிகரெனக் குறை கூற வெழுந்தது தம்

க்குற்ற அவைதிகத்தை பிறர் மேலேற்றி தூஷிக்கமுயன்றவவஸர
 மேயாகும். ஹிம்ஸையற்றிருக்குங்கொன்றுதிண்ணைத் தூய்மையும்
 பசுத்வநிராகரணமுஞ் சிவத்வத்யோகமும் பிராமணத்வ வலித்தித்
 விஜத்வமும் வேதாகம பிராமாண்யமுமுடைய பரமவைதிக சிகா
 மணிகளை பிராம்மணபிரஷ்டரெனவுஞ் சூத்திரற்குச்சமானமென
 தூஷிக்கமுயன்றது. புலைத்தனமுற்றோர் செயலாய் ஒதுக்கப்ப
 டும். நம் வேதாகமாதி சற்ச்சாத்திரவாயிலாய் சுருமாம்ஸம் புசி
 ப்போர் இழிந்தோர் என்பதும் கோ மாம்ஸம் புசிப்போர் புலைய
 ரென்பது வெளிப்படுதலால் இவ்விருதிரத்தாரும் ஸத்சூத்திரியில்
 மிகவுந் தாழ்வுற்று அஸத்சூத்திரியெனவும் புலையரெனவும் பேத
 ப்பட்டு நிற்பர். இஃதிங்ஙனமாயின் மனுஸ்மிருதியில் நண்டு நத்
 தைகளுடைய மாம்ஸத்தால் பிதிருக்கள் ஒரு மாஸந்திருப்தி அ
 டைகிரார்களுெனவும். பன்றி எருமை செம்மநிஜூடி மணிப்புறா
 இவைகளின் மாம்ஸத்தால் பிதிருக்கள் மூன்றுமாஸம் திருப்தி
 அடைகிரார்களுென்றும் வெள்ளாடு முசல் ஆமை முதலிய மாம்ச
 த்தால் ஆருமாஸந் திருப்தி அடைகிராரெனவும். மான் முதலிய
 மாம்ஸத்தால் மூன்று வருஷம் பிதிருக்கள் திருப்தி அடைகிரா
 ரெனவுங் கோமாம்ஸத்தால் பன்னிரெண்டு வருஷம் பிதிருக்கள்
 திருப்தி அடைகிரார்களுென்றுங் கூறியிருத்தலால் ஸ்மிருதியின்
 ந்தர்கதம் புலயற்கனுக்லமாயிருத்தலின் இவற்றை பிரமாணமாக
 அங்கீகரித்தொழுகுவோற்கும் ஏன் புலைத்தனம் வருதல் கூடாது
 பராசரஸ்மிருதியில் கலியுகத்தில் மாம்ஸம் புசித்தல் கூடாதென
 கண்டித்திருத்தலால் மனுஸ்மிருதி இந்த யுகத்திற்குப் பிரமாணம
 ன்றெனின் எந்தயுகத்திலும் மாம்ஸங்கூடரததாயிருக்க கலியுகத்
 திற்கு மாத்திரம் விலக்கெனக்கூறிய பராசரர் வாக்குபிரபல பிர
 மாணமாவதெப்படி கலியுகந்தவிர மற்றயெந்த யுகங்களிலும் மாம்
 சம் புசிக்கலாமென்றன்றோ பராசரர் வாக்கைக்கொள்ளத்தக்கதா
 யிருக்கின்றது. பராசரர் வாக்குமாம்ச பக்ஷணத்தை நிஷேதிக்
 காதிருந்தமையின் எந்த யுகங்களிலுஞ் சுராமாம்ஸம் புசித்தல் கூ
 டாதெனக் கண்டித்தொதுக்கும் பரசுருதியனுஷ்டேய வைதிகசி
 காமணிகளின் முன் சுராமாம்ஸம் புசிக்க விதித்துள்ள விதியை
 கையாண்டுவரும் அவைதிகர்வைதிகரென வெளிவருதலெங்கனம்
 வைதிகமென்னுஞ் சொல்லிற்கே அனாகராயிருக்க யாம் வைதிக

மெனதலை மயக்கெய்தித்திரிவார்வாதம் அவைதிகமென்பதாய் தீர்-
மானித்தொதுக்கப்படும். இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவுளவற்றை
யும் விறிவஞ்சிவிடுத்தோம். மற்றுள்ளவை னோக்க விரும்புவரா
யின் பிறும்மபூ நடுக்காவேரி பூனிவாஸ தீக்ஷதருக்கும் எமக்கு
ன்னேர்ந்த விவாதத்தில் வேதாகமதாரதம்யம் வைதிகதாரதம்யம்
முதலிய அனேக சந்தேகங்களை விவேகதிவாகரன் பத்திரிகை வா
யிலாய்விடையளித்துநிவர்த்தித்துள்ளோமாதலால் ஆங்குற்றுநோ
க்கி சந்தேகநிவர்த்தி செய்து கொள்வார்களாக.

இவற்றால் வைதிகராவார் யாவருக்கும் வேதம் அபரமென
வும் சிவாகமம்பர மென்பதோடும் அபரம் பரத்தின்னாக்கிய பத்ய
த்தாலன்றி உண்மை பொருள் விளக்காதென்பது தீர்மான மாயி
ற்று. சிவாகமம் பரசுருதியாயிருப்பின் வாயுசம்ஹிதையில்

ஸௌவாமரோவீதி வியஸ்யௌதொஸ்யௌதபூ ஸம்
ஷுதஃ । ஸ்யு-திஸார உயஸ்யௌதஸ்து கந்து ஐதரொபிதஃ ।
ஸகனொராடிஸயாவ-ஓ-தயாஷா டிஸயாவ-நஃ । காரிகா
டிஸராவா-லி ஸிபஸிபா-ஹஸ-ஃ

என்னும் வாக்கியத்தால் சிவாகமம் இரண்டுபேதமுடைய தென
வும் அவைசிரௌதம்அசிரௌதமென பெயர்பெருமெனவும்கரு
திஸாரமயமாயுள்ளது சிரௌதமும் ஸ்வதந்திரமாயும்வேத இதர
அபிமதமுடையது அசிரௌதமெனவுங் கூறி இந்த ஸ்வதந்திரம்
முதலில் பத்தாகவும் பின் பதினெட்டாகவும் பேதப்பட்டு காமி
காதிகளான பேர்களினாலே வரித்தமெனவுஞ் சித்தாந்தமெனவும்
ஸம்னாகுறிக்கப்பட்டிருத்தலினால் அசிரௌத மென்றதால் வே
தபாஹ்யத்வ முண்டாகாதோவெனில் இவற்றுள் சைவாகம பிர
ண்டுபேதமெனக் கூறியிருத்தலால்- இவ்விரண்டும் கருதினவே
பொதுவில் மயப்பெரும் இவ்விரண்டு கருதிகளும் சிரௌதம் அ
சிரௌதமென பேதப்பட்டிருக்குமென கூறியதால் சிரௌதம்
அக்ஷராத் மகமும் அசிரௌதம் அக்ஷராதிகம்யமுமா யிருத்த
லின் சிரௌதசப்தம் அபரசுருதிக்கேற்றுவது தகுதியேயொழிய
பரசுருதிக்கு சிரௌதசப்தம் பிரதிபாதித்தல் குற்றமாம். இக்க
ருத்தை நோக்கியே யன்றோ சிரௌதாசிரௌத வியவஹாரத்
தை வாயுஸம்ஹிதை சண்டெடுத்து விளக்கியது. சிவாகமங்கள்

சுருத்யதீதமான வித்யாபிரதி பாத்யமுடைய பரவித்தையே யாத
 லால் இவை சுருதி சம்மந்தப்பட்ட சிரௌதமாயிருப்பின் அஸ்
 வதந்திரப்பட்டு—ஸ்வதந்திரமல்லாதொழிந்துவிடும். இக்காரணத்
 தை நோக்கியே யன்றோ ஸ்வதந்திர இதரோமத: என சிரௌ
 தத்தை நோக்க விசேஷத்வ முடையதென்பதை விளக்கிக்காட்
 டியுள்ளது. சிவாகமங்களை ஸ்வதந்திர மென்றதினால் சிரௌத
 ம்-பரதந்திரமுடையதென்பது சுருதது. இதரோமதக என்ற
 தினால் வேதத்தில் சுருததும் வேதாதீத அரும்பொருள் விளக்
 கமுடைய பரதர்மமாய் சிவாகமங்கள் நின்றவின் இவற்றை இத
 ரமதமென நீக்கிக்கூறவிடம்பெற்றது. மேலும்காமிகாதிகளானபெ
 யரினால் சித்தம் சித்தாந்த மென்னும் ஸம்னையோடு கூடியதென
 முடிபொருளாக்கி யிருத்தலால் பூர்பக்ஷ வலித்தாந்த ரூபமாய்
 வேத சிவாகமங்களை சிவ பெருமான் கூறியிருத்தலால் வாயுஸம்
 ஹிதையும் சிவாகமம் வலித்தாந்தமென குறித்துணர்த்தியது-இவ
 ற்றால் சிவாகமம் அக்ஷராதிகம்யமும் ஸ்வதந்தரமும் வேதாதீ
 தாபிமதமுடையதும் முடிபொருளான வலித்தாந்த ரூபமாயுள்
 ளதென வெளியாயினமையால் வேதத்தை னோக்க சிவாகமம்
 கோடி மடங்குயர்ந்ததென்பதிற் றடையிலை. வேதத்தை னோக்க
 வேறொன்றுளதேன கூறுவது வைதிமாமோவெனின் வேதமே
 தனக்கன்யமாய் பரவித்தையொன்றுளதெனக் கூறியிருக்க இ
 வற்றை மறுப்பவற்கு வைதீக சித்தி யுண்டாகாதே யொழிய
 அவற்றை யொப்பி பிரமாண பிறவலித்தமாய் வியவகரிக்கும்
 சைவாகம நிஷ்டசிவஞானிகளுக்கு வைதிகத்வஹானி வருதல்
 யாங்கனம் சைவாகமம் இரண்டு பிரகாரம் என்பது வேதமெரண்
 டு பிரிவென்பதி தன் பொருள் சிரௌதாகமமென்பது ருக்கா
 தி வேதத்திற்கு வேறாய் ஒன்றிருப்பதென்பது பொருளன்று
 ருக்காதி நான்கு வேதங்களுமே சிரௌதாகமம் சுருதியில் எ
 ட்டப்படாததாய் பிரிந்துள்ளது சிவாகமங்கள் யிதிலொன்று
 திரியிவர்ணிபரம் மற்றொன்று ஸர்வவிஷயபரமென ஸ்ரீ நீலகண்
 ட சிவாச்சாரியார் வியவகரித்திருக்கும் வியவகாரத்தை வாயுஸ
 ம்ஹிதை சிவாகமநிஷ்டதர்மம் வலித்தாந்தமென குறித்துக் காட்
 டியது ஐயக்க பத்யமான பிறமாணமாயிற்று இவற்றை னோக்கி
 யேயன்றோ சிவஞான சித்தியார் எட்டாங்குத்திரம் யுடும் பாட

லில் வேதனால் சைவநூலென்றிரண்டே நூல்கள் என வறையநு
 த்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது இவ்வாறுள்ள உண்மை பல்வற்
 றையும் ஊகியான சிவஞான முனிவர் வேதாந்தத்தை விட்டு
 முற்றும் விலக்கி சைவமதம் புதுப்பித்தாரென வியஸனிப்பது
 வேதத்துட்கருத்துணராததாலன்றோ- வேதாந்தம் வேதமுடிபே
 யாதலால் அவை வலித்தாந்தத்திற்கு மேம்பாடாதல் யாங்கன
 ம் சித்தாந்தமென்னுஞ் சொல் சிவஞான முனிவராய் சிவாகம
 ங்களுக்கு புதுப்பித்ததோ அங்கனமாயின் வேதாந்தமென்னுஞ்
 சொல் சங்கராச்சாரியார் புதுப்பித்ததாய் யாம் கூறுகின்றோம். 2
 இவ்விருவர்களால் புதுப்பிக்க வல்லமை யுளதேல் வேதாகமங்
 களெற்றுக்கு இவற்றால் சிவஞான முனிவர் புதுப்பித்தாரென்
 பதும் சங்கராச்சாரியார் புதுப்பித்தாரென்பதும் ஞாயமுகத்தில்
 நில்லாதனவாம் ஸ்ரீகண்டர், சங்கரர், ராமானுஜர், மத்துவர்,
 முதலிய நால்வர்களும் வியாஸ ஸுத்திரமாகிய அபரவித்தை
 க்கு பாஷ்யஞ் செய்ததேயன்றி அவை பரவித்யா ரூபபாஷ்யமு
 டையதன்று இவற்றுள் ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம் அபரவித்தைக்குச்
 செய்யப்பட்டதா யிருப்பினும் பரவித்யாத்யோதக தர்மங்கள்
 இடையிடையே விளங்கா நிற்கின்றது-சங்கரபாஷ்யமோ எல்லா
 ம் பொய் நான் மாத்திரஞ் சத்தியமெனக்கூறி கடைசியில் அ
 துவும் பொய்யாய் முடிந்து கிடக்கின்றது இராமானுஜ மதமோ
 ஜீவொத்பத்தியிலும் பரத்வனி ரூபணத்திலும் முத்தியிலும் பர
 வித்தைக்கு விருத்தமாயிருப்பினும் தைவமொன்றுளதென்னும்
 அபிப்பிராயத்தால் சங்கரமதம்போல் நாஸ்திகதை ஏற்படாது
 ஆஸ்திகத்வம் மெய்தபெரும் மதவமதமும் ஆஸ்திகமதத்திலொ
 ன்றும் இன்னாலு பாஷ்யத்திற்கும் அன்யமாய் ஸோமனாத
 ஆராத்யபாஷ்யம் என ஒன்றிருக்கின்றது. அதில் கூறியதாவது
 வியாஸர் பிறும்ம நிச்சயத்திற்கு ஸுத்திரமெடுக்கும் பரிபாகி
 யல்லவெனவும் வியாஸ ஸுத்திரத்தால் பிறும்ம நிச்சயம் ஏற்ப
 ட காரணமில்லை எனவும் ஏற்படுமாயின் நால்வர்களும் ஒன்றி
 லொன்று முற்றியவேறுவேறு சித்தாந்தங்களை நாட்ட முயன்ற
 தற்கு பிறும்ம நிச்சயக ருத்திரம் இடந்தராதெனவும் வியா
 ஸர் கங்கை கரையில் நாராயணனுக்கு மேல் தைவமில்லை என
 மயங்கி கூறிய சந்தர்பத்தில் நந்திகேசருங்காரத்தால் கைஸ்த
 ம்பிக்க நாராயணர் பிறத்யக்ஷமாய் வந்து,

X

2

1/யம

X

1/1

விபாசரும் பிருமம் ஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டுமென ஆரம்பஞ்
 ரத்தனமாய், சுயாதொஷு ஹஜிஜாஸா । என்னுஞ் சூத்திரத்
 தை மாத்திரம் முதலிலெடுத்துக் காட்டி பிருமம் இன்னதென
 கூராது விடுத்திருப்பதாலும் அபர சூத்திரபாகிய ரிகாதிவேத வே
 தாந்தங்களிலும் பிருமம் ஸ்வரூபம் வெளிப்படாததுபற்றி சூத்
 திரஞ்செய்த விபாசரும் இங்கனம் மயக்குற்றார். பிருமம் ஸ்வரூபம்
 பரவித்தையாகிய சிவாகமத்தால் வெளிப்பட்டுநிற்க அபரவித்தை
 யால் ஆராய்ந்து அறியவிரும்பியது நரிவாலைக்கொண்டு கடலை ஆ
 ழும் பார்க்க விரும்பியவரை யொத்திருக்கின்றதெனவும் கூறியிரு
 த்தலால் அபரவித்யா சூத்திரபாஷ்யமாகிய வேதாந்திகளின் அபி
 மதம் சித்தாந்தரூபமான பரவித்தையாகிய சிவாகமங்களின் முன்
 தலைநீட்டி வாழ்வதென்கனம் இவற்றால் வேதம் அபரவித்தையெ
 னவும் சிவாகமம் பரவித்தையெனவும் ஞாயமுகத்தால் காட்டித்
 தீர்மானித்தோமாதலால் வேதத்தின்கருத்து யாவற்றையும் பரவி
 த்தையாகிய சிவாகமம் பூர்வபக்ஷஞ்செய்து சித்தாந்திக்கு மாற்ற
 லுடைமையாதல்பற்றி சிவஞானமுனிவர் முதலிய உண்மை சிவ
 பக்தசிகாமணிகள் வேதமேறும் சிவாகமம் வேறுமாய்ப் பிரித்து
 சிவாகமத்தை சித்தாந்தமெனவும் நிலைநாட்டுதற் கேதுவாயிற்று
 இச்சித்தாந்தம் வேதாந்தக்கருத்தை பூர்வபக்ஷமாக்குவதால் வே
 தாந்தத்திற்கு வேறு பட்ட கருத்தா யிருந்தன்றோ, பூர்வபக்ஷ
 மாக்குதல் வேண்டும், சித்தாந்தம் பூர்வபக்ஷத்திற்கு முற்றும்
 வித்தியாசப்பட்டிருக்குமென்பதிலென்ன தடை வேதாந்தத்தில்
 பரிணாமவாதம், பிரதி பிம்பவாதம், சத்திரஜிதபிஞ்ஞந்திவாதம்,
 விபாவஹாரிகபாரமார்த்திகவாதம், அக்ஞானகலுஷிதவாதம், க
 டாகாசபடாகாசவாதம் முதலிய அஸத்வாதமே மேனோக்கி நிற்
 றலின் இவ்வாதத்தை நிராகரித்து உண்மை உபகறிப்பது பர
 வித்தையாகிய சிவாகமேயன்றோ பிருமம் பரிணாமவாதத்தை
 யாமுன்னரெடுத்துக் கண்டித்துள்ளோ மாதலால் ஈண்டுடுத்து
 கண்டித்தல் அனாவசியமாகும். ஆதமா பிருமமத்தின் பிரிதிபிம்
 பமென்பது வேதாந்திகளின் அபிமதமாதலின், பிம்பம் சத்தும்
 பிரதிபிம்பம் அசத்துமாய் முடியப்பெறும் பிம்பம் பிருமமமும்
 பிரதிபிம்பம் ஆத்மாவுமாய்க் கூறுதல் பற்றி ஆத்மா அசத்தா
 யிருப்பதால் அசத்துக்கு சத்விசாரம் விலக்காதலின் அசத்து

பிரும்ம நிச்சயம் கூறித்தென்பதும் விசார சூன்யமேயாகும் இவற்றால் ஆத்மாவை பிரதிபிம்பமான அசத்தென்னும் வேதாந்தச்சொல்லை பரவித்தையாகிய சிவாகமங்கள் கண்டித்து அசத்து அறிவற்றதாதலின் பிரும்மத்தை அறியுமென்பது கூடாதென்பதாய் ஆத்மாசத்தென அபரவித்தைக்கி உண்மை உபகரித்து சித்தாந்தித்துநிற்கும் சுக்திரஜித பிராந்திவாதம்போல் பொய்யாயுள்ள ஜகத்தென்பது வேதாந்தவாதம் சத்தியும் இன்மைப் பொருளன்று ரஜதமும் இன்மை பொருளன்று ஒன்றிலொன்றை ஆரோபித்து வருணித்ததுமாத்திரம் பிராந்தியாம். இவற்றால் சத்தியென்னும் பதார்த்த மொன்றும் ரஜதமென்னும் பதார்த்தமொன்றும் ஒன்றையொன்றாய் சுற்பித்து பிரமித்த பார்த்தமொன்றுமாய் இவ்விருஷ்டாந்தத்தில் முப்பொருள் விளங்குதலால் இம்முன்றையுமொன்றென சாதிக்கவருபவரை மூன்றும் மூன்றுபொருளென்ன உண்மையுபகரித்து சிவாகமஞ்சித்தாந்திக்க துணிவுற்று நிற்கும். இல்லாத வெள்ளியை சிப்பியில் உண்டெனநினைத்து பின்னில்லாதுபோவதுபோல் இல்லாத உலகத்தை உண்டென கூறுவதும் பிராந்தியாமெனின் உலகம் இல்பொருளாயின் பதார்த்தமொன்றேயென்பது வேதாந்திகளின் அபிமதம் ஒன்றுள்ள பதார்த்தத்திற்கு இல்லாத உலகத்தை உண்டென பிராந்தி வருதல் கூடுமோ. பிராந்தி அறிவில்லாதோரியற்கையாதலின் முற்றறிவுடைய பிரும்மத்திற்கிவை யேற்றல் கூடுமோ. வியாவஹாரிக பாரமார்த்திக பேத்ததால் இவை பிரும்மத்திற்கு வருமெனின் பாரமார்த்திகத்தில் இருந்த பிரும்மமேயன்றோ வியாவஹாரத்திற்கு வந்திருக்கின்றது பிரும்மத்திற்கு பாரமார்த்திகம் கெட்டு வியாவஹாரிகத்திற்கு வரக்காரண மென்றோ ஒரு பதார்த்தம் பாரமார்த்திக மெனவும் வியாவஹாரிக மெனவும் இருபொருளாய் நிற்குமாயின் அகண்டம் கெட்டு கண்டப்பொருளாயன்றோ முடிந்து விடும். பாரமார்த்திக பிரும்மம் வியாவஹாரிகத்திற்கு வந்தது தானே வந்ததா வேறொருவர் வரும்படி செய்தனரா தானே வந்ததெனின் இவ்வசத்பிரவர்த்திக்கு அவை முந்தி நின்றதால் இவற்றை சத்தெனச்சுட்டுதலாது மாயையால் வேறுபட்டதெனின் மாயை வேதாந்தத்தில் இன்மைப் பொருளாதலால் அவற்றால் வந்ததென்பதுங் குற்றமாம் மாயை பிரும்மத்தை வியாவஹாரிகபாரமார்த்திக திசைக்குக் கொணர்ந்திரு

க்குமாயின் கர்த்திருத்தவம் மாயைக்கு ஏற்பட்டு மாயை சுதந்த
 ரமும் மாயை வசப்பட்டுள்ள பிரும்மம் அஸ்வ தந்திரமுமா
 ய் முடிதலால் இங்குரும் வேதாந்த ஆசங்கைக்கு பிரும்மம் பார
 மார்த்திகத்திலேயேயுள்ளது ஜீவன் மாயா வசப்பட்டு வ்யாவஹா
 ரிகத்தில் உழண்டுநிற்பது வியாவகாரம் நீங்கி பிரும்மத்தோடு ஐக்
 கியம் பெறுவது முக்தி யென சிவாகமம் சித்தாந்திருப்பதால்
 இக்கருத்து வேதாந்தத்தால் விளங்கப்பட்டதின்றும். அக்ஞா
 னக்கலப்பால் சூரியனை மேகம் மூடுவதுபோல் பிரும்மத்தை ம
 றைத்திருப்பதால் பிரும்மக்ஞானம் தோன்றாது அக்ஞானத்தில்
 ஆழ்ந்துளோமெனின் சூரியன்ஒன்று மேகமொன்று அக்ஞானத்
 தில் ஆழ்ந்துளபதார்த்தமொன்று இங்கனமும் முப்பொருள் வி
 ளக்க முண்டாகின்றது. அக்ஞானத்தில் ஆழ்ந்துள பதார்த்த
 ம் பிரும்மந்தானெனின் பிரும்மம் மெய் ஞானமுடையதாதலின்
 அக்ஞானத்தில் மூழ்கக்காரணமில்லை மாயை பிரும்மத்தைமறைக்
 குமாயின் பிரும்மத்தை விட மேம்பாடுடைய பதார்த்தமாகின்ற
 து மறைத்தலுள் அடங்கியுள்ளபிரும்மம் அம்மறைவைத்தானே
 நீக்கி வெளிவருதல் யாங்கனம் தான் நீக்குமாற்றலுடையதாயின்
 தன்னை மறைக்க சம்மதித்தீரா? இம்மறைப்பை வேறொருவன்
 நீக்கவேண்டியிருத்தலால் அவை பிரும்மத்திற்கு அன்யமான கர்
 த்திருத்தவமுடையதாயிருத்தல் வேண்டும். இவற்றால் மாயையா
 ல் மறைந்துள்ளது ஜீவனெனவும் அம்மறைவை நீக்கி முக்தியளி
 ப்பது பிரும்மமெனவும் வேதாந்தத்திற்கு சித்தாந்த ரூபமான
 சிவாகமங்கள் உண்மைப் பொருளை உபகரித்து நிற்கும். ஒன்
 ருயுள்ள ஆகாசம் கடத்தில் வியாபித்திருப்பது போல் ஒன்றுயு
 ள்ள பிரும்மமே விருத்தி பேதத்தால் வெவ்வேறாய் தோற்றுமெ
 னின் ஆகாசம் நிர்விகாரபதார்த்தமும் அப்பிரத்தியக்ஷமாய் இரு
 த்தலின் விகாரமேற்பட காரணமில்லை. கடம் கடாண்னியமாய்
 ஆகாசவ்யாபகம் இவ்விரு பொருளும் ஒரு பொருளன்று கடம்
 வேறு ஆகாசம் வேறு ஆகாசமே கடரூபமாய் பரிணமித்து இரு
 க்குமாயின் பிரும்மம் பிரபஞ்சரூபமாய் பரிணமித்திருத்தலுங்
 கூடும். இவற்றால் கடாகாசவியவஹாரத்தால் ஒரே பதார்த்த
 மென சாதிக்கவந்ததும் தவருதலேயாகும். இவ்வாறுள்ளவேதா
 ந்தாபாசம் பலவுளவற்றையுங் கண்டித்து பரமான சித்தாந்தத்
 தை நிலைநாட்டும் சிவாகமங்கள் வேதாந்தத்திற்குமுற்றும் விரோ

திக்கிறதெனத் துக்கிப்பதுபரிபவமில்லாதோரியல்பேயாகும். வேதாந்தஞ்சிவாகமத்தின் ஐக்க பத்தியமன்றி உண்மைப் பொருள் விளக்கா ஆன்மலாபத்திற்கு வேதன்னாயகியைப் போலும் சிவாகமம் நாயகனைப்போலுன்னிலை நின்றனுக்கிரகிக்கு மாற்றலுடையதுபற்றி நாயகபாவமுடைய சிவாகமங்களுக்கு ஸ்வதந்திரமும் நாயகபாவமுடைய வேதங்களுக்கு அஸ்வதந்திரமும் ஏற்பட காரணமாயிற்று. உத்தமமான நாயகி தன்னாயகனை விட்டுப் பிரிந்திராள் பிரிந்திருக்கவொருவன் முயற்சிப்பானாயின் தன் பாதி விருத்ய தர்மத்தாலுண்டான சாபாக்னியால் தகித்து முயர்ச்சித் தவனை சாம்பல்கூட அகப்படாது செய்வதுபோல் வேதம் சிவாகமமாகிய நாயகனைப்பிரிந்து நின்றவிடத்தில் உலகம் ஆன்மா இவ் விரண்டையுஞ் சுட்டெரித்து தன்னாயகனை விட்டு தன்னை னேக்க விரும்பியுள்ளவனையும் இருப்பிடந்தெரியாது அவனிருப்பே பொய்யாக்கி தாம் பாதி விருத்யம் பங்கமடையாவண்ணங்கார்த் துக்கொள்ளுமாதலின் சிவாகமத்தை நீத்துவேதத்துட் பொருளாராயப்புகுவோற்கு வேதம் அணுத்துணையும் பயனளிக்கத்தக்கதன்று. இங்கனமுள்ள ஞாயம் பலவற்றையு மூகித்தறியாது வேதத்துட் பொருளீட்டமுயல்வனாயின் வெளக்கமார்செருப்புக் கூட்டையும் பிறும்மமயமென வற்புருத்தி ஸத்தஸத்தென்னும் பேதம் புலப்படுத்தாது யாவும் பொய்யென முடிபொருளாக்கி யாம்அபறம்எமக்கு மேல்பறமொன்றுளது அவற்றைனேக்கி உய் வீர்களைன வேதம் மெளனமுற்று நின்றலின் சிவாகமத்தை விட்டு வேதத்தைத் தனித்து பிரித்து வியவஹரிக்கும் வாதத்தில் ஸர்வலோகனாயகருகிய நித்யமங்கள மூர்த்தியாம் சிவபெருமானை இழந்திருப்பதால் இவ்வாதம் அமங்களத்வமுடைய முண்டச்சிவாதமாய் முடியப்பெறும். வேதம்அபரமும் சிவாகமம்பரமுமாய் கைக்கொள்ளும் சிவஞானிபரத்துமங்களத்வ மெய்தப் பெரும் இக்காரணம் பற்றியே யன்றோ பிராம்மணரெனவும் சிவப்பிராம்மணரெனவும் வேறு பிரித்து பரவித்தை தெளித்துறைக்கப் படுகின்றது பிராம்மணரென்பது சிவப்பிராம்மணர், வைஷ்ணவப் பிராம்மணர், மத்வப்பிராம்மணர், ஸ்மார்த்தபிராம்மணர், பௌத்த பிராம்மணர், ஜயினப்பிராம்மணர் என பல்படித்தாய் நின்றலால் யாவற்கும் பிராம்மணரென்பது பொதுப்பெயர்சிறப்புவுகையால்

னோக்குமளவில் அவரவர் மதானுஸம் பத்தியை முன்னிட்டு வருமாதலின்பிராம்மணபரத்துமதமினததென்பது சுட்டுதலனறி எனயசிவபிராம்மணபரத்தில்தம்தம்ஸமயமுன்னுகக்கொண்டுவரு மியற்கையுடையதுபற்றி சிவபிராமண ரென்பது யாவற்றிலுஞ் சிறந்த சிறப்பு பேராம். சிவம்மங்களை னாதல்பற்றி இவர்களுக்கு மங்களப்பிராம்மணரென்பதே பொருத்தமுடையதாம். பிராம் மணரை உயர்வெனக்கொண்டு பிராம்மணபோஜனம் முதலியவை விதித்திருக்க சிவப்பிராம்மணரை விசேஷமாகக் கொள்ளுதல் யாங்கனமெனின்-பிராம்மணபோஜனம் ஸாமான்யமுஞ்சிவப்பிரா ம்மண போஜனம் விசேஷமுமாய் மேம்பட்டு நிற்கும் சிவப்பிரா ம்மண போஜனமென்பது மஹேசுவர பூஜை என மேம்பட்டிருத் தலின் இவை பிராம்மண போஜனம் போல் ஸாமான்யமாகாது. ஸாவரம்ஜம்மென்திவிம்ம அவிவியிஷ்யதெ! ஸாவரம் ஸாவிதம் மிம்மம்ஜம்மென ஸ்ரிவசிஜம்! ஜம்மஸ்யுக்யதா வஜாஸா வஜாஸிவவஜநா |

என்னும், பரசருதி வாக்கியத்தால் லிங்கம்ஸ்தாவரம் ஜங்க மமென இருவகைப்படுமெனவும் ஸ்தாவரலிங்கசிவலிங்கமும்ஜந கமலிங்கம் சிவபெருமானுல்தீக்ஷிக்கபெற்ற சிவத்விஜர்களெனவும் சிவப்பிராம்மணருக்கு செய்யப்படும் பூஜை சிவபூஜை யாகுமென வுங் கூறியிருத்தலால் சிவப்பிராம்மணபோஜனம் சிவ பூஜையாய் முடிபுற்று நிற்கும் இவற்றால் பிராம்மணரை நோக்க சிவப்பிராம் மணர் விசேஷரென்பது தெற்றெனப் புலப்படும். அங்கனமாயின் இச்சிவப்பிராம்மணர் சிவபெருமானை பரார்த்தத்தில் பூஜிப்பதா லும் சிவநிர்மாஸ்யம் புசித்தலாலும் பரார்த்தத்தில் மூன்று வருஷ ம் பூஜித்து உபஜீவிப்பவரை தேவலகர் எனவும் இத்தேவலகர்க ளை ஸத்காரியங்களில் வர்ஜிக்க வேண்டுமெனவுங் கூறி யிருத்தலா லும் சிவாகமங்களில்,

சூதாஸ்யுஹ்வாரா துஹ்வஜாஅவிவியிஷ்யதெ! சூதாஸ்யுஹ்வ ராமிம்மம்ஸ்யாக் ஸ்ரிவசிஜம் வராஸ்யுஹ்வ |

என்னும் வாக்கியத்தால் சிவபூஜை ஆத்மார்த்தமெனவும் ப ரார்த்தமெனவும் இரண்டு பேதமுடையதெனவும் ஆத்மார்த்தஞ் சரலிங்கமும் பரார்த்தம் ஸ்திரலிங்கம் அதாவது ஆலயாதிகளில் அஷ்டபந்தனாதிகளால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட லிங்கமெனவுங் கா

ணப்படுதலால் தேவலகத்வாதிதேர்ஷஞ் சிவாகமத்தாலுமேரப்
பெருமெனின்,

சூதாஸ்ய-வஜநம் நிசுஜோத்யநெவமவபுஷம் | வராஸ்ய-
வஜநம் நிசுஜோத்யநெவமவபுஷம் | ஓக்ஷாயகம் | சூவாய-க்யூ
ஸவ்யாஷம் | சூம்மஸை-ஹதாரம் | ததூஜாஷெஸிகாநாஸ
தஜூஸ-நஜமாசுநாம் | ஸவெ-ஷாம்-கூதிஹத-கூவாஸவரா
ஸ்ய-பிதிசீதி-கம் |

என்னும் சிவாகமவாக்கியத்தால் ஆத்மார்த்த பூஜை தனக்
கு மாத்திரமே பயன்படத் தக்கதெனவும் பரார்த்த பூஜை யாவ
ருக்கு மோக்ஷத்தை கொடுக்கத்தக்கதெனவும் இந்த முக்தி பிர
தமான லிங்கம் ஆச்சார்ய பரம்பரையாய் கிடைத்துள்ளதெனவு
ம் அதை பூஜிக்குங் குருசிரேஷ்டர்களுக்கும் அதை தர்சிக்கும்
மஹாத்மாக்களாகிய எல்லார்களுக்கும் முக்தி ஹேதுவாயிருப்
பதால் இதற்கு பரார்த்தமெனச் சொல்லப்படு மெனவுஞ் சிவா
கமமாகிய பரவித்தை கூறுவதால் இதில் தேவலகத்வாதி தோஷ
மேறக்காரணம் இல்லை. பரார்த்தமென்பதற்கு முக்தியை பிரயோ
ஜனமாக வுடைய தென பொருள் செய்திருப்பதால் இஃது
தோஷயுக்தமான பூஜையாகாது மற்றும் பூஜிப்பவர் தர்சிப்பவர்
இவ்விருவர்களுக்கும் ஒருங்கே முக்தி கூறியிருத்தலின் இவற்
றை பூஜிக்கும் ஆதிசைவ பிராம்மணருக்கு தேவலகத்வ தோஷ
முமுண்டாகா இவை ஆச்சார்ய பரம்பரையில் கிடைத்து வரும்
லிங்கமாதலின் பிரர் பூஜை என்பது மிதற்கேற்பட காரணமில்
லை இவற்றால் ஆதிசைவர்களுக்கு இப்பூஜை ஸ்வார்த்தமாகவே
முடிந்துவிடும் இக்கருத்தை பரவித்தையுட்கொண்டே யன்றோ,
சூஷிஸெவெநகதூ-வஜோத்யநெவமவபுஷம் | வராஸ்ய-கம் | என்னும்,
வாக்கியத்தால் ஆதிசைவ பிராம்மணர்களால் ஆத்மார்த்த பரார்
த்த பூஜை செய்யத்தக்கதென கூறியிருத்தலின் இவை முக்தி
பிரதமான பூஜை என்பதிற்றடையில்லை இவற்றால் எம்மிருதியில்
கூறிய பரார்த்தம் வேருஞ் சிவாகமத்தில் கூறிய பரார்த்த வேறு
மாய் பொருள்பட்டு நிற்கும் சிவாகமத்தில் கூறிய பரார்த்த சப்
தத்திற்கு வராஸ்ய-யஸ்யாஸா தாஜ்யஸீவஜாவராஸ்ய-
என்னும் வாக்கியத்தால் முக்தியை பிரயோஜனமாக வுடைத்தான
பூஜை எதுவோ அதுபரார்த்த பூஜையாம் என்பது பொருள்.

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் பரார்த்தமிரண்டு பேத முடையதென்றும் ஆலயபூஜை ஸர்வாநுக்கிரஹ காரணமென்று ம் இதற்கன்யமாய் அன்யர்களை உத்தேசித்து அவர்கள் கிரஹத் தில் பூஜிப்பவருக்கு பூஜை செய்ய ஸாவகாசமல்லாமல் ஒருவரு க்கு சம்பளங்கொடுத்து சம்பளம் பெற்றவர் இன்னார் பூஜையை நான் செய்யப்போகிறேனென ஸங்கல்பிடித்து பூஜிக்கு பூஜை பிறறை உத்தேசித்து பூஜிக்கும் பரார்த்தமெனவும் இவ்வாருள் ள பரார்த்த பூஜை மூன்று வருஷம் ஒருவன் செய்வானாகில் அ வன் தேவலகத்வாதி தோஷமடைகிற ரெனவும் இத்தேவலக தோஷம் பெற்றோரை எல்லா கர்மங்களிலும் வர்ஜிக்கவேண்டு மெனவுங்கூறியிருத்தலால் முக்திபிரதமான ஆலயபூஜையில் இத் தோஷமேற்றி தூஷிக்கமுயன்றது விச்சாரணைக்குறைவேயாகும் இக்காரணம்பற்றி மோக்ஷார்த்த லிங்கபூஜாதிஸதாச்சாரமுடை யாரை தேவலகநென்பது அவைதிகர்வாதமாம் கிரஹாராதனா வி ஷயத்திலும் இவர்கள் சிவபூஜை புரிவதால் அவை அஸத்கார்ய மாவது யாங்கனமெனின் பூஜிக்கும் யஜமான் குருவறரிடத்தில் பூஜார்த்தம் லிங்கம் பெரும்பொழுது மறணபர்யந்தம் இந்த சிவ பூஜையை கைவிடுதலில்லைஎன்பிரதிக்ளைசெய்து சிவபெருமானை அடைந்து ஸ்வல்பகாரியத்தால் பிரதிஞாஹானியும் நித்யவிஹி த தர்மமும் இழந்து பிரரைச் செய்யும்படி முயற்ச்சித்து நிற்பதால் குருவினிடஞ் சிவலிங்கம் பெற்றோர்க்கும் இவற்குச் சாதகமாய் வந்து பூஜிப்போர்க்கும் இவ்விருவருக்கும் இப்பூஜை பரார்த்த மாய்விடும் தான் பூஜிக்கவேண்வேதை அன்யரிடம் ஒப்பித்து வி ட்டதால் எஜமானனுக்கும் இது பரார்த்தமாய் தோஷமேற்படக் காரணமாயிற்று இவற்றால் தோஷமேறுதல் கூடுமோவெனின் ஸ ந்தியாவந்தனாதி அனுஷ்டானங்களை தானே நித்யமாய் செய்ய

மஹேஸ்வரே நம: | சிவபிரபாகாரணாஹிதேஷா
 க்ஷேத்ரே நம: | கிருயாவதீஜாநவதீவ்யா ஸுபா-காவா
 வக் | மாக்ஷ-கேதோநவீதேவதிஷ்டாஸபவியாஸ்யுதா |

X.

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் சிவதீக்ஷையல்லாது ஆத்
 மார்த்த பரார்த்த பூஜைகளை பூஜித்தல் கூடாது பூஜிப்பானாயின்
 நாசத்தையுண்டாக்குமெனவும், பரமேசுவரரபதியெனவும், ஆத்
 மரபசுவெனவும், பதி பசுவென்னும் பேதத்தினுன்பசுருபமாயிரு
 க்கிற ஆத்மாவானது பதிருபமான பரமேசுவரைரை அறியாதா
 கையால் இந்த அதீக்ஷிதர் பூஜை நிஷ்பலமாமெனவும் இவற்றால்
 சிவபூஜைக்கு பசுபாவன்னீங்கத்தக்க சிவதீக்ஷை முக்யமெனவும்
 பசுபாவஞ்சிவதீக்ஷையால் நீக்கிக்கொள்வானாயின் பதிபாவத்தா
 ல் பதிஸ்வருபமாகிய பரமேசுவரருக்கு ஸஜாதியமாகிறார் ஸாஜா
 த்தியத்தால் ஐக்கமும் அவையில்லாவிடில் ஐக்கவிரோதமு முண்
 டாகுமெனவும் வனத்தில் லிம்மத்தைக்கண்டு யானே எவ்வாறு
 அஞ்சுமோ அவ்வாறே அதீக்ஷிதரால் பூஜிக்கப்படுஞ் சிவலிங்கத்
 தில் சிவபெருமானாவிற்பவிப்பதற்கஞ்சுவரெனவும் சிவபூஜை முத
 லிய ஸத்காரியங்களுக்கு சிவதீக்ஷை முக்யமெனவும் இந்த சிவ
 தீக்ஷை கிரியாவதீ, ஞானவதீ, வியதர், ஸ்பர்சா, வாசகீ, சாக்ஷு
 ஜீ, மானஸீ எனஎழு பேதமாமெனக் கூறியிருத்தலால் பரஸம்
 ஸ்காரமாகிய சிவதீக்ஷை யல்லாததால் சிவபெருமான் இவர்களு
 க்கு வேறாய் நின்றலால் இவர்கள் பூஜையும் பரார்த்தமாகும் இவ
 ற்றால் சிவதீக்ஷையல்லாது மூன்று வருஷம் சிவபூஜை பரார்த்த
 த்தில் பூஜிப்போரையும் ஸத்கர்மாக்களில் வர்ஜிக்கவேண்டுமென்
 பதாம் சிவதீக்ஷையல்லாதோர் சிவபூஜை பதியாகிய பரமேசுவா
 ரை பசுருபமான அஸத்பாவஞ் செய்பவருதலால் இவர்கள் பூஜை
 யால் தோஷ யுக்தாளாகிரா ரென்பது கருத்து. இவற்றால்
 இவர்களையும் ஸத்கார்யத்தில் வர்ஜிக்கத்தக்கது பிராம்மணர் சிவ
 தீக்ஷை பெருவராயின் முக்திபிரதமான் பரார்த்தாலய பூஜைக்கு
 ம் பேரக்யமாவாரோவெனின்,

//

||

சிவபூக்ஷகிருயவிஹிதேஷேக்ஷிதே க்ஷேத்ரே நம: |
 க்ஷேத்ரே நம: | கிருயாவதீஜாநவதீவ்யா ஸுபா-காவா
 வக் | மாக்ஷ-கேதோநவீதேவதிஷ்டாஸபவியாஸ்யுதா |

ல் ஜகஜீவேசுவரம் பொய்யாபிருத்தலின் இவற்கு லோககுருத்வ -
 மும் பொய்யாய் முடிந்துவிடும். இக்காமணம் பற்றி சங்கராச்
 சார்யருக்கு லோககுருத்தங் கூறுவது ஞாயமுகத்தில் நில்லா வா
 ம் ஜகத் ஜீவன் ஈசன் என்னும் பதி பசு பாச திருபதார் நீர்நாய
 ங்களை வேதாந்தத்திற்கு பரவித்தையாகிய சிவாகமங்களால் அனு
 க்கிரஹித்து வலித்தாந்தித்து நிற்பதால் லோககுருவாகிய ஆதி
 சைவர்களை கேவலம் கோயில் பூஜையுடையக் குருக்களென கழி
 த்து இத்திருபதார்த்த லக்ஷணமற்ற யாவும் பொய்யென்னும்
 அபிப்பிராயமுடையார் பின் இவர்கள் செல்வதால் யானு பயன்
 ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் சிவபூஜாதி ஸ்த்கார்யங்களில் உண்
 மைப்பொருளும் சங்கராச்சார்யர்சிவ பூஜாதிஸ்த்கார்யங்களில் இ
 ன்மைப்பொருளுமாய் நின்றலின்னதுபல பிராபதி என்பதை விவே
 கிகள் உற்றுணர்வார்களாக இஃன்றி சங்கராச்சார்யார் சிவபூஜை
 சரமும் ஆதிசைவபிராம்மணர்கள் சிவபூஜை ஸ்திரமுமாயிருத்தலி
 ன் ஸ்திரலிங்க பூஜையை னோக்கச் சரலிங்க பூஜைஸாமான்யமா
 தலின் சறலிங்கந்தமக்கு மாத்திரமே பலனளித்தத்தக்கதும் ஸ்திர
 ரலிங்கம் யாவருக்கும் பலனளித்தத்தக்கதுமாய் முடிதலின் சங்
 கரர் பூஜையிலும் இவர்கள் பூஜையே யன்றோ விசேஷத்தாம் பெ
 ற்றிருக்கின்றது. இத்தகைய அருமை சிறிது முற்று னோக்காது
 கேவலங் கோயில் பூஜை செய்யங் குருக்களெனக் கழிப்பதால்
 யானு பயன் அவர்களை கழித்தவிடத்திலும் அவர்கள் குருத்வந்
 தடைப்பட்டதின்று எச்சாதியரும் எச்சமயிகளும் இவர்களை
 குருக்களென வேசுட்டப்பட்டு எக்காலத்திலங் குருத்வமுடை
 ய் ஜாதியாகவே நிலை நின்றுருக்கின்றனர். இவற்றால் முக்தி பிரத
 மாம் ஸ்திரலிங்க பூஜாஸ்த்கார்யமுடைய ஆதிசைவ பிராம்மணர்
 களை ஜகத்குருவென்பதுந்தகுதியே இவை சாஸ்திரீகமாகாவெனி
 ன் இவற்குற்ற லோககுருத்வஞ் சாஸ்திரீகமும் ஆதிசைவரல்லா
 த ஏனயோற்குற்ற லோககுருத்வம் அசாஸ்திரீகமுமாய்க்காண
 ப்படுதலின் சாஸ்திரோக்தமாகாதெனச் சாதித்தல் கூடாவாம்
 சங்கராச்சாரியர் முதலினோற்கு சங்கரவிஜயம் முதலிய பிரமா
 ணங்களில் ஜகத்குருத்வங் கூறியிருப்பதால் அதுபோல் இவ்வா
 திசைவர்களுக்கு ஜகத்குருத்வங் கூறிய மெய்னூலெது வெனில்
 ஈண்டெடுத்து விளக்குவோமாக ஸ்காந்தம் சங்கரஸம்ஹிதை

உபதேச காண்டத்தில்,

கவஹிஹொகமபரஹ் வஹ்ஷமிரிஸுஹா நஜொஹொஹு | ஸி
ஷ்ஜா நஹீ கஹ்ஹகஹிஹ்யஹொ தாந விஸஹ்ஹஹ்விதாஹு | ஹவ
தர்நாயிதஹ்ஹஹ் ஹிஹொ தஹ்ஹஹ்வஹ்ஹம் | ஹெவயிஹ்ஹஹ்
ஹவ்யஹ்ஹிஹ்யஹ்ஹஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்ஹ்
ஹ்ஹொஹ்
ஹ்ஹொஹ்
ஹ்ஹொஹ்

என்னும் வாக்கியத்தால் தாங்கள் லோககுருவாய் புஷ்பகிரி
ஸந்தானத்தில்தோற்றிமஹாத்மாவாயுள்ளவருதனால் துக்கத்தை
யடைந்திருக்கின்ற இவர்களை சிஷ்யர்களாகக் கொள்ளல் வேண்
டும் எல்லா பாபங்களும் நீங்கத்தக்க தங்களாலாருதிக்கப் படுகி
ன்ற அமிருதேசவரரை தர்சிக்கச் செய்து பரிச்சாரகம் புரிதற்
பொருட்டு இவர்களை கற்பித்தருளல் வேண்டும் எந்த காலத்தி
லிவர்கள் துக்கசாகரத்தினின்று நீங்குகிறார்களோ அதுபர்யந்த
ம் இவர்களிடங் குருளை வைத்து அருள் புரிவீராக தாங்கள்
லோககுருவாகையால் இது செய்யவேண்டுமெதவச்யமாகும் எனக்
கூறியிருத்தலால் முக்தி பிரதமான பரார்த்தாலய பூஜா கைங்கர்
யம் பெற்ற ஆதிசைவ பிராம்மணர்களுக்கு லோககுருவென்பது
பிரமாண பிரஸித்தமாம் சங்கரவிஜயம், நீலகண்டவிஜயம், ராமா
ணவிஜயம், மத்வவிஜயம், ஸோமனாத ஆராத்யவிஜயம் முதலி
ய கிரந்தங்கள் யாவருமொப்பத் தகுந்த பிரமாண நூலன்றாதலா
ல் அவரவர்களுக்கு சிஷ்யத்வம் பெற்றோர் மாத்திரமே மெச்சத்
தகுந்தது. இவை வேதாகமபுராண இதிஹாஸாதி பிரமாணங்
களைப்போல் யாவரும் ஒப்பத்தகுந்த பிரமாண நூலன்றும். இக்
காரணம் பற்றி ஆதிசைவ பிராம்மணர்களுக்குற்ற குருத்வம் ஜ
கத்குருத்வமும் ஏனையோற்குற்ற குருத்வம் அவரவர் சிஷ்யர்க
ளாலேற்றப்பட்ட தெனவுங் காணப்படுதலால் ஆதிசைவருக்குற்
ற்ற ஜகத்குருத்வம் சாஸ்திரீகமென தீர்மானிக்கப்பட்டு ஏனையோ
ற்குற்ற குருத்வம் அசாஸ்திரீகமென்பதை சாஸ்திரவாயிலாய்
திரஸ்கறித் தொதுக்கப்படும். சைவஸமயன் னீழிகாலந்தழைத்
தோங்கியுய்ப்பப் பெருங்கருணை புண்டு ஸ்திரமாய் லிங்கப் பிரதி
ஷ்டாபனாதி ஸத்கார்யம் வகித்த ஜகத்குருக்களாயி ஆதிசைவ

பிராம்மணர்களை கோயில் குருக்களெனக் கழித்து சைவஸ்
மயம் மருந்துக்குங்கிட்டா ஏகான்மவாதமாகிய வேதாந்த பாஷ்
யஞ் செய்த சங்கராச்சாரியாரை ஜகத்குருவெனக் கொண்டாட
ல் சைவ ஸமயத்துள்ளோற்குத் தகுதியோ அவ்வாரபிப்பிராய்
மிருக்குமாயின் பிராமண ஜாதி சிவமதமென கைச்சாத்திடுவதை
நீக்கி பிராமணஜாதி வேதாந்தமதம் அல்லது அத்வைதமதமென
வாவது மாற்றி வைத்துக்கொள்ளுங்கள் வேதாந்தம் வேதத்தின்
முடிபெனப்பொருள் படுமன்றி வித்தாந்தமாகாததலின் வித்
தாந்தருபமான பரவித்தையாஞ் சிவாகமத்தால் சாதிக்கப்பட்டு
ள்ள சைவசமயத்தைவிட்டு ஏகான்மவாதமுதலிய தாஸ்திகாதி
மதத்துட்பட்டு வருந்துதல் கலிவலிமிகுதியாலன்றோ முதலில்
வேதாந்தவாதத்தா லாலோசிக்கப்புகுவோமாயின் கொலைகளவு
கட்காமம் முதலிய துராச்சாரங்கள் யாவும் ஸதாச்சாரமாய் பரி
ணமிக்கும் வேதாந்தவாதத்தில் தனக்கன்யம் பொய்யாதலின்
மெய்யாததோற்று முருவங்களை கொன்று விடுதலால் தோஷமு
ண்டாகா தோஷத்தையடைய பிரும்மத்தைத்தவிற பதார்த்த
மின்றாதலால் கொன்றது பிரும்மம் கொல்லனின்றதும் பிரும்ம
மாய் முடிதலின் கலிவலிவாய்வுரையு-6: எனவேதம் விதித்
துள்ளதும் இவர்களுக்குடன் பாடன்று பிரும்மம் வ்யாவஹாரி
கத்தில் நிற்பது ஜீவனாதலால் ஜீவஹத்திசெய்தல் கூடாதெனின்
கொலைசெய்வதால் வ்யாவஹாரிகங்கெட்டு பார்மார்த்திகவந்து
விடுவதால் ஜீவஹத்தி ஏனாதென்பது புலப்படுகின்றது இவ்வா
ரேகளவும் தனக்கன்யம் பொய்யாய் யாவும் பிரும்மமாயிருத்
தலால் முடிச்சவிழ்ப்பதும் பிரும்மந்தான் முடிச்சவிழ்க்க கொடு
த்ததும் பிரும்மமாயிருத்தலில் திருட்டென்னுங்குற்றமிதற்கில்
லை கிருமினல் கோர்ட்டார் முதலியபிரும்மங்கள் இத்திருட்டுப்பி
ரும்ங்களைத் தெண்டிக்கக்காறணமென்றோ அவை வ்யவஹாரிக
த்திற்கு வினோதமெனின் பாரமார்த்திகத்தில் விரோதமின்மை
யும் வ்யாவஹாரிகம் பொய்யாயிருத்தலின் திருடினதும் பொய்
யாய்முடிந்துவிடும் இத்திருட்டுப் பிரும்ம தண்டனைக்குட்பட்டு
நிற்கக்காறணமென்றோ இவ்வாறே பிரம்மனவியை கலவியால்
கைபிடிக்க விரும்பினும் பிரும்மம் பிரும்மத்தைச் சேஷடிப்பதற்
ய் முடிதலன்றி இச்சேஷ்டையில் குட்டிகுளவான் பிரும்மம்

உண்டாய்த்திரிவதால் அக்குட்டிபிரும்மமுண்டானதும் பொய்யாய் இதில்மனஞ்சுரியாது என பெண்டாட்டியை எப்படி நீ கையிடித்தாயென்று கூக்குறலிட்டு தடியால் தீட்டிப் பிரும்மமும்தடியடிபட்டுவருந்தும் பிரும்மமும் ஒன்று மாறுபாங்னம் இவ்வாறே கள்ளுண்டு மயங்கும் பிரும்மத்திற்குக் கள்ளுடி பொய்யாயிருத்தலின் கள்ளுடித்தோர் கள்ளேகுடிக்கவில்லை என சாதிப்பதற்கு இவ்வேதாந்தவாதம் சாதகமேயாகும் இவ்வாருள்ள வாபாஸம்பலவுள் வற்றையும் விறிவஞ்சி விடுத்தோம். இதற்கே ஏகான்மஸாத மெனப்பெயராம் ஆனால் வேதாந்தமென்பது பொய்யோவெனின் வேதாகமம் முற்றறிஞனாகிய பசுபதிதிருமுகத்தினின்று வெளிப்பட்ட மெய்நூலாதலின் அவை பொய்யாபாறெங்கனம் வேதாந்தம் சார்வாகணேநோக்கி பரிபவப்படுத்தவெழுந்ததிருவாக்கே யாதலின் சார்வாகன் சரீரத்தைத்தவிர ஜீவனே இல்லை என வாதிக்கும் வாதியாதலால் சரீரத்திற்கு பரமாய் ஜீவனென்றுளதென வலித்தாந்தித்தனுள்ளது வேதாந்தமென்பது தெற்றெனவிளங்கும் இக்காரணம்பற்றி வேதாந்தம் அத்யாத்மசாஸ்திரமென்பதாய் சுட்டப்படும் இவ்வத்யாத்மிகத்திற்குமேல் அதிமார்க்கம் மாந்திரிகமென இரண்டுமார்க்கங்களிருத்தலின் இவ்விறண்டனோக்கவே தாந்தந்தாழ்ந்ததேயாகும் சார்வாகனைனோக்க வேதாந்திகள் விசேஷரென்பதி லெமக்குத்தடையில்லை அதிமார்க்கம் மாந்திரீகத்தை நோக்க வேதாந்தம் உயர்ந்ததென்பதை வேதமே ஒப்பாது இவற்றால் வேதாந்தமெனவுஞ் சித்தாந்தமெனவு மிரண்டு பிரிவான மெய்நூல் சிவபெருமானால் கூறப்பட்டுள்ளதாதலின் வேதாந்தம் வேதமுடிபும் சித்தாந்தம் சிவாகமத்தின் முடிபுமாய் நின்றலின் சித்தாந்தமன்றி வேதாந்தம் பயன்படா வேதாந்தத்தை வலித்தாந்தித்தனுக்கிறகுத்து நிற்பது சிவாகமமேயாதலால் சிவாகமாதி பரவித்தை ஜன்யஞானம் ஸத பிராம்மனாதிகளுக்கு அத்யாவசியகமாய் வேண்டப்படும் இவ்வாருள்ள வண்மையை அணுத்துணையும்ரியாது யாம் வேதாந்தி எமக்கொன்றுமில்லை என நாஸ்திகமுதல் கூடுமோ வேதாந்திஜீவனென்றுளதென சுட்டிநிற்போருதலால் நாஸ்திகராதல் யாங்குனமெனின் ஜீவன் பிரும்மமாகமதித்து நிர்விகார பிரும்மத்திற்கு விகாரஞான பிராந்தியாவ ஹாபிரதிபிம்பகுண விசேஷமேற்றி

பிரும்மமே பிறக்கிறது பிரும்மமே இறக்கிறது இப்பிறப்பிறப்பிற்
 குட்பட்ட பிரும்மத்தைத் தவிர வேறொன்றில்லை என வேதாந்தி
 தீர்மானித்து விடுதலால் இவற்றை உண்மையில் யோசிக்குமிடத்
 தில்ஜீவனுய் நின்றவின் பிரும்மமென்பதிவர் சுட்டியபொருளாகா-
 பிரும்மஞானமற்ற இந்தவாதம் நான்கிகமென்பது தெற்றெனவி-
 ளங்கும் அதிமகிமைதங்கிய பரவித்தையாஞ்சிவாகமத்தை நீற்று
 வேதத்துட்பொருளாராயப் புகுவோற்கு வேதமுண்மைப்பொரு-
 ள் விளக்கா இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவுளவற்றால் வேதாகமாதி-
 ஸத்பிரமாணங்களை கைப்பற்றி நிற்கும் ஆதிசைவபிரும்மணர்க-
 ளே ஜகத்குருவெனவும் அவர்களால் ஸர்வான்மாக்களும் முகத்-
 திபெற்றுய்ய பிரதிஷ்டிக்கும் லிங்கமே சைவஸமயத்துள்ளாற்கு
 பெருந்தாரக மெனவும் இத்தகய சைவமதஸ்தாபனஞ் செய்த
 சிவாச்சார்யர்களை இன்றும் ஜகத்குருக்களாய் யாவரும் மதித்-
 திருக்கின்றாரென்பதிற்றடையில்லை விபூதிசிவபிரஸாதங்கள் சிவ-
 தர்சனம் முதலிய ஸத்கார்யங்கள் இஜகத்குருக்களாலன்றோ
 நன்னடை பெற்றுவருகின்றது. இப்பூஜையில் வேதாந்தப்பிர-
 வர்த்தகம் விகித்தசங்கராச்சாரியார் பரம்பறையார் தானே நேரஸ்-
 திரலிங்காதிகளை பூஜிக்கவேண்டுமென கோயிலில் நுழையப்பிர-
 யத்தினிப்பது இன்றும்வழக்கமாயிருக்கின்றது-சங்கராச்சாரியர்
 ஸ்வாயம்புவாதி ஸ்திரலிங்கத்தைத்தொட்டு பூஜிக்க வேதாகம
 புராணஇதிஹாஸாதிகளில் விதியிருக்கின்றதா சைவஸமயத்தி-
 லுள்ள ஸத்பிராம்மணாதிகளும்ன்றோ இவ்வகார்யத்திற்கு முந்தி-
 னின்ற பிரயத்தினஞ் செய்ப்புகுகிறார் சங்கராச்சாரியார் ஜகத்-
 ருவா யிருப்பதால் அவர்புக டாம் பிரயத்தி னிக்கிறோ மெனின்
 அவர்க்குற்ற ஜகத்குருதவஞ் சாஸ்திரீகமன்றென ஞாயமுகத்தா-
 ல் நிரூபித்துள்ளோமாதவின் பிரமாணப் பிறவித்தமாய் ஜகத்-
 குருதவம்பெற்ற ஆதிசைவப் பிராம்மணலிங்க நிஷ்டாதி சிவதா-
 மங்களில் பொய்க்குருக்கள் புகுதல் நீதியோ அங்கனமும் இவர்
 கையில்பஸ்மமுதலிய ஐசுவர்யஸம்பத்தியை உலகினர் அங்கீகரி-
 த்து வருகின்றார்களா ஓய்குருக்களே விபூதிகொடுமெனக் கேட்-
 கின்றாரேயொழிய சங்கரர்பூஜையில் பஸ்ம வைபவங் கொண்டா-
 டப்பட்டு வருகின்றதா இச்சங்கராச்சாரியாரையுமன்றோ ஜகத்-
 குருக்களாகிய ஆதிசைவப்பிரும்மணர்கள் திருக்கரத்தால் பஸ்ம-
 ம்பேரவேதசிவாகமங்கள் விதித்திருக்கின்றது இதில் சிலரலிசை

யுற்று ஸ்வாமியார் சிவத்விஜர்கள் கறத்தால் பஸ்மம்பெருதல்
கூடாதெனநினைத்து தட்டைநீட்டி அத்தட்டிலிருந்து தானே
எடுத்துக்கொள்வது தகுதிஎன நினைக்கிறார் சிவத்விஜர் திருக்கர
ம் ஸத்பாவமுடையதுந்தட்டு அஸத்பாவமுடையதுமாய் காணப்
படுதலின் அஸத்தைன்னோக்க ஸத்திற்குயர்வு கூறப்படுதலின்
ஸத்தைநீக்கி அஸத்தை இப்பஸ்மபிரதான விஷயத்திலுட்கொ
ண்டதற்கு காரணமென்னோ - ஸ்வாமியள் மஹானாயிருப்பதால்
இவர் கொடுத்தல் கூடாதெனின் மஹான்ஸத்தா யுள்ளவரிடத்
தில் பிரஸாதங் கிறஹிக்காது அஸத்துனிடம் பிரஸாதங் கிரஹி
ப்பதற்கு விரும்பிநிற்பதென்னோ தானே ஸ்வீகரித்துக் கொள்வ
தால் பாதகமில்லையெனின் தாமேதம்மிடமிருக்கும் விபூதியைஸ்வீ
கரித்துக்கொள்வ துசிதமாமன்றி தமக்கன்யஞ் சிவபெருமான்
திருச்சன்னிதானத்திலுள்ள பஸ்மாவை இவர் ஸ்வார்த்தமாய்
ஸ்வீகரிப்பதெப்படி இச்சங்கராச்சாரியார் யாவும் பிரும்மகார
மாய்பாவிக்குப்பிருமஞானியாதலால் இவற்கு ஸாமான்யர் விபூதி
கொடுத்தல் கூடாதெனின் விபூதிக்கொடுப்பதும் பிரும்மம் விபூதி
வாய்குவதும் பிரும்மமாய்முடிதலின் விபூதிக்கொடுக்குஞ் சக்தியு
ள்ள பிரும்மத்தை நீக்கி விபூதிக்கொடுக்கச்சக்தியற்றதாம் பானம்
பிரும்மத்தை இச்சத்கார்யத்தில் கைக்கொண்டதற்கு காரணம்
யாதோ பார்த்தத்தில் பூஜித்து உபஜீவிப்பவர்களை கானினீய
ரெனவும் குண்டகரெனவுங் கோளகரெனவும் நிஷித்தங்கூறப்ப
டுதலின் மஹானாயுள்ளோர் இவர் பிறஸாதங்கொடுத்தல் கூடா
தெனின் இவற்கு யாவும் பிரும்மகார பாவமா யிருத்தலின்
குண்டர் கோளகரென்னும் பேதமிவர்பறத்தில்தலை இங்கனம்விசா
ரிக்கவேண்டுவதத்யாவச்யமாக விருத்தலின் அவற்றையுற்றினோ
க்கப்புகுவோமாக பார்த்தத்தில் உபஜீவிப்பவர் ஆதிசைவறல்ல
றென்பதும் முன்னெடுத்து நிரூபித்துள்ள விஷய மாதலின்
மீண்டுமெற்றை பிரஸ்தாபிப்பது புனருத்திதோஷமாய் முடியும்
இகன்னங்கானினீயர் குண்டர் கோளகர் என்பவர்களைப்பற்றி மா
த்திரமே விசாரிப்பதத்யாவச்யகமாம் கானினீயரென்பது கன்னி
கழியா ஸ்திரீயினித்துண்டானோ றென்பது சாஸ்திர பிரஸித்தி
யாதலால் ஆதிசைவராமமனோத்பத்திகன்னி கழியாஸ்திரீயினி
டம் உண்டானதாய் வேதசிவாகமங்கள் கூறத்துணைபா பரவித்

யொசனகந்தியாக்கி புணர்ந்து அத்தினின் றுண்டாகியவர் வியா
ஸர் முதலினோர் என புராணங்கூறப்பட்டிருத்தலின் அவர்வம்
சத்தவர் கர்னினீயரென்பது புராணமுகத்தால் புலப்பட்டு நிற
கின்றது இனியேனுங் கானினீயர் இன்ன வம்சத்தவரென்பதை
ஊகித்தறிந்தடங்குவாராக இனி குண்டரைப்பற்றி விசாரிப்பாம்
கூர்யுதெஜாரஜஃ கூருணாரியுதெஹதூரிமொஹகஃ । என்
னும் வாக்கியத்தால் பர்த்தா இருக்கும்பொழுதே சோரத்தன
மாய் அன்யரைக்கலந்து பிரக்கும் பிள்ளைகளுக்கு குண்டனென
வும் பர்த்தா ஏறந்தபின் முண்டைகள் புருஷறைக்கலந்து பிரக்
கும் பிள்ளைகளுக்கு கோளகனெனவும் பெயரெனக் கூறியிருத்
தலால் உத்தமோத்தமமான ஆதிசைவப்பிரும்மண விரூஷ்டி
சிவமுகோத்பன்னமுடைய சிவசிருஷ்டியேயாதலின் குண்ட
கோளகத்வ வியவஹாரமிவற்கேரக்காரணமில்லாதாற அகிலிகை
முதலிய ரிஷிபத்மிகள் புருஷனிருக்க அன்ய புருஷனைக்கலந்து
றமித்ததாய் புருணமுகமாய் வெளிப்படுதலால் அவ்வாருள்ள
ரிஷிகோத்திரத்திலுதித்தவர்களே குண்டராவரென்பது தெற்
றெனப்புலப்படுகின்றது இவற்றால் ஸத்பிராம்மணர்களாகிய
ஆதிசைவபிராம்மணர்களை குண்டறென தூஷிக்க முயன்றது
விச்சாரணைக் குறைவாம் இனி கோளறென்பதைப்பற்றி பறி
கறித்தொதுக்குவோமாக ஆதிசைவபிராம்மணர்கள் உத்பத்தி
சிவமுகோத்பவமுடையதாதலின் இவர் முண்டைக்குப்பிறந்த
மக்கள்கள் ஆகார் ஒருவினாபகறை ஸுமங்கிலியொருத்தி பிரதி
தினமும் குடத்து நீரூலபிஷேகித்து புத்திரசந்தானம் உண்டாக
வேண்டுமென பிரார்த்தித்திற்றது வழக்கமெனவும் அவனோடு
கைம்பெண்டாட்டியொருத்தி ஸுமங்கலி செய்வதுபோல் விக்
னேசுவரருக்கு அபிஷேகஞ்செய்து அவளைதை விரும்புகிற
ளோ அதை எனக்குத்தறல்வேண்டுமென பிரார்த்தித்தாளென
வும் ஸுமங்கலி கர்ப்பவதியாயிருந்து புத்திரனை பிரஸவித்தா
ளெனவும் அமங்கலியும் அவ்வாறே கர்ப்பவதியாயிருந்து புத்
திரனை பிரஸவித்தாளெனவும் அப்புத்திரன் கல்விமானாய்வேதா
ந்தாதி மதபிறவிஷ்டனாய் வியாபகனாயிருந்து அனேக சிஷ்யரு
டன் இருந்தார் என்பதாய் சிலணூல்கள் கூருவதால் அவ்வாரு
அமங்கலிக்குப் பிறந்தவரும் அவற்கு உடன்பட்டு சிஷ்யராயுள்

ளோரும் கோளகர்களேயாவர். இவ்வுண்மையுணரூது சிவமுகோ
த்பவர்களான ஆதிசைவர்களை. கோளகரெனக் கூறமுயன்றது
தனக்குற்ற கோளகத்வத்தை. பிரகாசிப்பிக்கும் பொருட்டே
யன்றி வேறன்று இவற்றால் ஐகக்குருக்களாகிய ஆதிசைவபர
மாச்சார்யமூர்த்திகள் பிறவியாலும் ஜாதியாலும் ஸமயத்தாலும்
அச்சமய உணர்ச்சிக்குத்தக்க மெய்தூலாலும் அன்னான்முகத்
தாலனுஷ்டிக்கும் பரதர்மங்களாலும் ஸர்வான்மாக்களிலும்
மேம்பாடுடையவராயிருத்தலின் இவர்கள் திருக்கரம் அசுத்த
மாவதெப்படி

ஸ்ரீவஜிகாரணெவ ஹ்ஸுபெயம்விசெஷத் || சுந்யஜிக
கரெணாய ஹ்ஸுபெயம்நகாரயெசு || ஸ்ரீவஜிகாரஹ்ஸுஸ்ரீவ
ஹ்ஸுஜிதீஸ்யகம் || சுந்யஜிகாரஹ்ஸுஸ்ரீவனெதிகீதி-
தஸாதவ-ப்யுயதெந ஸ்ரீவஹ்ஸுநதாவயெசு || சுந்யா
க-தெதொஹாசு ரளரவம்நாகம் வுஜெசு ||

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் சிவத்விஜர்கள் கரத்தி
னாலேயே விபூதிக்கொடுக்கவேண்டுமெனவும் அன்யத்விஜர்கள் கர
த்தினால் கொடுத்தல் கூடாதெனவும் சிவத்விஜர் கரத்தால் கொடு
க்கப்பட்ட பஸ்மாசிவஹஸ்தத்தால் கொடுக்கப்பட்டதற்குச்
சமானமாகுமெனவும் அன்யத்விஜர் கரத்தின் பஸ்மாவானது
அமங்களத்தை உண்டாக்கு மெனவும் சிவஹஸ்தத்தினாலேயே
ஸர்வ பிரயத்தினங்களினாலும் பஸ்மாலைப் பெருதல்வேண்டு
மெனவும் இதற்கன்யதாவாக நடப்பாறேயாகில் ரௌரவாதிரக
த்தை அடையவரெனவுங் கூறியிருத்தலால் இம்மஹிமை தங்
கிய ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் திருக்கரத்தால் மஹாத்மாக்கள்
யாவரும் சிவபிரஸாதம் பெருதல் உசிதமேயன்றோ-சங்கரர் முத
லியவர்கள் வானபிரஸத்திற்கு மேலான தூரியமாம் ஸன்யர்வி
ஆசிரமத்திலுள்ளவருதலின் கிரஸ்ததர்மமுடைய ஆதிசைவர்
விபூதி பிரஸாதங் கொடுத்தல் கூடாதெனின். ஸன்யாஸம்சைவ
ஸன்யாஸம் வைஷ்ணவஸன்யாஸம் மென இருகூறாய் நின்றலின்
சுத்தசிவ ஸாக்ஷாத்கார சிவதர்மணீதிக்கூடஸம்ஸ்காரதுறியத்வ
பிவற்கில்லையாதலின் வைஷ்ணவம் சைவமென்னும் ஸமயத்தாற்
குறிக்கப்பட்ட இருதிரத்துஸன்யாஸமும் இவற்குடன்பாடற்ற

தாகும் ஸமயத்தால் மேம்பாடடைபாததும் கேவலம் வேதாந்
தத்தால் ஜீவஞானம்பெற்று யாவத்கர்மத்தையும் பரித்யஜித்து
வேதோக்தமான பூணல் குடிமி எழந்து கர்ம்பிரஷ்டராய் நிற்கு
மிவர்களை துரியாகிரமி எனவும் ஸன்யாலி எனவுங்கூருதல் தகு
மோ ஸன்யாஸமும் பிரும்மசர்ய கிரஹஸ்தவானபிரஸ்தஸன்
யாஸமென்னுந் நான்காவதான ஆசிரமமுடையதாதலின் இவை
ஆசிரமபேதமான தர்மங்களையன்றோ இவற்றிற்குவேதோக்தமா
னபூணல் குடிமி காயித்திரி முதலிய ஸத்காரியத்தில் பங்கம் வரு
தல் கூடுமோ வருணஸம்ஸ்காரத்தில் காயத்திரியைவிட உயர்ந்த
மந்திரம்வேதத்திலேயேயில்லையாதலால் அவற்றை கைவிட்ட இவ
ர்கள் பிராம்மண பிருஷ்டராவார்—வேதோக்தஸம்ஸ்காரமாகிய
பூணல் குடிமி முதலியவை பரித்யாகமாவதால் வேதவிஹித கர்
மாக்களை பரித்யாகஞ்செய்தவர் அவைதிகராவர்கள் இவ்வாரு
வைதிகபிரஷ்டராயுள்ளவர்களை ஸன்யாலி எனவுந்துரியாகிரமி
எனவுங்கூருதல் கூடுமோ ஆசிரமத்தை அதிகிரமித்தவிடத்தில்
காயித்திரி நீங்குதல் கூடுமெனின், பிரும்மசர்யத்தை அதிகிர
மித்த கிரஹஸ்ததர்மத்தில் காயித்திரி நீங்காதிருத்தலாலும் கிர
ஹஸ்தத்தை அதிகிரமித்த வானபிரஸ்தத்தில் காயித்திரி ஆசிர
மாதீதத்தில் நீங்காதிருந்ததுபோல் ஸன்யஸித்தலிலும் காயத்
திரி நீங்கக்காரணமில்லை ஸன்யஸித்துள்ளோற்கு பிரணவ ஜப
மேவிசேஷமெனக் கூறியிருத்தலால் காயித்திரிநீங்கிவிடுமெனின்
பிரணவத்தைமாத் திரம் ஜபம்செய்பவரிலும் பிரணவம்காயித்திரி
இவ்விறண்டையுஞ்சேர்த்து ஜபிக்கும் பிரும்மச்சாரியே விசேஷ
மெனக் காணப்படுதலால் பிரும்மசர்யத்தில் கீழிட்டஸாமான்
யறை துரியாகிரமி எனக்கூருதல் கூடாது பிரணவம் ஸன்யாலி
க்கே யுறித்தானது மற்றோற்கு கூடாதெனின் சூத்திரரிற்கு
மேலிட்ட வைசர்யமுதல் பிராம்மணபர்யந்தம் பிரணவாதிகார
முடையாரெனக் கேட்ப்படுதலால் ஸன்யாலிகளுக்கு பிரணவத்
தை ஸர்வமான்யமாய் விடப்பட்டதென்னுஞ்சொல் ஏறாது இவ
ற்றால் இவர்களை ஸன்யாலிஎனவுந் துரியாகிரமிஎனவுந் கூருதல்
கூடாது பின்னை வேதங்களில் வெடானவிஜாந ஸுநிஹிதா
யு-ஸந்யாஸந்யாஸயொமாடிதயஃ ஸ-ஸுஸகூஃ வெஷ்யஹ்வொ
கெத-பராரணக்யொ வராஜாநாஸ வரிஜ-யுநிஸவெ-

மாதலால் வேதாந்தம் கீழிட்வேன ஏழு ஸ்தானத்தையே வெளி
 ப்படுத்துமென்பது பொருளாகின்றபடியால் அதற்கு மேல் நாத
 தாதாந்தமுதல் நிரூபயமிருதியாக ஸ்தானம் ஐந்திருத்தலால் இவ
 ற்றை வேதாந்தம் விளக்குமியல்புடையதன்று வித்தாந்தரூபமா
 ன சிவாகமங்களே இவ்வைந்து ஸ்தானங்களையும் நன்கு விளக்க
 வலியுள்ளது இஃதன்றி சிவதீக்ஷாதி ஸம்ஸ்காரத்தால் நிர்மலாத்
 தாவாய் இருத்தல் வேண்டுமென்பது சுருதிமுகத்தால் வெளியா
 யின இதுவும் சிவாகமத்தால் அறியத் தகுந்த மார்க்கங்களாம்
 ஸதாசிவபுவனத்திலிருந்து என்பதற்கு சிவாகமமே பயன்பட்டு
 நின்றிமோதலின் வேதாந்த மிங்கனம் விலக்காகும் ஸம்னா உன்ம
 னு பேதங்களும் ஸம்போக அதிகாரக் கிரமங்களும் சிவாகமத்
 தால் வெளிப்படென்றி வேதாந்தத்தால் விளங்கத் தக்க தன்று
 அகார்த்தி அதிஷ்டாதாக்களை சிவாகமம் விளக்குமன்றி வேதாந்
 தம் விளக்குவதன்று இவற்றால் சிவாகமஞர்களுக்கு ஸன்யாஸ
 மோகம் ஸங்கடையுள்ளதென்பது திண்ணம் பரமசிவஞானத்தில்
 ஆத்மாவை சேர்ப்பது வித்தாந்தரூப சிவாகம ஞானமேயன்றி
 வேதாந்தக்குத்தனக்கனயம் பொய்யாதலால் சிவபெருமானிருப்
 பும பொய்யாய் அந்த ஞானத்தில் ஆத்மாவை சேர்ப்பதென்ப
 து பொய்யாய் இவ்வாறு சுறுதிக்கிலக்கான வேதாந்திகளை ஸம்
 ஸாரபாசம் எப்பொழுதும் விடாது இக்காரணம்பற்றி இந்த
 சுருதியும் சிவாகமஞர்களுக்குப் பயன்படுமென்றி வேதாந்திகளுக்
 கு அனுதகுனையுப் பயன்படா இவற்றாலும் ஆதிசைவத்தன் ஜ
 னத்குருவென்பது தெற்றென வெளியாகின்றது இம்மஹிமை
 தக்கிய ஆதிசைவர்களை நோக்க ஸன்யாவலி விசேஷமென்பதை
 யாவரோப்புவர் ஸன்யாவலி என்பது வைஷ்ணவம் சைவமென
 பேதமிடண்டுடையதாதலின் தத்கால வியஹாரத்திலுள்ள ஸன்
 யாவலிகள் வைஷ்ணவஸன்யாவலியா அல்லது சைவஸன்யாவலியா
 வைஷ்ணவஸன்யாவலியாயின் பூணல்குடிமிடெத்து நித்யானுஷ்டா
 ன மெழக்கக்காரணமில்லை சைவஸன்யாவலியாயின் சிவதீக்ஷை
 மஹாகாரண பஞ்சாகூரம் ஜபஞ் செய்வதோடும் பூணல் குடிமி
 டும் இருக்கும் இவர்கள் சிவகாயித்திரி ஜபஞ் செய்தல் வேண்
 டும் இவ்விரு திறத்திற்கும் விலக்காம் ஸன்யாஸம் யாதென்பதா
 ய் ஆசங்கிக் கிடந்தருகின்றது ஸமார்த்த ஸன்யாஸ மெனின்

[illegible]

கருங்குச் செந்தவர் பிராமமணர் முதல் குத்திரர் பர்யந்தமுன்
 வரான்கு வருணத்தாரும் தங்கள் தங்கள் ஆதமார்த்தக் கிரியைக்
 னேயே செய்தற்குறிபார் யாவருக்கும் தீசைச் செய்தல் பி. திஷ்
 டை உதஸவம் ஸ்னபனம் ஸம்புரோஷணை பிராயச்சித்தாபி
 ஷேகம் சிவஞானசாஸ்திரமுபதேசித்தல் இவ்வு முதலிய முக்தி
 பரதமான பரார்த்த கர்மாக்களில் ஸ்வார்த்தத்திலும் பரார்த்த
 த்திலும் ஐகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவர்களுக்கு அதிகாரம்ருப்
 பதோடும் ஸகலதேவாரச்சனைகளிலும் அதிகாரமுள்ளவரெனக்
 காணப்படுவதால் மந்திரோபதேசம் முதலிய ஸகல கர்மாக்களு
 க்கும் ஆதிசைவர்களை அதிகாரிகளென்பது தெற்றென வெளி
 யாகின்றன இவர்களை னோக்க ஸன்யாஸிகள் விசேஷரென்பது
 சாஸ்திரமறியாதோர்செயலேயாகும். அத்தைதபாஷ்யம்செய்தரு
 னிய வேதாந்தா வலம்பிகளாகிய ஸன்யாஸிகளை னோக்க ஆதி
 சைவ பிராமமணர்கள் விசேஷராவது யாங்கனமெனின் சிவஞா
 ன சித்தியார்¹¹ நானே பிரமமென்றுறைத்து ஞாலம் பேய்த்தே
 ரென வெண்ணியுனேபுருந்து நின்றயிர்கட்டுபதேசங்களுறைத்
 து வருமானமதிக்கேடனுமாய் மாயாவதி பேயாகித் தானேயுரை
 க்குமன்னுலீ னுண்மை தன்னைச் சாற்றுவாம்.¹² என்னும் வாக்
 கியத்தால் நானேபிருமமென்றும் இவ்வுலகம் பொய்த்தேர்
 போன்றதெனக்கூறிய இவர்க்கிலே சுரோனிதக் கூட்டுறைவால்
 ரக்தமாம்ஸாஸ்தி மயசரீரத்தில் புருந்து இவர்க்கன்யமானஉயிர்
 களுக்கூபதேசிக்கும் பெரியமதிக்கேடனுமாய் இவர்கள் மாயயால்
 பிடிக்கப்பட்ட பிசாசாய்தானென அகந்தை கூறியுரைக்கு இம்
 மாயாவாதனுலீ னுண்மையும் சொல்கிறேனென்றார் இவற்றை
 னோக்கியே யன்றோ திருலோசன சிவாச்சாரியார் பரவித்யாபாஷ்
 யத்தில் பரிஷிஷ்டாநாலிகெவலாகெது கஜாகெநரி-கூண-லவ
 டீ-தி-கா-தய-ல் என்னும்வாக்கியத்தால் சிவஞானமல்லாது கே
 வலாத்வைதஞானத்தினால் முக்திகிட்டாதெனவுங் கூறியிருக்கின்
 றார் கேவலாத்வைதஞானம் ஜீவஞானமே யாதலால் அதுசிவஞா
 னமாகுது இதுவுமன்றி பலகாணுந் தாம்பிரமங்கண்டவர்போற்றம்
 மைக்கண்டாங்க துயேநாம்பிருமமென்பவர் பானண்ணாதே
 செஞ்சொல் லாதிமறையோதியதன்பயனென்றும் மறியா வேதி
 ய்சொல் செப்பென்று மோதே பாதிபிஷ்மே லுற்றதிருநு

சிவாலயமு முள்ளத்துச் செற்றபுலையார்பாற் செல்லாதே நற்ற
 ஷஞ்சேர் வேடமுடன் பூசையருள மெய்ஞானமில்லாத மூடரு
 டன்கூடி முயங்காதே நீட வழித்து பிரப்பதறியாதரனைப் பழித்
 துத்திரிபவரை பாராதே என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியத்தால் எக்
 காலத்திலும் தாம்பிரம்பத்தைக் கண்டவர்போல் தம்மைக்கண்டு
 நானேபிரும்மமென்பவர் கிட்டநெருங்காதே தெளிவான ஆதி
 யானவேதங்களை யோதி அதின் பிரயோனத்தையரிபாத பிராழ்
 ணர்சொல்லை உண்மை என்றுநம்பாதே திருநீறுஞ் சிவாலயமும்
 தனத்துள்ளத்து நினையாப்புலையர் கிட்டநெருங்காதே நல்வதவ்
 த்தைச் சேறத்தக்க விபூதி ருத்திராக்ஷ சிவபூஜைமுதலிய உண்
 மைஞானமில்லாத மூடருடன்கூடிதிரியாதே தொன்று தொட்டு
 வலிருஷ்டித்து ஸம்ஹரித்துவரும் பரமேசுவரரை தூஷித்து
 திரிபவரைபாருதேஎனக்கூறியிருத்தலால் நானே பிரும்மம்எனக்
 கன்யம் பொய்யென்னும் மாயாவாதிகளு-ன் சேருதே என்பதும்
 வேதாத்யயனஞ்செய்து அதின் உண்மையான ஆர்த்தத்தை
 தெறியாதவரான பிராம்மணர் வார்த்தையை நம்பாதே என்
 பதும் ஏகான்மவாதிகளாகிய மாயாவாதத்தைக் குறித்ததாம்
 திருநீரும் சிவாலயமும் தனதுள்ளத்து நினையாப்புலையருடன்
 சேருதே என்றதால் நானேப்பிரும்மம் எமக்கன்யம்பொய் என்
 பார்க்குவிபூதிசிவாலயமும் பொய்யாயிருத்தலால் இவர்களைச்சே
 ருதே என்பது கருத்தாம்நல்லதவத்தைச் சேரத்தக்க விபூதிருத்
 திராக்ஷ சிவபூஜைமுதலிய ஸதாச்சாரத்தில் உண்மைஞானமில்
 லாதமூடருடன் சேருதே என்றதால் விபூதிருத்திருக்ஷம் வே
 ஷம் சிவபூஜைமித்தைநான் மாத்திரமே சத்தியம் மற்றயாவும்
 பொய்யென்னும் மூடருடன் கூடாதே என்றதாம்வலிருஷ்டித்து
 ஸம்ஹரித்து வரும் பரமேசுவரரை தூஷித்து திரிபவரைபாரு
 தே என்றதால் வலிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களும் வியாவ
 ஹாரிகம் பார்மார்த்திகத்தில் இவையாவும் பொய்யெனக்கரு
 புவனோடு சேராதே என்றதால் இவையாவும் மாயாவாதிகளின்
 கூட்டுரவு கூடாதென்பதாய் கண்டித்தொதிக்கிய விஷயமாயிற்
 றுஇவ்வாரே ஸஹாஹஸ்யஹுணொடிஷ்டாஹக்ஷஹஸ்யஹுணொ
 டிகம் । ஐநஃஜாக்ஷவிநொவஸ்யுஃதக்ஷாஹக்ஷஹஸ்யஹுணொ
 என்னும் வாக்கியத்தால் எப்பொழுதும் பிரம்மத்தை பார்க்கிறே

ரேனக் கூறவெளிவந்தது மின்பும் இவற்றால் வேதாந்தாவஸம்பி
களாகிய ஸன்யாஸிகளும் நாத்திகரென்பது குருமுத்தால்
போதரும் அதிதீவிரதர்பரிபாதிக்குக்கூறியுள்ளமெய்ச்சமயவாதி
யசைவஸமத்தைக்கைகிட்டு வேதாந்தக்கொள்கையவஸம்பித்தி
யாம் பிறும்மம் யாம்பிறும்மமென செருக்குற்று நாத்திகராதற்
குக் காரணம்பாதெனின் வித்தை அபரவித்தை பரவித்தையென
இரண்டாயிருத்தலின் இவ்விரண்டு வித்தைகளையும் அதயயன
ஞ் செய்தல் உசிதமாயிருக்க அபரவித்யாக் யயனத்திலேயே
காலங்கடத்தி பரவித்தை நோக்கஞ்சிரிதும் மனம்மற்று அவை
குருக்களுக்கு நமக்குவேண்டாமென உபரதியடைந்த குற்றத்
தால் இவற்கு நாத்திகநவமேற்பெரும் வேதாந்த பாஷ்யம்
நோக்கிய ஒருவன் சிவாகமத்தை உற்றுநோக்கப்புகுவானாயின்
வேதாந்தத்தை நிர்ணயத்து விதாந்தித்துள்ளது பரவித்தை
யாஞ் சிவாகமமென்பது தெற்றெனப் புலப்படும் இவ்வுண்மை
நிற்றுவதமொன்றே எனக்குப் போதும் சிவாகமம் வேண்டா
மென்னும் அவை திகவாதத்தாலன்றோ ஸத்பிராம்மணர்களுங்
மதபிரௌத்தராதற்குக் காரணமாயிற்று பரவித்தையாஞ் சிவாக
மங்களில் நம்மால் நியமித்து உபஜிவிக்கச்செய்த குருக்களே உயர்
வெனவும் பிராம்மணரை ஸாமான்யரெனவும் கூறியிருத்தலால்
பிராம்மணருக்குயர்வு கூறிய வேதமே எமக்குப் பிராம்மணமெ
னின் மடரொடுவெருகா கவுட சமர்யாகுபவகூடுவக
என்னும் வேதவாக்கியத்தால் குரு முகமாகவே அநியத்தக்கது
குருவன்றியிலறியக்கூடாது எனவேதம் உத்திரவரித்திருப்பி
தால் குருக்களுக்கு பிராம்மணர் தாழ்ந்தோரென்பது வேதக்க
ருத்தன்றி இவற்றால் வேதமுமிவர்களையு யர்த்தாது குருக்களே
யுயர்த்தி கூறியிருப்பதால் இவர்களுக்கு வேதமுமன்றோ அப்பி
தாமாண்யமாய்க்கொள்ளவேண்டி வரும் வேதத்தில் கூறியருத்
வம் வேதாத்யனங்கற்பித்துவைக்குகனபாடியருக்கும்சாஸ்திரா
ப்பாஸஞ் செய்துவைத்த சாஸ்திரியருக்கும் பெறாமன்றி கோயி
ல்க்குருக்களே குருத்வமாகக்கொள்ளுதல் யாங்னமெனின் வே
தாத்யனஞ் சொல்லிக்கொடுப்பவரை கனபர்டியெனவும் சாஸ்
திரபாடஞ்சொல்லி வைப்போறை சாஸ்திரியறெனக்குப்பிடு
தல்உலகவழக்காயிருக்க அவர்பால்குருத்வமேற்றுவதுந்தவராய்

முகாரொரா சுயகாரக்யாஃ மகாரஸூனிரொபகா ! சுய
காரநிரொயி க்வாகு மகாராசரி த்யுலிய்யதெ || என்னும் பா
சுருதிவாக்கியத்தால் குடுவன்பது இருட்டெனப்பொருள்படுமெ
னவும் ர என்பது இருட்டை நீக்குதல் என பொருளாதல்பற்றி
அஞ்ஞானத்தை நீக்கி ஞானத்தை பிரகாசிப்பிக்கத்தக்கவர் குரு
டுவனபதற்கு பொருளாமெனவுங் கூறி யிருத்தலால் ஞானமுப
தேசிப்பவரையன்றோ குருடுவனச்சுட்டப்படும். தேவலம் ஞான
கந்திட்சாதன சதுஷ்டயச் சர்பை கிரியை யோகஞானனுபவசிவ
ஸாக்ஷாத்காரபரமுத்தியை உலகினருய்ய கிருபை கூர்ந்து புரி
யும்ஜகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவபிராம்ணர்களையன்றி குருத்வம்
வகித்தற் குறியார் ஒருவருமின்றாதலால் அப்பர மாச்சார்ய பூத
ர்களான ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் பரத்தேஜகத் குருத்வஞ்
சாதிக்கப்படும் வேதாந்தப்பிரவர்த்தகம் வகித்த சங்கராச்சாரியர்
யார் எங்களுக்கு குருவாவானின் சங்கராச்சாரியாற்கு லோக
குருத்வம் பிரமான பிரஸித்தமாய் ஏற்படாததாலும் நீங்களெ
ல்லீளரும் பிராம்மணஜாதி சிவமதந்துள்ளோறுமாய் காணப்பட
தெவின் வேதாந்தப் பிரவர்த்தகம் வகித்த சங்கராச்சாரியரிடங்
குருத்வங்கொண்டாதெல் வேதாகமாத்ரி ஸத்பிராம்ணங்களுக்கு
விருத்தமாம் வேதத்திலேனும் புராணத்திலெனும் சிவாகமங்களி
லேனும் சங்கராச்சாரியரை ஜகத்குருவாய் கூறியுள்ளவசனமுள்
தேல் ஈண்டுட்டுத்துவிளக்குவாராக இவற்றால் நாம் பூஜார்த்தங்
கொணர்ந்து வைத்தகுருக்களை நாம் குருடுவன்பது கூடாதென்
னும் மமதைபை நீக்கி நாம் சேஷமார்த்தங்கோயிலில் பிரதிஷ்டி
த்த லிங்கத்தை தாமேவணங்கி அனுக்ரஹமடைதல்போல் நாம்
பூஜார்த்தம் ஸ்தாபித்துள்ள குருக்களும் நமக்கு குருவாவர்
என்பதேனின்ன மிவர்வளுக்கு புலப்படுத்தித்தலை குருக்கள்
வீட்டில் ஜலபர்னமும் செய்யாதிருக்க அவர்களை ஜகத்குருவாய்
கொண்டாதெலெங்கனமெனின் குருக்கள் வீட்டில் சாப்பட
கூடாதென எந்தவேதங்கூறியிருக்கின்றது எந்தசிவாகமங்கூறி
யிருக்கின்றது எந்தபுராணங் கூறியிருக்கின்றது நீங்கள் குருக்
களை கானினியரெனவுங் குண்டகோளகரெனவும் இதுபரியந்த
கினைத்து நிந்தித்து வந்தீர்கள் கானினியர் குண்டகோளகர் இன்

ஓரென்பது பிறமாணபிரவீத்தமாய் விளக்கி இவர்கள் அவறன்
 மென மருத்துணர்த்தி யுள்ளோமாதலால் ஜலபானங் கூடச்
 செய்யாதிருக்கத்தக்க அதிருத்யம் இவரிடம் யானுளது பாகவத
 த்தில் சிவநிர்மால்யம்பு சித்தல் கூடாதெனக் கண்டித்திருக்க
 சிவாலப நிர்மால்யம் புசித்தலால் குற்றமாவாரெனின் பாகவதம்
 ஹமவதூஃ ஸாஸ்யாஹாமவதம் எனப் பொருளாதல்பற்றி
 உமாதேவாயார் பரமாய்க்கூறியுள்ள தேவீ பாகவதம் பதினெட்
 டி புராணத்திலொன்றும் பாகவதமே யன்றி பொப்பண்ணர்
 என்னும் தெலுங்கறால் சிவதூஷணர்த்தஞ் செய்யப்பட்ட பாக
 வதம் பிரமாணமாகா யாமெடுத்துக் காட்டுப்பிறமாணங்களை பிர
 மாண மன்றெனக்கூருதல் கூடுமோவெனின் பிரமாணத்தை பிர
 மாணமாகவு மப்பிரமாணயத்தை யப்பிரமாணயமாகவும் கூறு
 தல்வழக்காய்விருத்தலால் பாதகமின்றும் அங்ஙனங்கூறியிருப்ப
 தற்குச் சமாதானந்தான் யாதெனின் ருக்வேதத்தில் ருக்வேத
 தூஃ ஸாஸ்யாஹாமவதம் ருக்வேதவீதம்விவெச ருக்வேதவ்யூதம்ஜீஃயுஷி
 தஸாஸ்யூரஹா: வ்யூரஹா: தஸாநிஃரஹா: ரெவஹா
 யுஷி என்னும் வாக்கியத்தால் ருத்திரருக்குறி வேதிதமான
 அன்னத்தையே சாப்பிடவேண்டுமெனவும் ருத்திரருக்கு அபி
 ஷேகித்த தீர்த்தத்தையே பானம்பண்ணவேண்டுமெனவும்ருத்தி
 ரானுக்கு பூஜித்தபுஷ்பத்தையே ஆக்கிராணிக்க வேண்டுமெனவும்
 பிரசாந்தமஸையுடைய பிராம்மணர்கள் நிர்மால்யத்தையே புசி
 த்தல் வேண்டுமென கூறியிருக்க சிவநிர்மால்யங்கூடாதென
 பொப்பண்ணருளறியதை யாவரொப்புவர் ருக்வேதம் கூணரி
 ஹுஷிதம் ஜநெருஃ ஸாஸ்யாஹாமவதம் வ்யூரஹா: தஸாநிஃரஹா: ரெவஹா
 யுஷி ஸர்வான்மாக்களுள்ளும் அந்தராத்நாமாவாயும் ஸர்வோத்
 கிருஷ்டராயு மிருக்கிற ருத்திரரான பரமசிவத்தை எந்தமனிதர்
 கள் புத்தியினால் தியானிக்கிறார்களோ அவர்கள் சுவையுடன்
 கூடிய அன்னத்தை நாவினால் புசிக்கிறார்கள் தியானியாவிடில்
 மலத்தையே நாவினால் புசித்தற்கொப்பாகுமெனக் கூறியிருத்த
 லால் சிவநிர்மால்யமன்றி மற்றயநிர்மால்யங்களை புசித்தால் மலத்
 தைப் புசித்ததற்கொப்பாமென பிரமாணமுகத்தால் வெளிப்

[illegible]

வும் நைவேத்யமென்பது சிவபெருமானுக்கு நிவேதித மாகாது
 சமைத்துவைத்துள்ள அன்னம்முதலியவைகளெனவும்நிவேதித
 மென்பது சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணமான அன்னமெனவும்
 சண்டதிருவ்யமென்பது நிவேதிதான்னத்தை ஆரூபாஞ்செய்து
 ஆச்சார்யருக்கு மூன்றுபாகமும் ஸாதகாளுக்கு ஒருபாகமும்
 தாலீதாஸர்களுக்கு ஒருபாகமும் சண்டேசருக்கு ஒருபாகமும்
 ஆக ஆறுபாகஞ்செய்ததில் ஐந்துபாகம் பிரஸாதமும் சண்டே
 சுவர நிவேதிதமான ஒருபாகம் நிர்மால்யமும் பிரஸாதக்கிரஹ
 ணத்தால் ஆன்மாககளுக்கு மலபாசனனீங்கிஸர்வபாபத்தையும்
 போக்கி புத்தி முக்திகளை கொடுக்குமெனவும் சிவதீக்ஷாவீ
 னர்களான மலதேகிகளுக்கு இந்த சிவப்பிரஸாதம் கொடுக்கக்
 கூடாதெனவும் அபிஷேக நிர்மால்யம் பிஹிக்ஷிப்தமெனவும்
 பிரஸாதமன்றி நிர்மால்யபக்ஷணங்கூடாதெனவும்நிர்மால்யம்புசி
 த்தால் தோஷமாமெனவும் கூறியிருத்தலால் நிவேதிதான்னம்
 பிரஸாதமும்-மற்றுள்ளது நிர்மால்யமுமாய்க் காணப்படுதலின்
 பிரஸாதங்கிருஹ்பமும் நிர்மால்யம் அங்கிருக்யமென்பது கரு
 த்து தத்தாலத்தில் பிரஸாதத்தை நிர்மால்யமெனக் கழித்து தேவ
 ஸ்வாதி நிர்மால்யங்களை பிரஸாதமாய் உட்கொண்டு சிவாபச்சா
 ரமிழைத்துவரும் ஆன்மாக்களுக்கு சிவநிர்மால்ய வியவஸ்தாபன
 மெல்லாரு கூறுவது இவற்றால் சிவப்பிரஸாதம் முட்கொண்ட
 ஆதிசைவபிறும்மணர்களுக்கு தோஷம் வருதல் யாங்கனம் சிவப்
 பிரஸாதம் ஐகத்குருக்களாகிய சுத்தாத்மாக்களான ஆதிசைவப்
 பிராம்மணர்களுக்குரித்தென்பதாய் வேதாகமப் பிரமாணங் கூரு
 தலால் இவற்றை தோஷமெனக் கூறுபவர் வைதீகருதல் யாங்
 னம் சிவாலயப்பிரஸாதம் புசித்ததால் குருக்களுக்குற்ற நேரு
 ததால் ஏன் இவர் குருவாதல் கூடாது தெரியாத்நத்தால்
 குருக்களைக் குறைகூறி சிவாபச்சார மிழைக்கின்றீர்கள் குருக்கள்
 வேதாகமபுராணாதி ஸத்பிராமணங்களால் குறைவுற்றவராயிருப்
 பின் மொவ்-ரெ ஸிவரெவிரெவ்யாகாரெவலிவீஃகெ
 ஸவ-ஃகெஸிவலிவீஃ மெஸ-ஸவூஸ-நஸி-யுதெ! என்னும்
 வாக்கியத்தால் கோபுரம் சிகரம் துவாரம் பிராகாரம் பலிபீடம்
 ஆர்ச்சகர் மூலலிங்கம் இந்த எழுதாசனமும் செய்தல்வேண்டு

காதெனவும் முதலிலேயே பூஜார்த்தம் சிவபெருமானால் தீக்ஷித்
 சம்பட்டதால் பின் தீக்ஷை உபச்சாரமெனவும் மேர்க்ஷார்த்தம்
 மான ஸ்திரலிங்கபூஜைக்கு பூஜாகாலலோப முண்டாகுமாயின்
 அதின்பொருட்டு ஆதிசைவனுடைய பால் குடிக்குங்கொழந்தை
 யின் திருக்கறங்களில் புஷ்பத்தை கொடுத்து அர்ச்சிப்பது நல்ல
 பூஜையாமெனவும் இவ்வாறு பூஜித்தால் பூஜலோபமாகாதென
 வங் கூறியிருத்தலால் ஸ்திரலிங்க பூஜா கைங்கர்ய ஸத்பாவம்
 சுகத்தன்மையிலேயே வந்துவிடுவதால் கொழந்தை முதல் விரு
 த்தபர்ந்தமுமிவர்கள் குருக்களே குருவுக்குள்ள லக்ஷணம் இவ
 ர் பரத்திருப்பதை நீங்கள் இன்னுமறியீர்கள் ஸ்வாயம் புவாதி
 லிங்கனிஷ்ட க்ஷேத்திரங்களிலும் மற்றுள்ளபத்தனம் ராஜதாநி
 குபஜகம் கேடகம் நகரம் கிராமம் முதலிய பேதமுற்ற ஒவ்வொ
 ரு இடங்களிலும் ஸர்வான்மாக்களும் உய்யும்பொருட்டு ஸ்திர
 மாய் லிங்கத்தை பரவித்தையிற் கூறிய விதியால் ஸ்தாபித்து
 லோகம் க்ஷேமமடையச் செய்வதைத்தவிர ஜகத்குருத்வ லக்ஷ
 ணம் வேருயாது வேண்டும் இஃதன்றி இப்பரமாச்சார்ய மூர்த்
 திகள் திருக்கரத்தால் விபூதிவாங்கித் த்றிக்காதோர் யாவருளர்
 ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரங்களிலும் நடக்கும் உத்ஸவாதிகளை தர்ச
 த்து புத்தி முக்திகளை அடைய விரும்பினிற்கும் ஆன்மாக்களானந்
 தம் பேய் பிசாசு பில்லி சூன்னியம் முதலிய க்ஷுத்ரபிரயோக
 மஹாரோக நிவரணங்களும் இப்பரமாச்சார்யரால் பூஜிக்கப்ப
 டுந் திருச்சன்னிதானங்களிலேயன்றே உண்டாகின்றது இவ்வா
 றுள்ள மேம்பாடுடைய சிவபுண்யத்தைவிளக்கும். பரமாச்சார்ய
 ஜகத்குருக்களை கைவிட்டு உலகம் உலகத்திலுள்ள யாவரும் போய்
 நான்ந்தான். உண்மை என மித்யாவாத வேதாந்தக் கொள்கை
 யுடையாரை ஜகத்குருவெனக் கூறுதல் நீங்கள் கொண்ட சைவ
 மதத்திற்கழகாமோ அன்றேல் விபூதி ருத்திருக்கம் சிவபூஜை
 முதலிய ஸத்கார்யங்களை கைநழுவவிட்டு சுத்தமுகத்தராய்யாம்
 பிரும்மம் யாம் பிரும்மமென ஒரு பிரமத்தை ஒரு பிரும்மம் பி
 த்தையாக்கிக்கொள்ளுங்கள் அங்கனம் உங்களுக்கா சங்கையற்ற
 லோககுருத்வமும் மிதையாய் முடிந்துவிடும். பிள்ளை வறங்
 கேட்ககப்பேர்ய் பெண்டாட்டியற்ற கதைபோல் சைவஸமதத்

தைவிட்டு வேதாந்தத்தில் புகப்போய் குருவை வுண்மையாக்கி
 நீங்கள் மித்தையாய் முடிந்து விடுதல் சரியா எங்களுக்குக்கன்யங்
 குருவுளரெனின் நீங்கள் உண்மைப்பொருளையிருக்க வேண்டு
 மானால் குரு அதோகதியாய் நாசத்தை அடைந்து மித்தையாய்
 முடிந்துவிடுவர் இக்கருத்தையுட்கொண்டேயன்றோ ஸுதஸம்
 ஹிதையில் கெவிடிவெடி தரோஸு க்ஷோஜ-பாவுவது 34
 என்னும் வாக்கியத்தால் கேவலமான ஏகான்ம வாதத்தால் பூனை
 யைப்போல் மனிதராய் விடுகிறார் என்றதால் பூனை பாலைக்காய்ச்
 சி வைத்திருக்குமிடத்தில் மனிதர் இருப்பதை நோக்கி குடித்தா
 லடிப்பா ரென்னும் பயத்தை யுட்கொண்டு ஒருநிரங் கண்ணை
 முடிய தருணத்தில் மனிதர் காணாதிருப்பதால் கண்ணை முடிவிட்
 டால் மனிதரில்லாது போய்விடுவாரெனக்கருதி கண்ணை முடி
 பாலையுண்ணுந் தருணத்தில் பாலண்டை யிருப்பவர் பூனையை
 யடிக்க பூனைக்கு மனிதருள்ளாரென்னு ஞானம் வருதல் போல்
 தன்னைத்தவிற வேறொன்றிலே என நினைத்திருக்கும் ஏகான்மவா
 திகளும் பூனை ஞானமுடையாஜாவார் எனக்கூறியிருத்தலால். அத்
 யாத்மஜன்யஞான வேதாந்தவாதம் ஜீவஞானமாகுமெயன்றி சிவ
 ஞானமாகாவாம் இவ்வாருள்ள வேதாந்த ஜன்ய ஞானத்தை
 லித்தாந்த ரூப சிவாகமாத் சிவஞானம் வேதாந்த ஜன்ய ஞான
 த்தை ஜீவஞானமெனக் கண்டித்து இதற்குமேல் பர மொன்றுள
 தென தீர்மானித்து நிற்பதால் சைவஸமயமே யாவற்றிலுஞ் சிற
 ந்து விளங்கும் மெய்ச்சமயமாம் இம்மங்களகரமான சைவஸ
 மயத்தை நீத்து அன்யஸமயப்படுகுழியில் வீழ்ந்து தைவத்தை
 இழத்தல் நீதியோ இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவுளவற்றால் நீங்க
 ள் யாவரும் சைவஸமத்திலிருந்து ஆஸ்திகராயிருத்தல் வேண்
 மென்னும் அபிமானத்தால் இங்கனங்கூறப்போன்றதன்றிவேற
 ன்று உள்ளூரில் பரமரச்சார்ய பூதரான ஸ்திரீலிங்க பூஜா கைங்
 கர்யம் பெற்ற ஜகத்குருக்களாகிய குருக்களை இழிவென நினைத்
 து சைவமதமே உடன்பாடற்ற வேதாந்த பிரவிஷ்ட ஸன்யாலி
 களை பெரிதாய் மதித்து தாம்பாளத்தோடு பஸ்மாவை நீட்டவே
 ண்டும் நேறே கையில் குருக்கள் கொடுக்க கூடாதென்பது எந்த
 ஞாயம் பற்றியோ சூழிவெவகாராகியுமூ ஊழ் நாசு

115

காஸ்து ॥ சுநுஹவெஷு மூஹீ தம் வெஸஹ ॥ ३-௮-திவிநா
 மம் ! குஹயெஸுக்ரொனெவமுஹீ த ஷொஷொஷு-யாஸு
 என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் விபூதிவாங்கி யணிதற்கு ஜகத்
 குருக்களாகிய ஆதிசைவர்கள் திருச்சரமே உரிபதெனவும் அன்
 யஹஸ்தத்தால் வாங்குவானாயின் போக மோகும் மிவ்விரண்
 னெனாசச்சைத ஆடையுமெனவும் ஆல்பத்தில் தன்கறத்தால் பஸ்
 மாவை கிறகிப்பானாகில் தோஷத்தை யடைவாரெனக் கூறியிருந்
 தலால்விதிநிலேதபரத்தில் மஹான்கள் பிறவேசிப்பது அவைநித
 யாதோ ஆனால் சைவஸமயத்துள்ள பிராம்மனோத்தமர்கள்
 ஸ்வயங்களுக்கு ஜகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவ பரமாச்சார்ய
 முநீந்திகளை நேறேவிபூதிக்கொடுக்கக்கூடாதெனவற்புறுத்துக்கரு
 தது வேறாயிருக்கலாம் நம் கீருமத்தில் பூஜிக்கும் ஜகத்குருக்கள்
 சைவமதத்தவர் இங்குநும் ஸன்யாலிகளோ வேதாந்திகள் சிவ
 பெருமானை மித்தைப்பெருளாய்க்குறுபர் இச்சன்யாலிகளுக்கு
 அசேதனமாகியதாம்பாளம் இச்சிவப்பிரஸாதத்தை கொடுக்கட்
 டும் சேதனத்வமுடைய நம் ப்ரமாச்சார்யர் திருக்கரம் இவ்வகா
 ர்யத்திலமைதல் குற்றமாமெனக்ருதிதாம்பள்ளத்தை நீட்ட மு
 யற்ச்சித்தனறோ யாதோஸ்நிந்திலம் அங்கனமும் தட்டைபூ பிற
 தேசத்தில் வைத்தன்றோ இவர்களை ப்ஸ்மாகறஹிப்பித்தல் உ
 த்தமமாம் குருக்கள் கைசம்ம தாங்கியாய் நிற்பற்குக் காரணம்
 யாதோ ஸிவஜிகாராசுஹஸ்யம் மூஹீ தவ்யம் ॥ ३-௮-தூவிஃ | ஸிவ
 ஹஸ்யஜிவ்யாதம் ஸிவஜிகாராசுஹஸ்யம் | என்னும் பரவித்யா
 வாக்கியத்தால் சிவத்விஜகரத்திலே நின்று மஹாதமாக்களினால்
 ப்ஸ்மங்கிரஹீக்கத்தக்கது சிவத்விஜகரஞ் சிவபெருமானது கர
 மாகவே சொல்லப்படுகிறது எனக்கூறியிருந்தலால் இச்சிவபிர
 ஸாத ஸ்விகாரத்திற்கு மஹானாயிருப்பவர் சிவஹஸ்தமாகிய
 மர்கள் ஹஸ்தத்தை நீக்கி அமங்கனமாகிய தாம்பாளத்தைத்
 தேவெதென்னோ இவ்வுண்மை சிறிது முற்றுகொண்டது ஸ்வாமி
 யஸ்வாஸ் தட்டிலிருந்து விபூதிநிறஹித்தலீ வேண்டுமென்பதுஸ்
 வாமியனை அவமானப்படுத்த வுத்தேசித்தா முக்திபிரதமாஞ்
 சிவாலயங்களில் ஜகத்குருக்களாகிய சிவத்விஜர் திருச்சரத்தால்
 ப்ஸ்மா முதலிய சிவ பிறஸாதங் கிறஹித்தல் வேண்டுமென்பது

தீர்மானிக்கப்பட்டது இத்தகயமகிமைதங்கிய பரமாச்சார்யர்களை
கோயில் குருக்கள் கிராமத்தொழிலாளி எனசிற்கிலமாந்தர் கூறு
ங்கூற்றை பரிகரித்தொதுக்குவோமாக தொழிலாளி கிராமத்தா
ற்கு வேலைசெய்பவனேயன்றி கிராமத்தாரை வேலைவாங்குபவன
ல்லன் ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் தேவாலயங்களை பரவித்தை
விதித்தவாறு கிராமத்தாரால் அமைக்கும்படிசெய்து உஷக்கா
லம் காலஸந்தி உச்சிக்காலம் பிரதோஷகாலம் ஸாயங்காலம்
அர்த்தயாமமுதலிய காலங்களிலும் இவர்களை தர்சனஞ்செய்யு
ம்படியாகியஸத்காரியம்வஹித்து மஹோத்ஸவம்நித்யோத்ஸவம்
வீசேஷதினங்களிலும் அவ்வவற்றிற்குறிய திருமஞ்சனாதிஸாமா
ன்களை சேகரிக்கச்செய்து கும்பிடவடிக்குங் குருக்கள் தொழி
லாளி யாவதெப்படி நாங்கள் பூஜைசெய்யென்றால் குருக்கள்
செய்யவேண்டும் கூடாதென்றால் பூஜைசெய்வதெப்படி இதினால்
தொழிலாளியாகுமெனின் நீங்கள் பூஜைவேண்டாமென நிருத்தி
கோயிலைப் பூட்டுப்போட்ட லிங்கமும் அன்றோ தொழிலாளியா
கக் கொள்ளவேண்டிவரும் இல்லிங்கத்தை முக்திபிரதமாய்க்
கொண்டுவணங்கியது தொழிலாளியைத்தானே இவர்கள் ஆச்சா
ர்யர் முதல் சிவபர்யந்தந்தொழிலாளியாக நினைக்கும் இவர்கள்
தொழில் சாலச்சிறிப்புடைத்தே இவற்றால் ஜகத்குருக்களாயுள்ள
ஆதிசைவபிராமணர்களை தொழிலாளியென்பதுங்கூடாது ஆதி
சைவபிராமணர்கள் ஜகத்குருக்களாயிருப்பின் மாடபத்ய மிவ
ர்களுக்குளதோவெனின்

கெகூரஸஸிவரெந ரெஜெடிவடிவா உ-நாயவெவகௌ
ஸிக: காஸ்யுவெஸ்ஸவஹார ஆரெஜாயமளதரி: | சுமஸ்யுவெஸ்ஸ
வவெஹெத வஹுவகெதுஷ- டீக்ஷிதா: | வனதெஹ்யுவெஸ்ஸ
வவஹ லெஜாஜா தம்ஸனா நவஹகா | டிவ-காஸாலு-
வெஸ்ஸவடியீவெஸ்ஸ தவனவ | உவரிந்யூ-ரிதிவ்யா கெயாதா
ஸனா ந தரஹிதெ | ரெஜெடிவடிவா உ-நாயவெவகௌ
சூரிடி-கீமொஹிதி கயாவ-ஷ்மிநீஸ்பா | ரணவடிவூவி
ஜெயாடிவ-கா ஸாஹி-ரெஸ்ஸவ | க்யுரெணாநெஜோ-நான-
வத-கண-கா ரியிவா-ஷ்மிதா: | வனதெஹ்யுவெஸ்ஸ
வெயாத-ஹி ஸிவடிஜா: |

என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் மனோஞ்ஞமான கைலாஸ
கிரியில் சிவபெருமானை பூஜிக்குன்னிமித்தம் கௌசிக காச்யப
பாரத்வாஜ கௌதம ஆத்ரேயர் முதலிய ஐந்து ரிஷிகள் ஐந்து
திருமுகத்தினின் றுவெளிவந்தார்களெனவும் அதன்பின் ஐந்துஸ
ந்தானங்களாக பிரிந்துள்ளதெனவும் தூர்வாஸர் ருரு ததீசி
சுவேதர் உபமன்யு இவ்வைவர்களும் ஸந்தானகுருக்களெனவும்
மந்தான காளீசத்தைச்சுற்றி லும் நான்கு மடங்கள் உண்டாயின
தெனவும் அஃது ஆமர்த்தகீ கோளகீ புஷ்பகிரி ரணபத்திரம்
என்னும் திருமாமங்களால் விளங்கப்பெற்றதெனவும் தூர்வாஸர்
முதலிய ஐவர்களும் இம்மடங்களுக்கு அதிபராயிருந்தார்களெ
னவும் இந்தபரம்பரையிலுண்டானவர் சிவத் விஜர்களெனவுங்
கூறியிருத்தலால் மாடாமத்யம் இவர்களைத்தவிர வேரொருவர்
களுக்கு உண்டெனநிருபிக்க வேதாகமங்கள் இடந்தரா சிவபக்
தர்கிரஹங்கள்யாவும் சிவலோகமெனசிவரஹஸ்யம்முதலிய பிர
மாண வாயிலாய் வெளிப்பட்டிருக்க சிவபக்திக்கு முதன்மை
ஆச்சார்யவத்வம் வஹித்தஜகத்குருக்களாம் ஆதிசைவபிராம்ம
ணர்களுக்கு மாடாபத்யமுண்டோவென சந்தேகிப்பது அம்மா
ருக்கொச்சியுண்டோவென ஸந்தேகிப்பவர் கதைபோலாயிற்று
இவ்வதிமஹிமைதங்கிய ஜகத்குருக்கள் ஆங்காங்கு ஸ்திரலிங்க
ப்பிரதிஷ்டாபனஞ் செய்து பூஜித்து வருவதால் ஒவ்வொரு ஆதி
சைவப் பிராம்மணர் கிரஹங்களும் மடங்களேயாகும் தத்காலத்
தில் சைவஸமயமே அறிக்குழிவெட்டிப்பழக்கத்தக்க வேதாந்தி
கள் மடாதிபராய்வெளிப்பட்டு தர்ம்மசிவாச்சாரியார்-ஞானசிவா
ச்சாரியார் ஈசானசிவாச்சாரியார் அகோரசிவாச்சாரியார் முதலி
யதிருநாமங்களை வைத்துக்கொண்டு குருக்களாகமுயலுகிரார்
கள் சைவஸமயமனுத்துணையு மறியாமாந்தருள்ச் சிலரிவர்களை
ஆச்சார்யராக மயங்கி வழிபடுகின்றார் இக்குருக்வத்தை யங்கீ
கறித்து வழிப்படுமிவர்கள் சிஷ்யர்களும் மதபிரஷ்டர் ஆவார்கள்
பின்னாவறங்கேட்கப்போய் உள்ள வரமும் போய்விட்டதுபோல்
குருத்வந்தேடப்போய் மதப்பிரஷ்டத்வம் பெருதல் உசிதமோ
சிவாச்சாரியாரென்பது ஜகத்குருமணிகளான ஆதிசைவர்களுக்
கன்றோ வேதாகமங்கள் -செப்புகின்றது அவை மருந்துக்குங்
கீட்டாஸ்மார்த்தர் சிவாச்சார்யத்வங் கூறி வெளிவருதல்கூடுமோ

சென்னை

ஸ்மிருதிகளில் பரார்த்தோப ஜீவியை தேவலகரெனவும் இவர்களை ஸத்த்கார்யத்தில் வர்ஜிக்கவேண்டுமெனவுங்கூறியிருத்தலால், இவர்கள் பிரர்பொருளைக் கவரவேண்டி குருவென வேஷம்போட்டு காணிக்கைவாங்கல் பாபமேயன்றோ இவை பாரார்த்தோப ஜீவனமர்காதோ இவற்றால் குருத்தலையில் இவர்களுக்குற்ற சிஷ்யர்கள் பாபமாகிய மூட்டையை பேற்றி அவற்றையவர் தாங்க முடியாதகாலத்தில் சிஷ்யனுஞ் சமந்து இவ்விருவர்களும் யெறிவாய் நிறயத்திற்காளாக வேண்டி வருமாதலால் குருவெனகூம்பி டப்போய் பாபத்தை ஸம்பாதிக்க முயற்சிப்பது ஆத்மலாபமாகுமா? ஸ்மார்த்தர் சிவதீக்ஷபெற்றால் மஹாசைவராகிரார். அவர்களுக்கு ஆச்சார்யத்வம் வருமெனின் சிவதீக்ஷபெற்ற ஸ்மார்த்தர்களாகிய மஹாசைவர்களுக்கு சிவமெனப்பெயர்வருதல் தகுதியேயன்றி சிவாச்சார்யராதல் யாங்கனம் திருடர் ராஜாவின் கிரீடத்தைத்திருடினால் வலிம்மாஸனமேறி ராஜ்யாதிபத்யஞ் செய்தல் கூடுமோ இதுபோல் ஆதிசைவபரம்பரையார் ஆதினத்தை காலவசத்தாலபஹரித்தால் அவற்குற்ற சிவாச்சார்ய நாமகரணத்தோடு வெளிப்படுதல்கூடுமோ இது நிற்க இவர்கள் சிவதீக்ஷபெற்ற மஹாசைவர்களாயென்பதை உற்றுணைக்கப்புகுவோமாக

[illegible]

என்னும் பரசுரதி வாக்கியத்தால், ஏழுபேதமானசைவர்களுடைய மத்தியியில் ஆதிசைவர்கள் ஸ்வார்த்தத்திலும் பரார்த்தத்திலும் யோக்யாளாவார் ஆகையால் அவர்களாலேயே அன்யசைவர்களாகிய பிராம்மணாதியோர்தீக்ஷைபெறவேண்டியது சிவத் விஜர்கள் இடத்தினின்றே ஆதிசைவர்களுக்குத் தீக்ஷைகப்பட்ட பிராமணர் மஹாசைவராகிரார் அந்த ஆதிசைவர்களாலேயே ஆச்சார்யாபிஷேகம் செய்வித்து அனுமதி செய்யப்பெற்ற

திரஸ்கரித்தொதுக்கப்படும்- ஆனால் நைஷ்டிக பிரும்மச்சாரிகளி
டத்திலும் ஸன்யாவிகளிடத்திலும்- ஞானசாஸ்திரம் பாடங்கே
ட்கலாமே யன்றி ஆச்சார்யத் வங்கொண்டாடல் கூடாதாகை
யால்- இவர்களுக்கு குருத்வமேர்ப்படக்காரணமில்லை அதுவும்
ஞானவதீ தீக்ஷையடைந்தவராயிருந்தால் ஞானசாஸ்திரங்கேட்
ட்கலாம்- தீக்ஷையல்லாதோராயின் வேதாந்தியேயாதலால்- அவர்
களண்டை ஞானசாஸ்திரங்களை கொண்டுபோவதே குற்றமாம்-
இக்காறணம்பற்றி ஆதிசைவபிராமணர்களுக்கு ஜகத்குருத்வஞ்சா
திக்கப்பட்டு அவரிடந்தீக்ஷிக்கப் பெறுதோர் கேவலம் ஸமார்த்
தர் அல்லது வேதாந்தி என ஒதுக்கப்படுவர். வேதாந்திகளுக்கு
தன்னைத்தவிரமற்றவைமித்தையாயிருத்தலின் தனக்கன்யமான
ஞானசாஸ்திரங்களும் வியாவஹாரிகமாய் பொதுக்கப்பட்டு பா
ரமார்த்திகத்தில்யாவும் பொய்யாய் முடிந்துவிடும் இவரிடங்க
ற்கும் ஞானசாஸ்திரத்தாலாய பயனென்றோ - இவர்களுக்கு
ஜகத்துப்பொய்யாய் முயற்கோடு போலிருத்தலின் ஜகத்குருக்க
ளென்பதும் சுததப் பொய்யாமேயன்றிமெய்யாமாறுயாங்கனம்.
இஃதன்றி ஷண்மத பிரதிஷ்டாப காச்சார்ய ரென வலிந்தீட்டி
பொருள்கொள்ளவெளிவருகின்றார், ஷண்மதங்களும். வேதாகம
புராணேதி ஹாஸங்களால் முதல்வன் வகுத்த வழியே யன்றி
முற்றறிவற்றதாந் தோன்றித் தம்பிரான்களால் புதிதாய் புக்கிய
நவீனமதங்கள் விவேகிகள் கொள்ளற்பாலதன்று. மேதாவியா
கிய ஆதிசங்கராச்சாரியாரும். 'நெ நநெஸுவாநஸாகூ' என்னும்
வாக்கியத்தால் நான் சைவனுமன்று சாக்தனுமன்று எனஷ
ண்மதங்களை புரக்கணித்தொதுக்கியதால் ஷண்மதப்பிரதிஷ்டா
பகாச்சார்யர் என்பதிவர்பரத்துங்குற்றமாம் மதமென்பது தைவ
த்தை முன்னுக்கிவரும் நற்பேறுதலின் தம்மைத்தவிரவேரொரு
தைவம் உண்டெனச்சாதிக்கப்புகுவராயின் பதார்த்தமீரண்டாய்
த்தைவதப்பட்டு அத்வைதஹானிவந்துவிடும். தைவமேபதார்த்தம்
அதையன்றி வேரொன்றில்லை மற்ற யாவும் பொய்யெனின் ஷண்
மதபிரதிஷ்டாபனம்யாருக்குதைவத்திற்கா ஆன்மாக்களுக்கா-அ
ன்றன்று. மதங்கள் யாவும்-ஸத்வரஜதமோபேதமான குணமூர்
த்திபரமாயிருத்தலின். குணதீதவஸ்து நிர்த்தேசத்தால் யாவும்
பிரும்மமாய் சிவன் விஷ்ணுவென்னும் பேதமற்று அத்வைதஸ்

தாபனஞ் செய்தவராதலின் ஷண்மதபிரதிஷ்டாபனஞ் சங்கரா
ச்சாரியாருக்கு பொருந்துமெனின் இங்கனம் பிறும்மத்திற்கு
நிற்குணந்தான் உண்மைசுகுணம்பொய்யென வாதிக்கவேண்டிவ
ரும் சுகுணம் நிற்குணமிரண்டு பிறும்மந்தானெனக்கொள்வரா
யின்குணத்தீதவஸ்து நிச்சயாத்வைதம் முரண்பாடடையும் குண
த்தையுமொக்க முடித்துக்கூருமிவர்பரத்து முரணுதலிழக்காமெ
னின் குணம் த்வைதம்நிற்குணம் அத்வைதமெனக்கொண்டு வா
திக்கும்வாதி இவராதலால் இவ்விரண்டையும் ஒன்றெனச்சாதிக்க
ப்புகுதல்குற்றமாம். பிறும்மமேத்வைதாத்வைதப்பட்டு நின்றலி
ன்குற்றமாகாதெனின்-த்வைதமேபிறும்மரூபமாயிருக்க வேதாந்
தபாஷ்யம் யாதுக்கு-த்வைதமற்றதல்லவோ அத்வைதம். த்வை
தத்தையும் ஒருபுடையொத்து வியவஹரிக்கும்வாதம் அத்வைத
மாகுமோ த்வைதத்தில் ஜகஜ்ஜீவேசுவரமுதலிய முப்பொருள்க
ளும் அனாதி நித்யங் கூறப்படுதலின் ஜீவேசுவர ஜகத்துப்பொய்
யென்னும். வாதிகளே த்வைதாத்வைத வாதிகளெனச்சட்டப்ப
டுத லெங்கனங்கூடும். பிரம்மத்தைத்தவிர மற்றவை பொய்யென்
பதிவர் மதமாதலின், ஜகஜ்ஜீவர்களிருப்புமிவர்களுக்கும் பொய்
யாம். ஜீவனைப்பொய்யாக்கிய இவர்முக்திவிச்சாரஞ்செய்வதென்க
னம். இவர் சைவம் முதலிய ஷண்மதங்களையும் கண்டித்து அத்
வைதமென்னுந் தனிமதம் புதிக்கியுள்ளாராதலின் ஷண்மதமும்
இவர்களுக்கு உடன்பாடன்றென்பது திண்ணமாம் யாவும் பிறு
ம்மமென்றதால் எம்மதமும் நமக்குச்சம்மதமாமெனின் யாவு
மென்பதில் இவருமதிலடங்கி நின்றலின் இவரை பிறும்மமென
வேதாசுமங்கள் சுட்டியுணர்த்தத்துணியா இவற்றால்யாவும் பிறு
ம்மமென்பதிழுக்காம், யஃவ்யயிவ்யா திஷுந்வ்யயிவ்யா சுன
ரொயம் வ்யயிவீ நவெடியஸ்ய வ்யயிவிஸரீரம் யஃவ்யயிவி
ஷன ரொயயிவி ஷஷக சூதானய-ஹிஷ் ஷுத- என்னும்
சுருதிவாக்கியத்தால் பிறுதிவிதத்வமுதல் ஆத்மதத்வபர்யந்தம்ஸ
மஸ்தவஸ்து அந்தர்யாம்யத்வம். கேட்கக்கப்படுவதால், பிறுதிவ்
யாதி ஜீவாத்மபர்யந்தமுள்ள வஸ்துகளும் இன்மை பொருளா
ன்று- இன்மை பொருளாயின் இவற்றிற்கு அந்தர்யாம்யத்வங்
கூறியவேதவாக்குஇவர்பரத்துவிருத்தமாம். ஜீவாத்மாவேஸகல
வஸ்து அந்தர்யாம்யத்வ மெனின் - தன்னால் ஸம்பாதிக்கப்ப

ட்ட வினைப்பயனுக் கீடாந்தனு கரணபுவன போகங்களை அனு
பவிக்கும் பொருட்டு பஞ்சபூத கூட்டுறைவாலெய்தியசரீரத்தில்
பஞ்சேந்திரிய வழித்தாய்போகம் புசிக்கும் ஜீவாத்மா ஸர்வாந்த
ர்யாமித்வ மாவதெப்படி. விசுவஸ்வரூபியான விராட்புருஷனுக்
கு ஸர்வாந்தர்யாமித்வங் கூருவோமெனின். விஸ்வாயுகோர
மெய்யுடையுடைய- என்னும் சுருதிவாக்கியத்தால் விசுவத்தை அதி
க்கிரமித்துள்ளவர். ருத்திரரெனச்சுட்டப்படுவதால் விசுவரூப
மாய் பரிணமித்த விராட்புருஷனுக்கு ஸர்வாந்தர்யாமியத்வமும்
குற்றமாம். அங்கனமன்றுபிருமத்திற்கு நிற்குணமேவடிவம் ஸகு
ணம் பொய்யெனின். நிற்குண வடிவுடைத்தாய் பிறும்மம் ஸகு
ணமாய் மூர்த்திகேறிக்குந்திரமில்லாதலால் இப்பிறும்மத்திற்கு ஸர்
வசக்தித்வங்குன்றிவிடும். இவற்றால் ஸர்வாந்தர்யாமித்வம் பங்க
ப்படும். இதனால் ஸர்வஞ்ஞத்வம் மாறிவிடும். இங்கனம் ஸர்வ
கர்த்திருத்துவம் நீத்துவிடும். இவற்றால் ஸ்வதந்திரத்வம் போய்
விடும். இவ்வாரே அலுப்த சக்தித்வம் மாறிவிடும். இவ்விஷய
பர்யா லோசனையால் ஷாட்குண்யபரிபூரணத்வம் அறவேயொழி
ந்து. ஜீவாத்மாவிலும் இழிந்த பொருளாய் பிறும்மம் நின்ற
லின்- நிற்குணமாத்ந்திரமே பிறும்மத்திற்கு லெக்ஷண மென்பது
வேதாகம விருத்தமாம்- உலோஸஹாயம் வாஸுதேவாயம் வு
கியுதொயநம் நீலகண்டம் வுஸாணம் ஷுக்லா காமா காமா காமா
ஹிதயொநிம் ஸுஸுஸாக்ஷிம் துஸுஸுஸாக்ஷிம் என்னுங் கைவ
ல்யோபரிஷித்வாக்கியத்தால் பார்வதியோடு கூடினவராய் பிரபு
வாய் மூன்று கண்களுடையவராய் கருத்த கண்டத்தை யுடைய
ராய் சாந்தஸ்வரூபியாய் ஸர்வஸாக்ஷியாயுள்ள பரமேசுவரரை
முனிக்குட்டங்கள் தியானித்து இருளைப்போக்கி ஓளியை அடை
கின்றாரெனக் கேட்கப்படுவதால் பிறும்ம ஸ்வரூபியாகிய பரமே
சுவரருக்கு உருவமுண்டென வேதத்தால் வெளிப்படுகிறது. இப
பரம்பொருளுக்கு அனுக்கிரஹத்திருமேனியாதலால் சித்தசக்திம
த்தால் ஆவிர்ப்பவித்தனுக்கிரஹிக்கும் திருமேனி ஆன்மகோடி
போல் வினைப்பயன்புசிக்க எடுத்த சரீரமன்றும்- இவற்றால் பரப்
பிரம்மஸ்வரூபியாகிய பரமேசுவரருக்கு ஒவ்வொரு ஆன்மாக்கள்
பரிபவத்திற்குத்தக்கவாறு அனுக்கிரகிக்குந்திருமேனிஸ்வதந்திர
முடையதாயிருத்தலின் ஸகுணத்திருமேனியும் நம்பெருமான்னுக்கு

குணம் - நிருக்ஷமவிரண்மே - நம்பசுபதிபரமேசுவரநி
திருமேனியாய் அமயப்பெற்றிருத்தலின் ஸகுண நிருக்ஷணத்தி
ருமேனியொன்றுடையாரென்பதும் வெளிப்பட-இவற்றால்பர
மேசுவரை குணமூர்த்தி என்றிடலடாது, பிறும்மா-விஷ்ணு-ருத்
திரர்-முதலினோர்-ஸ்த்வ-ராஜ-தமோகுணமூர்த்தியாதலால் ருத்தி
ரை குணமூர்த்தி என்றிடல் கூடுமெனின் உருத்திரரில் குணரு
த்திரர்-தூரியருத்திரர்-என பேதமிரண்டு டையதாதல்பற்றி தூரி
ய்த்வபிரதிபாத்யமுடைய நிற்குண உருத்திரரை குணமெனப்பிர
மிப்பது கற்றரியாமாந்தர் செயலாம்-வனகவனவா-ஹே-நாசி-
யாய தஸ்ஸ-என்னும் சுருதிவாக்கியத்தால் உருத்திரரைத் தவிர
இரண்டாவது கிடையாது என ஏவகாரத்தால் இதர விவச்சேத
ம்செய்துள்ளது-விஸ்டாயிகொர-ஹே-நாசி-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-
திவாக்கியத்தால் விசுவத்தை அதிக்கிரமித்துள்ளவர் ருத்திரரெ
ன்னும்ஹருஷிஎனச் சுட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இஃதன்றி-ஸு
மே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-
கரிமே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-ஹே-
த்தால் ஸ்வர்க்கலோகமானது ஜ்யோதிஸ்வருபமாயுள்ளது எல்
லா தேவர்களும் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைகிறார்கள்-அந்த தே
வர்கள் உருத்திரரை பிரசனிக்கிரார் என்பதினால் இந்த ஸ்தானம்
தூரியாதீதஸ்தானமாகின்றது. இவ்வாரே உத்தரகீதையில்-த-ய-
ஹே-த-ய-ஹே-த-ய-ஹே-த-ய-ஹே-த-ய-ஹே-த-ய-ஹே-த-ய-
தால் உருத்திரஸ்தானத்தை தூரியாதீதமாய் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்
றது. இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவற்றையும் வேதாந்திகள் ஊகி
த்தறியாது-ருத்திரஸ்வருபியாகியசிவத்தை குணமூர்த்தி என ஒ
திக்கி இச்சிவம் சகுணம்-சகுணத்திற்கழிவுண்டு இதற்கன்யம் பி
ரும்மமொன்றுளது-அது அழியாப்பொருளெனக்கண்டு தேறிக்
கொண்டலமலர்ந்துநிற்கும்பிரசன்னபௌத்தவாதிகள்வேதவிஹி
ததர்மமுடையாறுவரோ-சிவத்தையன்றி பிறும்மம் வேரொன்று
ளதென பூச்சிகாட்டும் பதிதர்வாயில் வேதாகமங்கள்-மண்கொட்
டியன்றோ முடிவிடும். இவற்றைச்சிரிதேனும் உற்றுநோக்காது
பிரசன்னபௌத்தர் ஒருவர்ஸன்யாசிவேஷம்பூண்டு தேவகோட்
டையில்-சிவாகமம்மந்தபரிபாதிக்குக்கூறியுள்ளது புராணத்தைக்
காட்டிலும் தாழ்ந்த னாலென்றும் சைவமதமேவேதத்தில் கூற

[illegible]

வெஸுஸாந-என்னும் உபநிஷித் வாக்கியத்தால் ஆன் மாக்களது
 ஹிருதயகமல சிதாகாசத்தி லிருந்து யாவற்றையும் வசீகரித்து
 யாவற்றிற்கும் ஈசனாயுள்ளவன் என கூறப்படுவதால். இதுவும்
 நம்பெளத்தர் வாதத்தை பூர்வபஷ்டமாக்கியது. இவ்வாருள்ள
 ஞாயம் பலவற்றாலும், சைவமதம். அத்வைதமாயிருக்க-சைவ
 மதமேயில்லை-அத்வைதந் தான் உள்ளது-என்பது-தகப்பனை
 நீத்து-ஆண் குறியை தந்தை என்பதை ஒத்திருக்கின்றது. ஓய்
 புத்தரே-ஆண் குரியோடு கூடியவர் பிதாவா-அக்குறியை பிதா
 வெனக் கூறிக் கொள்ளுதல் உலகவழக்கமா-இது போல் அத்வை
 தப்பட்டு நிற்குவதுவென. சிவமேயன்றோ-அத்வைதஸ்வரூபி
 சிவமென ஸகல வேதங்களும். உத்கோஷித்து நிற்கின்றது. இஃ
 தன்றி-யஜுர்-வஜாகாஸம் வெஷ்டயிஷுனிதிராநவஃ| தஜாஸி
 வஜாயஜுஃ வஸுராவேஹவிஷுதி - என்னும் வாக்கியத்தால்
 ஆகாசத்தைப் போர்வையாகவுடைய பரமேசுவரனை எந்த மனி
 தன் அறியவில்லையோ அவன் இறுதியில் துக்கத்தை அடைகி
 றான் எனக்கூறப்படுவதால் நமது பெளத்த ஸன்யாவரிக்கு அன
 வரத நிரய துக்கமே உறிய ஸ்தானமாயிற்று- சூகாஸ ஸரீரம்
 ஸுஷு-என்னுஞ் சூருதிவாக்கியத்தால் ஆகாசத்தை சூரீரமாக
 உடையது பிறும்மமென வெளிப்படுகின்றது-யஜுர்-வஜாகா
 ஸம் வெஷ்டயிஷுனிதிராநவஃ| ஆகாசத்தை தோல்போல் போர்த்
 திக்கொண்டிருப்பவன் பரமேசுவரரென வெளிப்படுவதால் சிவ
 பெருமானையன்றி பிறும்மம் வேரொன்றுளதென பிரமித்துக்
 கூரும் நமது புத்தருறைஉல்லங் கணப்பட்டொழிந்ததென்க-
 ஓய்புத்திரே-பிறும்மம் பரமேசுவரரென வேதஞ்சட்டி யுணர்த்தி
 யிருக்க சைவ மதம் பெரய் அத்வைதஞ்சறி எனக்கூறியனும்
 புத்தி கௌசல்யத்தை யாவர்மெச்சவர் -ஓய் புத்தரே-நீர் ஆதி
 சைவர்கள் வேதாத்யயனத்திற்கு அனர்ஹர் என்றீர்-பின் யாரதி
 காரி-னும்மவரை சூத்திரரெனஸ் மிருதி தூஷித்துனும் வாயில்
 மண் போட்டிருக்கின்றது - யாதெனில் ஜநநாஜாயதெ ஸு
 ட்யுஃ கரீணாஜாயதெ ஹிஜஃ என்னும் வாக்கியத்தால்தாம்மவர்
 குஜன்ம சூத்திரத் வஞ்சாதிக்கப்பட்டு கர்மாவால்த் விஜத்வங்
 கூறப்பட்டிருக்கின்றது-ஐன் சூத்திரர்களுக்கு வேதத்தில் அதி

சிவாக்னியே விசேஷமென்பது திண்ணம். இக்காரணம்பற்றி ஜன்மசூத்திரர்கள் ஜாடராக்னி உபாஸகரும்-ஜன்மபிராம்மணர்கள் சிவாக்னி உபாஸகருமாய்க் காணப்படுதலின் அத்தியயனயோக்யர்யாவரென்பதை உற்றுணர்ந்தடங்குவிதாக-ஒப்புத்தரே நீவீர்ஸ்மிருதிபைமாத்திரமே பிரமாணமாகக் கொண்ட ஸாமான்யர் சிவத்விஜர் வேதசிவாதமங்களைப் பிரமாணமாகக் கொண்ட விசேஷர் வேதாகமம் ஆதிசைவ பிராம்மணர்களுக்கு சொந்தப்பொருளென்பதையும் னும்போன்ற ஜன்மசூத்திரர்க்கெங்ஙனம் விளங்கும் சுராமாம்ஸத்தை ஸத்காரியமாய்க்கொண்டுழலும் ஓய் அசைவரே மெய்ச்சமயமாகிய சைவஸமபத்தையும் சிவாச்சார்யர்களுயும் நிந்தித்தால் னும்மை விசேஷரென மதித்து மறிபாதிசெய்வாரென அகந்தை மேலிட்டு வெளிப்பட்டிருக்கின்றீர் ருக்வேதத்தில்கிவத்தைநீத்து அன்யதைவத்தை உட்கொண்டவன் மலத்தையுட்கொண்டவனாவான் எனக்கூறியிருத்தலால் இப்பதிதற்குற்ற வியாதிக்கு மலமன்றோ அஷுஷ்தமாய் வேதங்களால் பரிந்தூட்டப்பட்டிருக்கின்றது இதுமட்டோ - ஸிவெஸிவாமஹேஸ்வரெஸ்ஸிவவாரிமூஹ | வ்யவஸீ காவவெசு வ்யவீயஸ்யஸ்யாஸ்யஸ்யஹிநஃ | என்னும் வாக்கியத்தால் சிவபெருமானிடத்திலும் சிவாகமங்களிடத்திலும் சிவதர்மங்களிடத்திலும் சிவாச்சார்யர்களிடத்திலும் த்வேஷபுத்தியுள்ள நரணைபரித்யஜிக்கவேண்டுமெனக் கூறியிருத்தலால் நம்பவுத்தர் ஸாதகர்கள் கூடிய ஸபையில் யிருக்கத்தக்கவரா-ஒப்புத்தரே மஹேஸ்வரே ஜாதவ்யேநாயக்யேவ ஷுக்ஷெத-என்னும் வாக்கியத்தால்குருவினாலேயே அறியத்தக்கது குருவன்றி அறிதல் கூடாதெனவேதம் வியவஸ்தாபனஞ் செய்திருத்தலால் னுங்குலத்தாற்கு குருக்களென உலகப்பிச்சித்தியாயுள்ளவர் யாவருளர் பரமவைதிக சிவாமணிகளாகிய ஆதிசைவ பிராம்மண ஜாதியாருக்கே குருக்கள் ஜாதி என வேதாகமவாயிலாய் உலகபிரவீத்தியாய் நிலைநின்று கொண்டிருக்க குருவுக்கு நாமம் போடநீனந்து வெளிப்பட்ட னுப்புத்தியை தீட்டி விளக்குமாறு யார் கைப்பட்டுதோவறிந்திலம் ஒப்புத்தரே குரு குலோத்பவ வானமுடைய குருக்கள் ஜாதியாருக்கு ஜன்மசூத்திரர்களாகிய னும்போலியோர் வேதாத்தியன வியவஸ்தாபனம் செய்ய வெளிப்பட்டது னும்மவரணத்தி

ஸ்திரீயத்தக்கதென வியவஸ்தாபனஞ் செய்துவிட்டது பரவீத்தை
களிலோ சிவத்விஜர்களுக்கே ஜகத்குருத்வஞ் சாதிக்கப்பட்டிருக்
கின்றது ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷம்ஹிவெவாகமஹாநாஃ வஹ்வி
ரிஸனா நஜோஹிஹாநாஃ பரிஷ்ஜாநம்ஃ கஹாநகூழிபுஷ்ணசாந
விஸஹ்ஃ விதாநாஃ ஹவதாராயிதம்ஹஹஹிஜெதஸஹிஹ
யஹம் | ஸெவயிஸ்வாஸ்யஸவீயெபரிவய-ஹஹஹஹயா | யயா
ஹவெய-ஹஹஹெதெவெஸ-ஹவிநாஹ்ஃ வஸாமநாஃ | தயா
க்ஷஹ்யவயாவிபுந கஹாநஹெவாகமஹாநய-ஹஹஹம் | என்னும்
வாக்கியத்தால் தாங்கள் லோக குருவாய் புஷ்பகிரி ஸந்தானத்
தில் தோற்றிய மஹாத்மாவா யுள்ளவராதலால் துக்கத்தை ய
டைந்திருக்கின்ற இவர்களை சிஷ்யர்களாகக் கொள்ளவேண்டும்
எல்லா பாபங்களும் நீங்கத்தக்க தங்களாலாராதிக்கப்படுகிற அமி
ருதேசவரரை தெர்சிக்கச்செய்து அல்லிங்கத்திற்கு பரிச்சர்யாதி
சிவகைங்கரியத்தை இவர்களை செய்யும் பொருட்டமைத்து எந்
தகாலத்திலிவர்கள் துக்கசாகரத்தினின்று நீங்குகிறார்களோ அது
பரியந்தம் இவர்கள் மேல் கருணை வைத்து அருள்புரிவீர்களாக.
தாங்கள் லோககுருவாதலால் இது செய்யவேண்டுவது தங்கள்
கடமையாகும் எனக்கூறியிருத்தலால் சிவப்பிராம்மணர்களே ஜக
த்குருக்களென்பது ஸர்வசாஸ்திர ஸம்மதமாயிற்று மந்தானகா
ளிசம் ஆமார்த்தகீ புஷ்கிரி கோளகிரணபத்திரம் முதலிய மடங்
கள் சைவஸந்தான பரம்பரை யாதலின் சிவாச்சார்யர்களுக்கன்
றே ஜகத்குருத்வஞ் சாதிக்கப்படும் சிவாச்சாரியர்களையன்றி ஏ
னையோற்கு ஜகத்குருத்வங் கூறியிருக்குமாயின் அவற்றை வேத
த்தாலேனும் சிவாகமத்தாலேனும் புராணம் பதினெட்டாலே
னும் புத்தரே ஈண்டெடுத்து ன்ளக்க வெளி வருவீராக இவை
யன்றி புதிதாய் புதிக்கிய புதுதூல்யாம் பிரமாணத்திலங்கீகரிக்க
மாட்டோம் அதுவும் வேதாகமபுராணேதிஹாஸாதி பிரமாண
ங்களாயிருத்தல் வேண்டும் ஒப்புத்தரே ஆதிசைவர்கள் வேதஸ்
மிருதிவழித்தாய் முத்தியடைதல் வேண்டுமென வற்புருத்தினீர்
வேதமென்றது நத்தாங்கூடரீஹி எழுதியதைப்போலொருவாறு
ஒத்துவிட்டது ஸ்மிருதிஎனப்பின் சீர்தூக்கமுயன்றது விவேகக்
குறைவாம் ஸ்மிருத்யாச்சாரம் கேவலம் கர்மடாளுக்கேயன்றி உ

தவாக்கிற்கு ஸ்மிருதி என்னபொருள் கூறியிருக்கின்றது பஸும
 ஜாபாலாதி ப்ரதிபாத்யமுடைய விபூதி உருத்திராக்கதாரணதிஸ
 த்கர்மாக்களில் ஸ்மிருதி என்னபொருள் கூறியிருக்கின்றது பி
 ராம்மிமுஹூர்த்தத்தில் எழுந்திருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறிய
 ஸ்மிருதி இராப்பகல் அருபதுராழிகையை என்னென்னமுஹூ
 ர்த்தங்களை நிர்ணயத்து எந்தெந்த ஸ த்கார்யங்களை எந்தெந்த
 முஹூர்த்தத்தில் செய்யும்படி விதித்திருக்கின்றது ஸ்மிருதியில்
 விராட் புருஷணையன்றி உலகத்திற்குநிமித்த காரணன்வேமெருன்
 றிலைஎனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது வேதசிவாகமங்களில்சிவபெரு
 மாணைநிமித்தகாரணமாய்கூறுவதால் ஹிரண்யகர்ப்பவாதவிராட்
 புருஷ வ்லிருஷ்டியைக் கூறியதால் ஸ்மிருதி கேவல தந்திரமா
 யொதுக்கப்படும்ஸ்மிருதியும்ஸர்வஞ்ஞாகியபரமேசுவர்திருவா
 க்கன்றாதலால் வேத சிவாகமம்போல் பிரபல பிரமாணமாகாது ரி
 விகள்கிஞ்சிஞ்ஞாதலால் முற்றறிஞர்கூறியவேதத்திற்கு இக்கிஞ்
 சிஞ்ஞப்பொருள் கூறிமுடித்தாரென்பதும் விவேகிகள் கொள்ளற்
 பாலதன்று இவற்றால் ஸர்வஞ்ஞாகிய சிவபெருமான் திருமுக
 மைந்தினாலும் வெளிப்பட்டவேதாகமங்களே ஸத்பிரமானமாகி
 யமுதனால் இதற்கு வழினூல்புராணம் சார்புனால் இதிஹாசம்
 இதிஹாசத்திலும்தாழ்ந்தது ஸ்மிருதி இந்தஸ்மிருதியில் ஸுரா
 மாம்ஸாதிகிருதுக்களை ஸத்கார்யமாய் முக்திபதத்திற்குச்சாதன
 மென்பதாய்பரிந்தாட்டப்பட்டிருத்தலின் இவை அஸுராதிவி
 யாமோஹார்த்தமாயொதுக்கப்பட்ட காபாலாதி கேவலதந்திர
 நிஷ்டமுடையதாம் காபாலர்பைரவோபாஸனையுடையவர் இவ
 ர்கள் அக்னி உபாஸனையுடையவர் இவ்விருதிரத்தார்க்குஞ் சீவ
 ஹிம்ஸைஸத்கார்யமாய்யிறுதியில்முடி புற்றிருத்தலின் இவ்விரு
 திறத்தாறையுமொன்றுகூட்டி யுவமிக்கமுயன்றதன்றி காபாலிக
 றைனோக்க இவர்களுக்கு தைவமேயில்லாது அக்னி ஹோத்திரா
 திஜடதர்மமுடைய ஜாடராக்கி உபாஸகரேயாதலால் கேவலம்
 கர்மவாதிகளான நாஸ்திகரேயாவார்கள் ஒப் புத்தரே சிவாகமத்
 தை நிந்தித்து வேதத்தைபுகழ்ந்து ஸ்மிருதியை உயர்த்திப்பேசி
 யதால் னும்மைவைதிகரென உலகினர் கொண்டாடுவாரென்னும்
 மமதைமேலிட்டு சிவாகமத்தை முதலில் நிந்திக்க யத்தனித்ததா
 ல்வேதமிவற்குச்சார்பாமாறெங்கனம் ஸ்மிருதியைப் பின்னுயர்த்

விஷ்ணுவாக்கியம் விசேஷம் விஷ்ணுவாக்கியத்திலும் ருத்திரன்
 வாக்கு விசேஷம் ருத்திரன்வாக்கியத்திலும் சிவனுடைய வாக்கி
 யம் விசேஷம் இப்படிக்கேமேல்மேல் விசேஷமும் கீழ்கீழ் தாழ்
 த்தியும் சிவாகமத்திற்கு விவோதமல்லாத சாஸ்திரங்களெல்லாம்
 பிரமாணம் விவோதமுள்ளது அப்பிரமாணம் எந்தெந்தசா
 ஸ்திரங்கள் எவ்வளவுவியாபித்திருக்கிறதோ அவ்வளவு அதுவது
 களுக்கு பிரமாணமெனக்கூறியிருத்தலால் மன்வாதி மனுஷவாக்
 கியஸ்மிருதியை ரிஷி-தேவர்-பிரும்மா-விஷ்ணு-உருத்திரர் இவர்
 களுக்கதிக்கிரமித்துள்ள பசுபதிபரமேசுவரர்திருவாக்காகியசிவா
 கமத்தோடொப்பிடுதல்யாங்கனம். மன்வாதிகளை ரிஷிகளெனச்சு
 ட்டவெளிப்படினும் தேவவாக்கிற்கு தாழ்ந்தது ரிஷிவாக்கென்ப
 தால் உயர்ந்தபிரமாணமாகாது காமிகாத்தபாகமங்களுக்கு சிவபெ
 ருமானே கர்த்தாவென்பதை பாரதமும் வற்புறுத்திக்ருகின்றது
 காலிகாடியா மரோ நாணம் யபாஷெவெலெஹஸூரம் | கஷ்டாடிஸ
 வபுராணா நாணம் கதாஸ க்யவதீஸபதா | என்னும் பாரதவா
 க்கியத்தால் காமிகம்முதலிய சிவாகமங்களுக்கு எப்படி மஹேச
 வரர்கர்த்தாவோ அப்படியே பதினெண்புராணங்களுக்கும்ஸத்ய
 வதிசுதராகியவியாஸரெனக்கூறியிருத்தலால் சிவபெருமான்வாக்
 கிற்கு மேலானது ரிஷிவாக்கென்பதை யாவரும் ஒப்பார் பளஷ்
 கராகமத்தில் சூக்தோகிராமகெஸா விவரோக்ஷாஹெ-க
 வாயநம் | வுத்யுக்ஷணாநபிரோநந யதீவாஹ-ஹஸ-நிஸ்ரி
 கம் | டொவகிஸைய ரிஷஸூரம் கஷ்டாடிஸ தரஃஸிவம் |
 ஸபுஸஸஹேஜிய மூரீஸவ-ஹஸவ-ஹொவாஃ | வக்ஷ
 வாதவிநிஹ-கொயயா த-ஹொஹகஸூரா | சூவ்யம் வரி
 வஹை-ஹஸ கந்த்யவஸ-வாஸஹா | வுரோணஹெவ-கதா
 க்யம் கய்யாஸ்யொயொநியிஸூரா || என்னும்வாக்கியத்தால் சிவா
 கமங்கள் பரமாப்தனால் கூறப்பட்ட மெய்நூலெனவும் பிரத்ய
 க்ஷானுமான பரோக்ஷா பரோக்ஷாநத்தை நிச்சயிப்பதாயும்
 சிவபெருமானே ஆப்தனென தன்னைக்குறித்ததால் பரமாப்தரா
 ன சிவபெருமான் பக்ஷபாத மில்லாததாயும் ஸார்வகாலிகங்களி
 லும் யதார்த்தமாயுள்ளதாயும் நாசரகிதமாயும் நிறைசுத்தானதா
 யும் ஸ்வதந்திரமாயும் பசுக்களுக்கு பாசநிவிருத்தி கரமாயும்

11
X 54

உள்ளபரமேசுவரவாக்கியம் பிரமாண முதமேயாகும் எப்பொழுதும் சிரேயஸ்வீற்றகு நிதியைப்போன்றதெனக் கூறியிருத்தலால் பரமாப்தவாக்கியத்தில் அப்பிரமான்ய புத்திவகித்தன புத்தர சிவதூஷணத்தால் னுமக்குற்ற அதோகதையை அறியாது ஆதிசைவர்களுக்கு முக்திவழிகாட்ட வெளிவந்தது னுமக்குற்ற அறியாமையேயன்றோ | தீக்ஷாவிஹீநவிபுராஜாஃ திவண-மஸ்துஜாதயம் | வஃனிரிவ ஸாஸுபுணைசுரளரவ நாகவ்யஜெஸ | என்னும் வாக்கியத்தால் தீக்ஷ யில்லாத பிராம்மணர் முதல் சூத்திரரிறுதியாக சிவசாஸ்திரபடனஞ்செய்தால் ரௌரவாதிரசுத்தை அடைவரெனக்கேட்கப்படுவதால் னும்போன்றசிவதூஷகர் சிவசாஸ்திரபடனஞ் செய்யில்நிறயமே-னுமக்குற்ற பரகதியாய் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது-சிவசாஸ்திர மென்றதால் வேதம் சிவவாகமமிருண்டுமென்பது பொருளாம் வேதாத்யயனத்திற்கு உபநயனாதி ஸம்ஸ்காரமேபோதுமெனவேதமேவிதித்திருக்க சிவதீக்ஷயல்லாதோர் வேதாத்யயனத்திற்கு அனர்கரெனக்கூறுதல் கூடுமோவெனின் வேதம் அபரம் பரமென இருகூராய் நின்றலின் வேதத்தால் விதித்தஸம்ஸ்காரம் அபரஸம்ஸ்காரமாகிய வரணஸம்ஸ்காரமாம் சிவாகமம்பரபாயிருத்தலின் இவற்றால்விதித்தசிவதீக்ஷை பரஸம்ஸ்காரமாகும் பரஸம்ஸ்காரஞ்செய்யப்பெறுது அபரஸம்ஸ்காரம்மாத்திரமே செய்துள்ளவர் வேதபாகியரே யாவார்கள் ஏனெனில் உபநயனாதி கர்மாக்கனால் காயித்திரி உபாஸ்தையும் அக்னி ஸந்தானமும் ஏர்ப்பட்டுள்ளது இவ்வுபநயனஞ் செய்து கொண்டவன் என்ன நெற்றியில் புண்டிரம் தறிக்கிறது எந்ததைவத்தை உபாவலிக்கிறது எந்த அக்கினி விசேஷம் உபதேசிக்கப்பெற்றகாயித்திரி ஸ்திரீயாபுமானாவென விசாரிக்க புகுமளவில் இவையாவும் பரவித்தை யாகிய சிவாகமம் சிவதீக்ஷையால் சீர்திருத்தி உண்மையுபகரித்து நிற்கும் உபநயனத்தில் உபதேசிக்கப்பட்ட காயித்திரி சக்திஸ்வரூபமெனவும் இச்சக்திக்கி சக்தனல்லா திருப்பின் மங்கலத்வமுண்டாகாதெனக்கருதி சிவகாயித்திரி சக்தனாய்பரவித்தை கூட்டிமுடித்தனுக்கிர ஹித்ததெனவும் அபர வித்தையால் ஸாமான்யாக்னி உபாஸ்தைகூறியுள்ளதென கழித்து பரவித்தை சிவாக்கினியைக் கூட்டி முடித்திருக்கின்றது மற்றும்பஸ்ம உருத்திராக்கபஞ்சாஷ்டசிவபூஜாதிபரதர்மங்களை

யும் பரவித்தை அத்வசுத்தி பூர்வமாய்விதித்திருக்கின்றது இவற்
 றைனோக்கியேயன்றோஸ்காந்தம்முதலியபுராணங்களில் சுஜ்ஜா-
 லிவிநாணவஜ்ஜிஹ்விநாநவம் | சுஜ்ஜாணவாணிஸாஸ்யஸு-
 ஜ்ஜாணவஜ்ஜிஹ்விநாநவம் | யயாபெஜாணி விஹீநாஹிய க-
 ஹ்விஸாமாஸம் | என்னும் வாக்கியத்தால் ஷடத்வ சுத்தியல்லாத
 முக்தியை விரும்பும் மனிதன் கோலன்றிரடக்கத்தொடங்கியரு-
 ருடர்போலும் தோணியன்றி கடலைக்கடக்க விரும்பி யவர் போ-
 லும் உவமித்துக்கூறப்பட்டிருத்தனல் ஷடத்வசுத்தியல்லாத ஜ-
 ன்மாக்களுக்கு முக்தி இல்லை என்பதை உத்தேசித்து பரவித்தை
 யாகிய சிவாகமம் சிவஜிக்ஷயால் அத்வசுத்தியை வற்புருத்த
 முயன்றது சுஜ்ஜாநாஜிபவஜ்ஜிஹ்விநாநவம் | என்னுஞ்சுருதிவாக்கியத்தால் ஷ-
 டத்வாமார்க்கங்களுக்கு பதியாகிய ஹே உருத்திரமூர்த்தி என
 வேதத்திலும் மஹிமைபாராட்டிக் கூறியிருத்தலினிதுவுமிவற்றி-
 ற்குச்சாதகமாயின அத்வாவென்பது யாகமெனப்பொருள்கொ-
 ண்டி ஹிம்ஸாபரமான அபரயாகத்தை இங்கனங்கூற்றிறெனவி-
 கற்பப் பொருள் வருவித்துணர்த்துவார்சிலர் அஃதிங்கனமமயா
 அபரயாகம் மாம்ஸம் புசிப்போர்க்கு அஸமஸ்கிருதமான மாம்-
 ஸம் புசித்தால் குற்றமாகுமெனக்கருதி தேவதார்ப்பணமானயா-
 கஞ்செய்து புசித்தல் உசிதமெனக்கொண்டு வற்புருத்தியதருண-
 மேயன்றோ இவற்றை ஸதாச்சாரமாகக்கொண்டு வெளிப்படுதல்
 யாங்கனம் பரயாகம் பஞ்சாக்கி வித்யாமயமான சிவஸ்ருபமா-
 ய் நின்றனின் சிவார்ப்பணமான யாகம் பிராமணோத்தமர்களுக்கு
 வேதசிவாகமங்கள் விதித்திருக்கின்றது ஜெஹ்விஜ்ஜாநெஸும-
 காஜெஹ்விஜ்ஜாநெஸும-காஜெஹ்விஜ்ஜாநெஸும-காஜெஹ்விஜ்ஜாநெஸும-
 கங்களால் சுவர்க்க சுகத்தை அடைகிறார் எனக்கூறுவதால் இந்-
 திரலோகாதிசுகானுபவமே பலனாய் அபரயாகத்திற்கு விதிக்கப்-
 பட்டிருக்கின்றது பரயாகமாகிய சிவயாகத்திற்கு முக்தியேபலனா-
 ய்விதிக்கப்பட்டிருத்தலின் அபரத்தைனோக்கபரம்விசேஷமென்-
 யதுவே தாகமத்தின்றுணிபாம் யாகமென்பது பசுக்களுக்கு பர்-
 சரிவர்த்தியைச் செய்யும் ஸத்கர்மாக்களென்பது வேதாகமற்று
 ணிபாதலின் பசுவென்னும் சப்தத்திற்கு ஸ்மிருதி ஆடு முதலிய
 ஸகல பிராணிகளுமெனப்பொருள்படுத்திநின்றது வேதாகமங்க-
 ளோ ஜீவாத்மாவேபசுவென விதித்தாந்தித்து நின்றது ஸ்மிருதி

ங்கூறியனுப்பிரமாணமாகிய பராசர ஸ்மிருதியில் சுஸூரமஃ
 மவாமஃ ஸந்ராஸஃவயவெத்யகம் | ஷெவரெநஸ
 தொத்திகுள வணவிவஜயெசு | என்னும் வாக்கியத்தால்
 அசுவமேதம் கோமேதம் ஸன்யாசம் பலபைதிருகம் தமயன் தம்
 பி ஸம்ஸாரத்தினிடம் பிரவேசித்து பிள்ளையுண்டாக் குதல் இங்
 வைந்தும் கலியுகத்தில் கூடாதென நீக்கியிருக்க கலிபுருஷனாய்
 ஸன்யாசி உருக்கொண்டு சிவநிந்தைபுறிய வெளிப்பட்ட னும்மை
 ஸ்மார்த்தனெனப் புகழ்ந் தோதுவ தெங்கனம் வேதாகமபுரா
 ணஇதிஹா ஸங்களாகிய ஸத்ப்ரமாணங்களை அப்பிரமாணமா
 க்கமுயன்று சைவமதமேபொய்யெனப்புறக்கணித்து அத்வைத
 ஸ்தாபனஞ்செய்யவந்த கலிபுருஷனுமான ஒப்புத்தரே ஸ்மிரு
 தியாயினும் னும்மஸன்னியாசத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றதா
 கலிஸன்யாஸங்கூடாதென ஸ்மிருதி கண்டித்தொ திக்கியிருக்க ஸ்
 மிருத்யுத்தானுஷ்டானியாமென இவர் வெளிப்படுதல் குற்றமே
 யன்றோ பதிவாக்காகிய வேதாகம திஸதச்சாஸ்திரத்தில் அப்பி
 ராமாண்ய புத்திவகித்து சிவ நிந்தை புறிந்து அன்யசாஸ்திரத்
 திற்கு பிரமாணம் நீலை நாட்ட வந்த ஏ புத்தரே நீர் பிரமாணமா
 க்கக்கொண்ட ஸ்மிருதியேனும் மைசிவநிந்தகனாகிய நாத்திகராய்
 பிருஷ்டத்வஞ்செய்துவிட்டது னும்மவருக்கு ஸ்மிருதியால் கி
 டைக்கப்பெற்ற அனுகூலம் யாதென்பதை ஈண்டெடுத்து விளக்
 குவீராக ஸ்மிருதி பதிவாக்காகிய வேதாகமானு குண்யமாய்கூறி
 யுள்ள பிரமாணங் கிராஹ்யமும் விரோதித்த விடத்தில் அக்கி
 ருஹ்யமென்பதை நீர் இன்னும் அறியீர் ஸூரதீஸ்யுதி விரொ
 யெநஸூரதீ ரெவஸயீயவீ என்னும் ஞாய சாஸ்திர வாக்கி
 யத்தால் வேதத்திற்கும் ஸ்மிருதிக்கும் விரோதம் வந்தால் வேத
 மேபிரமாணம் ஸ்மிருதி அப்பிரமாண்யமெனக் கூறியிருத்தலா
 ல் வேத விருத்ததர்மம் ஸ்மிருதியிலமைந்துள்ளதென்பதே யன்
 றோ இங்ஙனம் வெளிப்படுகின்றது அன்றேல்விரோதம் வருதல்
 யாங்ஙனம் கூவிவாயுணாஃ ஸிவஹ திவாஹ்வெடிசு தெந
 ஸஹஸ்வெடிசு தெநஸஹ ஸ்வவெடிசு தெநஸஹ ஸ்வஜீத -
 என்னும் முண்டகோப நிஷத்வாக்கியத்தால் சண்டாளனாயிருப்
 பினும் சிவர எனச்சொன்னால் அவனோடே பேசவேண்டும் அவ
 னோடு வலிக்கவேண்டும் அவனோடுபுசிக்கவேண்டுமெனக்கூறி யி

ஹிரணுமஹ-ஓம் வஸு கஜாயரோ நம் - என்னும் வாக்கியத்தால், தேவர்களுக்கெல்லா முதன்மையாயும் விசுவாதிகராயும் மஹர்ஷி த்வ முடையவராயுமுள்ள பரமேசுவரர் ஹிரண்யகர்ப்பனை உண்டாக்கினாரெனக்காணப்படுதலால் ஹிரண்யகர்ப்பபிரதானகாரண வாதமுடையமன்வாதிஸ்மிருதிகள் வேதத்துட்பொருளுணர்த்து ம்மெய்னூலாமா ரெங்கனம் இவற்றாலேவற்றை கேவல தந்திரமெனவும் இத்தந்திரானுஷ்டானிகளாகிய சிவநிந்தர்களுக்குநாகபதனம் வேதாகமபுராண இதிஹாஸங்களால்கூறப்பட்டுள்ளது ஓய்புத்தரே வேதம் சிவாகமம் இவ்விண்டும் பிரம்ம ஞானத்திற்கு இரண்டுநேத்திரம்போன்றதென்பதை நீரின்னுமறியீர் வேதம் தடஸ்தமாய்பிரும்மஞ்ஞானமாகிடசிவஞானத்தைபிரகாசிக்கிறதும் சிவாகமம்ஸ்வரூபலக்ஷணையாய்பிரும்மஞ்ஞானத்தை பிரகாசிப்பிக்கிரதுமாய் தடஸ்தத்தைனோக்க ஸ்வரூபம் விசேஷமாதல்பற்றி வேதம் அபரவித்தையும் சிவாகமம்பரவித்தையுமாய் மேம்பட்டு நிற்கும இங்கனம் தந்திரமென்பது வைதிக தந்திரம் உபநிஷித் தந்திரம் சிவாகமதந்திரம் சாக்ததந்திரம் காருட தந்திரம் பைரவதந்திரம் பூததந்திரம் ஸ்மிருதிதந்திரம் முதலிய தந்திரங்கள் படித்தாய் நின்றலின் தந்திரமென்பதுவேதமுதல் ஸ்மிருதி இறுதியாகவுள்ள யாவற்றிற்கும் பொதுப்பெயர் இவற்றுள் சைவசித்தாந்தத்தைனோக்கலாகும் பாசுபதந்திரம் தாழ்ந்தது இவற்றைனோக்க காபாலிகாதந்திரங்கள் தாழ்ந்தது இவற்றைனோக்க பாஞ்சராதந்திரம் தாழ்ந்தது இவற்றைநோக்ககாருடந்தாழ்ந்தது இவற்றைனோக்கஸ்மிருதிதந்திரம்தாழ்ந்தது ஸ்மிருதிக்கு கீழிட்ட தந்திரமின்றாதலால் ஸ்மிருதிக்கு மேலிட்ட தந்திர நிஷ்டதர்மமுடையார் ஆஸ்திகரும் ஸ்மிருத்யுத்த தந்திரநிஷ்டர்கள் நாஸ்திகருமாய் பிரமாணவாயிலாய் வெளிப்படுபவர் ஸாங்கியகாபிலம்மன்வாதி ஸ்மிருதிகள் ஜகத்ஜன்மாதிகாரணமானசிவபெருமானை அறவேயொழித்து ஹிரண்பகர்ப்பாதிகளை பிரதானகாரணமாக்கிவைசுவாநராக்னியே பரம்பொருளென அக்னிஉபாஸ்தைகூறுவதால் வைசுவாநராக்னி அசேதனமுடையதுபற்றி இவர்களைகேவலம்கர்மமேபிராதான்யமென்னும் நாஸ்திகராய்ஒதுக்கப்படுவார் வ்யொமெஹை நெவாஹி வெஸூநாஓ வ-ரா-ஷிவியம் வ-ரா-ஷெனஓ

[illegible]